

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 145

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

54. sējums

2011. gada 31. maijs

Saturs

I Leģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 510/2011 (2011. gada 11. maijs) par emisiju standartu noteikšanu jauniem vieglajiem kravas automobiļiem saistībā ar Savienības integrēto pieeju vieglo transportlīdzekļu CO₂ emisiju samazināšanai ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 511/2011 (2011. gada 11. maijs), ar ko īsteno divpusējo aizsargpasākumu klauzulu Brīvās tirdzniecības nolīgumā starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm un Korejas Republiku 19
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 512/2011 (2011. gada 11. maijs), ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 732/2008 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmā no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim 28
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 513/2011 (2011. gada 11. maijs), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1060/2009 par kredītreitingu aģentūrām ⁽¹⁾ 30

Cena: EUR 4

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 510/2011

(2011. gada 11. maijs)

par emisiju standartu noteikšanu jauniem vieglajiem kravas automobiļiem saistībā ar Savienības integrēto pieeju vieglo transportlīdzekļu CO₂ emisiju samazināšanai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) ANO Vispārējā konvencija par klimata pārmaiņām, kuru Eiropas Kopienas vārdā apstiprināja ar Padomes Lēmumu 94/69/EK ⁽³⁾, galvenokārt ir vērsta uz to, lai stabilizētu siltumnīcefekta gāzu koncentrāciju atmosfērā tādā līmenī, kas varētu novērst bīstamu antropogēnisku iejaukšanos klimata sistēmā. Lai sasniegtu šo mērķi, ikgadējam zemeslodes virsmas vidējās temperatūras pieaugumam nevajadzētu pārsniegt 2 grādus pēc Celsija skalas, salīdzinot ar pirmsrūpniecības laikmeta līmeni. Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) ceturtais novērtējuma ziņojums rāda, ka, lai pildītu šo mērķi, siltumnīcefekta gāzu emisiju maksimālais līmenis pasaulē jāsasniedz pirms 2020. gada. Eiropadomes 2007. gada 8.–9. marta sanāksmē tika pausta stingra apņemšanās līdz 2020. gadam kopējās siltumnīcefekta gāzu emisijas Kopienā samazināt vismaz par 20 %, salīdzinot ar 1990. gada

līmeni, vai pat par 30 %, ja citas attīstītās valstis apņemas panākt līdzvērtīgus emisiju samazinājumus, bet ekonomiski spēcīgākās jaunattīstības valstis apņemas emisijas samazināt saskaņā ar to attiecīgajām iespējām.

(2) 2009. gadā Komisija pabeidza Savienības ilgtspējīgas attīstības stratēģijas pārskatīšanu, uzmanību pievēršot aktuālākajām problēmām ilgtspējīgas attīstības jomā, proti, transportam, klimata pārmaiņām, sabiedrības veselībai un energotaupībai.

(3) Lai panāktu vajadzīgos emisiju samazinājumus, politika un pasākumi dalībvalstu un Savienības mērogā jāīsteno visās Savienības ekonomikas nozarēs, ne tikai rūpniecības un enerģētikas nozarē. Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums 406/2009/EK (2009. gada 23. aprīlis) par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam ⁽⁴⁾, paredz vidējo samazinājumu par 10 % salīdzinājumā ar 2005. gada līmeni nozarēs, kuras nav iekļautas ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā ⁽⁵⁾, tostarp autotransporta nozarē. Autotransporta nozare ir otrs lielākais siltumnīcefekta gāzu avots Savienībā, un tās radītās emisijas, tostarp vieglo kravas automobiļu emisijas, turpina pieaugt. Ja autotransporta emisijas turpinās pieaugt, ciņā pret klimata pārmaiņām būtiski tiks apdraudēti citu nozaru pūliņi.

(4) Salīdzinājumā ar atsevišķiem valsts mēroga samazināšanas mērķiem Savienības mērķi attiecībā uz jauniem

⁽¹⁾ OV C 44, 11.2.2011., 157. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. februāra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 31. marta lēmums.

⁽³⁾ OV L 33, 7.2.1994., 11. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

autotransporta līdzekļiem sniedz ražotājiem lielāku noteiktību plānošanas ziņā un rīcības brīvību CO₂ samazināšanas prasību ievērošanai. Nosakot emisiju standartus, ir svarīgi ņemt vērā, kā tie ietekmēs tirgu un ražotāju konkurētspēju, uzņēmējdarbības tiešās un netiešās izmaksas un ieguvumus, kas rodas, stimulējot inovācijas un samazinot enerģijas patēriņu un degvielas izmaksas.

- (5) Lai veicinātu Eiropas automobiļu ražošanas nozares konkurētspēju, galvenokārt būtu jāizmanto tādas stimulojošas shēmas kā kompensācijas par ekoinovācijām un superkredītu piešķiršana.
- (6) Komisija 2007. gada 7. februāra paziņojumos "Par rezultātiem, kas gūti, pārskatot Kopienas stratēģiju pasažieru automobiļu un vieglo kravas automobiļu CO₂ emisiju samazināšanai" un "Par konkurētspējīgas autobūves nozares tiesisko regulējumu 21. gadsimtam (CARS21)" uzsvēra, ka, nepieņemot papildu pasākumus, Kopienas mērķis līdz 2012. gadam samazināt jauno pasažieru automobiļu parka vidējās emisijas līdz 120 g CO₂/km netiks sasniegts.
- (7) Šajos paziņojumos tika ierosināta integrēta pieeja, lai sasniegtu Kopienas mērķi līdz 2012. gadam Kopienā reģistrētu jaunu vieglo pasažieru automobiļu un vieglo kravas automobiļu vidējās emisijas samazināt līdz 120 g CO₂/km, galveno uzmanību pievēršot obligātiem CO₂ emisiju samazinājumiem ar nolūku samazināt jauno automobiļu parka vidējās emisijas līdz 130 g CO₂/km, uzlabojot transportlīdzekļa dzinēja tehnoloģijas, un ar citiem tehniskiem uzlabojumiem, tostarp paaugstinot vieglo kravas automobiļu degvielas patēriņa efektivitāti, panākt turpmāku samazinājumu par 10 g CO₂/km vai līdzvērtīgi, ja tas būs tehniski vajadzīgs.
- (8) Noteikumiem, ar ko īsteno mērķi attiecībā uz vieglo kravas automobiļu emisijām, būtu jāatbilst tiesiskajam regulējumam par jaunu vieglo pasažieru automobiļu parka emisiju mērķu īstenošanu, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 443/2009 (2009. gada 23. aprīlis), ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem ⁽¹⁾.
- (9) Tiesiskajam regulējumam par jaunu vieglo kravas automobiļu vidējo emisiju mērķa sasniegšanu būtu jānodrošina, lai emisiju samazināšanas mērķi neietekmētu konkurenci, atbilstu sociālās vienlīdzības principiem, būtu ilgtspējīgi un ņemtu vērā Eiropas autoražotāju daudzveidību,

būtu taisnīgi un neradītu tiem nepamatotus konkurences izkropļojumus. Tiesiskajam regulējumam vajadzētu būt saderīgam ar vispārējo mērķi sasniegt Savienības emisiju samazināšanas mērķus, un tas būtu jāpapildina ar citiem instrumentiem, kas vairāk saistīti ar lietošanu, piemēram, automobiļu un enerģijas nodokļu diferencēšana vai pasākumi vieglo kravas automobiļu ātruma ierobežošanai.

- (10) Lai saglabātu vieglo kravas automobiļu tirgus dažādību un tā spēju atbilst dažādām patērētāju vajadzībām, CO₂ emisiju mērķi attiecībā uz vieglajiem kravas automobiļiem būtu jānosaka lineāri saskaņā ar transportlīdzekļa lietderību. Lietderības raksturošanai piemērots parametrs ir masa, jo tā nodrošina atbilstību ar pašreizējām emisijām un tāpēc ļauj noteikt reālākus un konkurences ziņā neitrālākus mērķus. Turklāt dati par masu ir pieejami uzreiz. Būtu jāapkopo dati par alternatīviem lietderības parametriem, piemēram, aizņemto laukumu (vidējās šķērsbāzes un garenbāzes reizinājums) un lietderīgo slodzi, lai uz lietderību balstīto pieeju varētu novērtēt ilgākā laikposmā.
- (11) Ar šo regulu aktīvi tiek veicinātas ekoinovācijas un ņemta vērā tehnoloģiju attīstība nākotnē, kas var uzlabot Eiropas automobiļu nozares konkurētspēju ilgtermiņā un radīt vairāk augstas kvalitātes darbavietu. Lai regulāri novērtētu ar ekoinovāciju palīdzību gūtos emisiju samazinājumus, Komisijai būtu jāapsver iespēja testa procedūru pārskatā iekļaut ekoinovācijas pasākumus saskaņā ar 14. panta 3. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem ("Euro 5" un "Euro 6") un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai ⁽²⁾, ņemot vērā šādas iekļaušanas tehnisko un ekonomisko ietekmi.
- (12) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/94/EK (1999. gada 13. decembris) par tādas patērētājiem domātas informācijas pieejamību jaunu vieglo automobiļu tirdzniecībā, kas raksturo degvielas ekonomiju un CO₂ emisiju ⁽³⁾, jau ir noteikta prasība, ka automobiļu reklāmazdevumos galalietotājiem jānodrošina dati par transportlīdzekļa oficiālajām CO₂ emisijām un oficiālo degvielas patēriņu. Komisija 2003. gada 26. marta Ieteikumā 2003/217/EK par Direktīvas 1999/94/EK prasību attiecībā uz reklāmazdevumiem piemērošanu citiem medijiem to ir interpretējusi, iekļaujot arī reklāmu ⁽⁴⁾. Tādēļ būtu jāpaplašina Direktīvas 1999/94/EK darbības joma, to attiecinot arī uz vieglajiem kravas automobiļiem, lai vēlākais līdz 2014. gadam šādu automobiļu reklāmai, kurā tiek sniegta informācija saistībā ar enerģiju vai cenu,

⁽¹⁾ OV L 140, 5.6.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 171, 29.6.2007., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 12, 18.1.2000., 16. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 82, 29.3.2003., 33. lpp.

- noteiktu prasību, ka galalietotājiem tiek sniegti oficiāli dati par transportlīdzekļa CO₂ emisiju un oficiālo degvielas patēriņu.
- (13) Atzīstot ārkārtīgi augstās pētniecības un izstrādes, kā arī vienības ražošanas izmaksas, kas radīsies, ieviešot tirgū agrīno paaudžu ļoti maza oglekļa emisijas apjoma transportlīdzekļu tehnoloģijas pēc tam, kad stāsies spēkā šī regula, tajā ir ietverti arī konkrēti pagaidu noteikumi, kurus piemēros, lai paātrinātu un veicinātu ārkārtīgi maza oglekļa emisijas apjoma transportlīdzekļu ieviešanu Savienības tirgū to sākotnējos tirdzniecības posmos.
- (14) Izmantojot atsevišķas alternatīvās degvielas, var ievērojami samazināt CO₂ emisijas visā degvielas aprites ciklā no ieguves līdz patēriņam. Tāpēc šajā regulā ir iekļauti īpaši noteikumi, lai veicinātu konkrētas alternatīvās degvielas transportlīdzekļu turpmāku laišanu Savienības tirgū.
- (15) Lai uzlabotu datu vākšanu par degvielas patēriņu un tā mērīšanu, vēlākais līdz 2012. gada 1. janvārim Komisijai būtu jāapsver, vai nepieciešams grozīt atbilstīgos tiesību aktus, lai tajos iekļautu pienākumu katru automobili aprīkot ar degvielas patēriņa mērītāju tiem ražotājiem, kas vēlas saņemt tipa apstiprinājumu N₁ kategorijas transportlīdzekļiem atbilstīgi II pielikumam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai⁽¹⁾.
- (16) Lai nodrošinātu atbilstību Regulai (EK) Nr. 443/2009 un izvairītos no ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem, mērķis būtu jāattiecinā uz jauniem vieglajiem kravas automobiļiem, kas pirmo reizi reģistrēti Savienībā un kas agrāk nav bijuši reģistrēti ārpus Savienības, izņemot uz ierobežotu laiku.
- (17) Ar Direktīvu 2007/46/EK izveido saskaņotu sistēmu, kurā ietilpst administratīvie noteikumi un vispārīgas tehniskās prasības visu to jauno transportlīdzekļu apstiprināšanai, kas ir tās darbības jomā. Iestādei, kas atbild par minētās direktīvas ieviešanu, vajadzētu būt iestādei, kas atbild par visiem tipa apstiprināšanas procesa aspektiem atbilstīgi Direktīvai 2007/46/EK un par ražojumu atbilstības nodrošināšanu.
- (18) Ražotājiem vajadzētu būt iespējām izvēlēties, kā sasniegt mērķus saskaņā ar šo regulu, un tiem būtu jāievēro jauno transportlīdzekļu parka vidējo emisiju rādītāji, nevis CO₂ mērķi attiecībā uz katru atsevišķu transportlīdzekli. Tādēļ ražotājiem būtu jānodrošina, lai visiem jauniem vieglajiem kravas automobiļiem, kuri reģistrēti Savienībā un par ko tie ir atbildīgi, vidējās īpatnējās emisijas nepārsniedz vidējo emisiju mērķus, kas noteikti šiem transportlīdzekļiem. Šī prasība būtu pakāpeniski jāievieš laikposmā no 2014. gada līdz 2017. gadam, lai veicinātu tās īstenošanu. Tas atbilst norādītajiem termiņiem un pakāpeniskās ieviešanas laikposma ilgumam, kas noteikts Regulā (EK) Nr. 443/2009.
- (19) Lai nodrošinātu, ka mērķi atspoguļo mazo un specifisku modeļu ražotāju īpatnības un atbilst ražotāja emisiju samazināšanas iespējām, šiem ražotājiem būtu jānosaka alternatīvi emisiju samazināšanas mērķi, ņemot vērā konkrētā ražotāja transportlīdzekļu tehnoloģiskās iespējas samazināt to īpatnējās CO₂ emisijas un atbilstīgi attiecīgo tirgus segmentu īpašībām. Šī atkāpe būtu jāiekļauj I pielikuma īpatnējo emisiju mērķu pārskatā, kas jāpabeidz vēlākais līdz 2013. gada sākumam.
- (20) Ar Savienības stratēģiju vieglo pasažieru automobiļu un vieglo kravas automobiļu CO₂ emisiju samazināšanai tika izveidota integrēta pieeja, lai līdz 2012. gadam sasniegtu Savienības emisiju mērķi 120 g CO₂/km, kā arī iepazīstinātu ar ilgāka laikposma redzējumu turpmākiem emisiju samazinājumiem. Regulā (EK) Nr. 443/2009 precizēts šis ilgāka laikposma redzējums, nosakot, ka visu jauno automobiļu parka vidējās emisijas jāsamazina līdz 95 g CO₂/km. Lai nodrošinātu atbilstību šai pieejai un plānošanas noteiktību nozares uzņēmumiem, būtu jānosaka ilgtermiņa mērķis attiecībā uz vieglo kravas automobiļu īpatnējām CO₂ emisijām 2020. gadam.
- (21) Lai ražotājiem nodrošinātu rīcības brīvību emisiju mērķu sasniegšanai atbilstīgi šai regulai, tie uz atklātības, pārredzamības un nediskriminācijas pamata var vienoties par grupas izveidi. Izveidojot grupu, atsevišķa ražotāja mērķi būtu jāaizstāj ar kopēju grupas mērķi, kas grupas locekļiem būtu kopīgi jāsasniedz.
- (22) Pabeigta transportlīdzekļa īpatnējās CO₂ emisijas būtu jāattiecinā uz bāzes transportlīdzekļa ražotāju.
- (23) Lai pabeigtu transportlīdzekļu CO₂ emisiju un degvielas ekonomijas vērtības būtu reprezentatīvas, Komisijai būtu jāierosina īpaša kārtība un attiecīgos gadījumos jāapsver iespējas pārskatīt tipa apstiprināšanu regulējošos tiesību aktus.

⁽¹⁾ OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.

- (24) Vajadzīgs stabils atbilstības novērtēšanas mehānisms, lai nodrošinātu, ka šīs regulas mērķi tiek sasniegti.
- (25) Vieglo kravas automobiļu īpatnējās CO₂ emisijas Savienībā tiek mērītas saskaņoti atbilstīgi metodikai, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 715/2007. Lai šīs shēmas administratīvais slogs būtu minimāls, atbilstība būtu jānosaka, atsaucoties uz tādiem datiem par jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju Savienībā, kurus apkopējušas dalībvalstis un kas paziņoti Komisijai. Lai nodrošinātu to datu saskaņotību, kas izmantoti atbilstības novērtēšanai, iespējami vairāk būtu jānosaka noteikumi par šo datu apkopšanu un paziņošanu.
- (26) Direktīva 2007/46/EK paredz, ka ražotājiem jāizdod atbilstības sertifikāts par katru jaunu vieglo kravas automobili un ka dalībvalstīm jaunu vieglo kravas automobili jāatļauj reģistrēt un nodot ekspluatācijā tikai tad, ja tam ir derīgs atbilstības sertifikāts. Dalībvalstu apkopotajiem datiem būtu jāatbilst vieglā kravas automobiļa ražotāja izdotā atbilstības sertifikāta datiem, un to apkopšanā būtu jāizmanto tikai šis dokuments. Vajadzētu būt Savienības datubāzei, kurā reģistrē atbilstības sertifikātā norādītos datus. Tā būtu jāizmanto kā vienīgais uzziņas avots, lai dalībvalstīm atvieglotu darbības ar reģistrācijas datiem, ja transportlīdzekļus reģistrē pirmo reizi.
- (27) Tas, kā ražotājs ir sasniedzis mērķus saskaņā ar šo regulu, būtu jānovērtē Savienības mērogā. Ražotājiem, kuru vidējās īpatnējās CO₂ emisijas pārsniedz ar šo regulu atļautās emisijas, no 2014. gada 1. janvāra attiecībā uz katru kalendāra gadu būtu jāmaksā par pārsniegtajām emisijām. Šai maksai vajadzētu būt atšķirīgai atkarībā no tā, cik lielā mērā ražotāji nav sasnieguši mērķi. Lai nodrošinātu konsekvenci, maksas mehānismam būtu jāliedzinās mehānismam, kas noteikts Regulā (EK) Nr. 443/2009. Summas, kas samaksātas par pārsniegtajām emisijām, būtu jāuzskata par Eiropas Savienības vispārējā budžeta ieņēmumiem.
- (28) Ņemot vērā šīs regulas mērķi un tajā noteikto kārtību, valsts pasākumos, ko dalībvalstis var saglabāt vai ieviest atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 193. pantam, nebūtu jāparedz papildu vai stingrākas sankcijas ražotājiem, kuri nesasniedz šajā regulā noteiktos mērķus.
- (29) Šai regulai nebūtu jāskar Savienības konkurences noteikumu pilnīga piemērošana.
- (30) Būtu jāapsver jauna kārtība ilgtermiņa mērķa sasniegšanai, īpaši attiecībā uz līknes slīpumu, lietderības parametru un maksu par pārsniegtajām emisijām.
- (31) Autotransporta līdzekļu ātrums būtiski ietekmē to degvielas patēriņu un CO₂ emisijas. Turklāt, ja vieglajiem kravas automobiļiem netiek noteikts ātruma ierobežojums, var veidoties konkurence par maksimālo ātrumu, un tā rezultātā var pārmērīgi pieaugt elektropārvades sistēmu izmēri, kā arī lēnāka darbība var tik uzskatīta par mazāk efektīvu. Tāpēc ir lietderīgi izpētīt iespējas paplašināt darbības jomu Padomes Direktīvai 92/6/EEK (1992. gada 10. februāris) par ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu un izmantošanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos Kopienā⁽¹⁾, lai tajā iekļautu vieglos kravas automobiļus, uz kuriem attiecas šī regula.
- (32) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, jo īpaši, lai pieņemtu sīki izstrādātus noteikumus vidējo emisiju monitoringam un ziņošanai, proti, attiecībā uz vidējo emisiju datu vākšanu, reģistrēšanu, sagatavošanu, pārraidi, aprēķināšanu un paziņošanu, un II pielikumā noteikto prasību piemērošanai, kā arī lai pieņemtu sīki izstrādātus pasākumus attiecībā uz maksu par pārsniegtajām emisijām un sīki izstrādātus noteikumus inovatīvu tehnoloģiju apstiprināšanas kārtībai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽²⁾.
- (33) Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai grozītu uzraudzības un ziņošanas prasības, kas noteiktas II pielikumā, ņemot vērā šīs regulas piemērošanā gūto pieredzi, ar mērķi pielāgot I pielikumā minēto M₀ vērtību jaunu vieglo kravas automobiļu vidējai masai iepriekšējos trijos kalendārajos gados, pieņemt noteikumus par atkāpēm piemērojamo atbilstības kritēriju interpretāciju, par pieteikumu saturu un par īpatnējo CO₂ emisiju samazināšanas programmu saturu un novērtēšanu, kā arī ar mērķi apstiprināt I pielikumā noteiktās formulas, lai atspoguļotu jebkādas izmaiņas reglamentētajā pārbaudes procedūrā CO₂ īpatnējo emisiju mērīšanai. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī.

(1) OV L 57, 2.3.1992., 27. lpp.

(2) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

(34) Tā kā šīs regulas mērķi, proti, CO₂ emisiju prasību jauniem vieglajiem kravas automobiļiem noteikšanu, nevar sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un tā apjoma un ietekmes dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un mērķi

1. Ar šo regulu nosaka CO₂ emisiju prasības jauniem vieglajiem kravas automobiļiem. Šajā regulā noteikts, ka visu jaunu vieglo kravas automobiļu vidējām CO₂ emisijām jābūt 175 g CO₂/km, ko panāk, uzlabojot transportlīdzekļu tehnoloģijas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 715/2007 un tās īstenošanas pasākumiem, kā arī izmantojot inovatīvas tehnoloģijas.

2. Ar šo regulu attiecībā uz Savienībā reģistrētu jaunu vieglo kravas automobiļu vidējām emisijām nosaka mērķi 147 g CO₂/km, kurš piemērojams no 2020. gada, ievērojot īstenojamības apstiprinājumu, kā noteikts 13. panta 1. punktā.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz N₁ kategorijas mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuri definēti Direktīvas 2007/46/EK II pielikumā, kuru standartmasa nepārsniedz 2 610 kg, un N₁ kategorijas transportlīdzekļiem, kuru tipa apstiprinājums ir paplašināts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 715/2007 2. panta 2. punktam ("viegļie kravas automobiļi"), kuri tiek pirmo reizi reģistrēti Savienībā un kuri iepriekš nav bijuši reģistrēti ārpus Savienības ("jauni viegļie kravas automobiļi").

2. Neņem vērā iepriekšēju reģistrāciju ārpus Savienības, ja tā notikusi mazāk nekā trīs mēnešus pirms reģistrācijas Savienībā.

3. Šī regula neattiecas uz speciālajiem transportlīdzekļiem, kas definēti Direktīvas 2007/46/EK II pielikuma A daļas 5. punktā.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) ražotāja "vidējās īpatnējās CO₂ emisijas" ir visu tā izgatavoto jauno vieglo kravas automobiļu īpatnējo CO₂ emisiju vidējais rādītājs;
- b) "atbilstības sertifikāts" ir Direktīvas 2007/46/EK 18. pantā minētais sertifikāts;

c) "vairākos posmos pabeigts transportlīdzeklis" ir transportlīdzeklis, kam tipa apstiprinājums piešķirts pēc vairākos posmos tipa apstiprināšanas procesa atbilstīgi Direktīvai 2007/46/EK;

d) "pabeigts transportlīdzeklis" ir jebkurš transportlīdzeklis, kas nav jāpabeidz, lai tas atbilstu attiecīgām Direktīvas 2007/46/EK tehniskām prasībām;

e) "bāzes transportlīdzeklis" ir jebkurš transportlīdzeklis, ko izmanto vairākos posmos tipa apstiprināšanas procesa pirmajā posmā;

f) "ražotājs" ir persona vai struktūra, kas saskaņā ar Direktīvu 2007/46/EK atskaitās apstiprināšanai iestādei par visiem EK tipa apstiprināšanas procedūras aspektiem un par ražojumu atbilstības nodrošināšanu;

g) "masa" ir transportlīdzekļa masa ar virsbūvi, transportlīdzeklim esot tehniskā kārtībā, kā norādīts atbilstības sertifikātā un definēts Direktīvas 2007/46/EK I pielikuma 2.6. punktā;

h) "īpatnējās CO₂ emisijas" ir vieglā kravas automobiļa emisijas, kas izmērītas atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 715/2007 un pabeigtā vai nokomplektētā transportlīdzekļa atbilstības sertifikātā norādītas kā CO₂ masas emisija (jauktā režīmā);

i) "īpatnējo emisiju mērķis" ražotājam ir indikatīvo īpatnējo CO₂ emisiju vidējais rādītājs, kas saskaņā ar I pielikumu noteikts katram ražotāja izgatavotam jaunam vieglajam kravas automobiļim, vai, ja saskaņā ar 11. pantu ražotājam piešķir atkāpi, īpatnējo CO₂ emisiju mērķis, kas noteikts atbilstīgi minētajai atkāpei;

j) "balstvirsmā" ir automobiļa šķērsbāzes un garenbāzes reizinājums, kā noteikts atbilstības sertifikātā un definēts Direktīvas 2007/46/EK I pielikuma 2.1. un 2.3. punktā;

k) "lietderīgā slodze" ir atšķirība starp tehniski pieļaujamo maksimālo pilno masu atbilstīgi Direktīvas 2007/46/EK II pielikumam un transportlīdzekļa masu.

2. Šajā regulā "saistītu ražotāju grupa" nozīmē ražotāju un ar to saistītos uzņēmumus. Attiecībā uz ražotāju "saistīti uzņēmumi" ir:

a) uzņēmumi, kuros ražotājam tieši vai netieši ir:

i) tiesības uz vairāk nekā pusi no balsstiesībām; vai

ii) tiesības iecelt vairāk nekā pusi no uzņēmuma uzraudzības padomes, valdes vai uzņēmumu juridiski pārstāvošu struktūru locekļiem; vai

iii) tiesības pārvaldīt uzņēmuma darījumus;

- b) uzņēmumi, kuriem attiecībā uz ražotāju tieši vai netieši ir a) apakšpunktā uzskaitītās tiesības vai pilnvaras;
- c) uzņēmumi, kuros b) apakšpunktā minētajam uzņēmumam tieši vai netieši ir a) apakšpunktā uzskaitītās tiesības vai pilnvaras;
- d) uzņēmumi, kuros ražotājam kopā ar vienu vai vairākiem a), b) vai c) apakšpunktā minētajiem uzņēmumiem vai kuros diviem vai vairākiem no iepriekšminētajiem uzņēmumiem kopā ir a) apakšpunktā uzskaitītās tiesības un pilnvaras;
- e) uzņēmumi, kuros a) apakšpunktā minētās tiesības vai pilnvaras kopīgi ir ražotājam vai vienam vai vairākiem tā saistītajiem uzņēmumiem, kas minēti a) līdz d) apakšpunktā, un vienai vai vairākām trešām personām.

4. pants

Īpatnējo emisiju mērķi

Kalendāra gadā, kas sākas 2014. gada 1. janvārī, un katrā nākamajā kalendāra gadā visi vieglo kravas automobiļu ražotāji nodrošina, ka to vidējās īpatnējās CO₂ emisijas nepārsniedz īpatnējo emisiju mērķi, kas noteikts saskaņā ar I pielikumu vai, ja saskaņā ar 11. pantu ražotājam piešķir atkāpi, saskaņā ar minēto atkāpi.

Ja vairākos posmos pabeigta transportlīdzekļa īpatnējās emisijas nav zināmas, bāzes transportlīdzekļa ražotājs vidējo īpatnējo CO₂ emisiju vērtību nosaka, izmantojot bāzes transportlīdzekļa īpatnējo emisiju vērtību.

Lai noteiktu katra ražotāja vidējās īpatnējās CO₂ emisijas, ņem vērā turpmāk norādītās procentuālās vērtības attiecībā uz katru ražotāja jaunu vieglo kravas automobili, kas reģistrēts attiecīgajā gadā:

- 70 % 2014. gadā,
- 75 % 2015. gadā,
- 80 % 2016. gadā,
- 100 % no 2017. gada.

5. pants

Superkredīti

Aprēķinot vidējās īpatnējās CO₂ emisijas, katru jaunu vieglo kravas automobili, kura īpatnējās CO₂ emisijas nepārsniedz 50 g CO₂/km, uzskaita kā:

- 3,5 vieglos kravas automobiļus 2014. gadā,
- 3,5 vieglos kravas automobiļus 2015. gadā,
- 2,5 vieglos kravas automobiļus 2016. gadā,
- 1,5 vieglos kravas automobiļus 2017. gadā,
- 1 vieglo kravas automobili no 2018. gada.

Vieglo kravas automobiļu, kuru īpatnējās CO₂ emisijas nepārsniedz 50 g CO₂/km, maksimālais skaits, kas jāņem vērā, piemērojot pirmajā daļā minēto aprēķinu, superkredītu shēmas darbības laikā nepārsniedz 25 000 vieglos kravas automobiļus uz vienu ražotāju.

6. pants

Īpatnējo emisiju mērķis alternatīvās degvielas vieglajiem kravas automobiļiem

Lai noteiktu, vai ražotāji ievēro 4. pantā minētos īpatnējo emisiju mērķus, īpatnējo CO₂ emisiju daudzumu katram vieglajam kravas automobilim, kas izstrādāts, lai varētu darboties ar benzīnu ar 85 % bioetanola piejaukumu ("E85"), un kas atbilst attiecīgo Savienības tiesību aktu vai Eiropas tehniskajiem standartiem, līdz 2015. gada 31. decembrim samazina par 5 %, jo biodegvielas izmantošanas dēļ tam ir lielākas tehnoloģiskās un emisiju samazināšanas spējas. Šo samazinājumu piemēro vienīgi gadījumos, ja vismaz 30 % no degvielas uzpildes stacijām tajā dalībvalstī, kurā vieglais kravas automobilis ir reģistrēts, piedāvā šāda veida alternatīvu degvielu, kas atbilst attiecīgajos Savienības tiesību aktos noteiktajiem biodegvielu ilgtspējības kritērijiem.

7. pants

Apvienošanās grupā

1. Jaunu vieglo kravas automobiļu ražotāji, kam saskaņā ar 11. pantu nav piešķirta atkāpe, var apvienoties grupā, lai izpildītu 4. pantā norādītās saistības.

2. Vienošanās par grupas veidošanu var paredzēt uz vienu vai vairākiem kalendāra gadiem ar noteikumu, ka katras vienošanās kopējais termiņš nepārsniedz piecus kalendāra gadus, un vienošanās vēlākais jānoslēdz tā pirmā kalendāra gada 31. decembrī, par kuru jāapkopo emisijas dati. Ražotāji, kas apvienojas grupā, iesniedz Komisijai šādu informāciju:

- a) ražotāji, kurus iekļaus grupā;
- b) ražotājs, kas izvirzīts par grupas vadītāju, būs grupas kontaktpersona un būs atbildīgs par to maksu par pārsniegtām emisijām samaksāšanu, kuras grupai noteiktas saskaņā ar 9. pantu;
- c) pierādījumi, ka grupas vadītājs varēs izpildīt b) apakšpunktā minētos pienākumus.

3. Ja izvirzītais grupas vadītājs neizpilda prasību samaksāt maksu par pārsniegtajām emisijām, kura grupai noteikta saskaņā ar 9. pantu, Komisija paziņo par to ražotājiem.

4. Grupā iekļautie ražotāji kopīgi informē Komisiju par izmaiņām saistībā ar grupas vadītāju vai grupas finansiālo stāvokli, ciktāl tas ietekmē tās spēju pildīt prasību maksāt par pārsniegtajām emisijām, kas grupai noteikta saskaņā ar 9. pantu, kā arī par izmaiņām grupas sastāvā vai grupas likvidēšanu.

5. Ražotāji var vienoties par apvienošanas grupā, ja to vienošanās atbilst LESD 101. un 102. pantam un ja tie ar komerciāli pamatotiem nosacījumiem atklāti, pārredzami un bez diskriminācijas ļauj grupā darboties visiem ražotājiem, kas vēlas kļūt par grupas dalībniekiem. Neskarot Savienības konkurences noteikumu vispārēju piemērošanu šādām grupām, visi grupas dalībnieki jo īpaši nodrošina, ka saistībā ar vienošanos par grupas veidošanu nedrīkst ne kopīgi izmantot datus, ne apmainīties ar informāciju, izņemot attiecībā uz šādu informāciju:

- a) vidējās īpatnējās CO₂ emisijas;
- b) īpatnējo emisiju mērķis;
- c) kopējais reģistrēto transportlīdzekļu skaits.

6. Šā panta 5. punktu nepiemēro, ja visi grupas ražotāji veido vienu un to pašu saistītu ražotāju grupu.

7. Ja nav 3. punktā minētā paziņojuma, to ražotāju grupu, par ko Komisijai iesniegta informācija attiecībā uz 4. pantā minēto saistību izpildi, uzskata par vienu ražotāju. Ar uzraudzību un ziņošanu saistītā informācija par ikvienu ražotāju, kā arī ikvienu ražotāju grupu tiek reģistrēta, nodota un darīta pieejama 8. panta 4. punktā minētajā centralizētajā reģistrā.

8. pants

Vidējo emisiju monitoringa un ziņošana par tām

1. Saskaņā ar II pielikuma A daļu par kalendāra gadu, kas sākas 2012. gada 1. janvārī, un katru nākamo kalendāra gadu katra dalībvalsts fiksē informāciju par katru jaunu vieglo kravas automobili, kas reģistrēts tās teritorijā. Šo informāciju dara pieejamu ražotājiem un viņu izraudzītajiem importētājiem vai pārstāvjiem katrā dalībvalstī. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par reģistrāciju atbildīgo iestāžu darbība ir pārredzama.

2. Sākot no 2013. gada, katru gadu līdz 28. februārim dalībvalsts nosaka un nosūta Komisijai II pielikuma B daļā minēto informāciju par iepriekšējo kalendāra gadu. Datus nosūta II pielikuma C daļā noteiktajā formātā.

3. Pēc Komisijas pieprasījuma dalībvalsts nosūta arī visus datus, kas savākti, ievērojot 1. punktu.

4. Komisija uztur centralizētu reģistru, kurā apkopo tos datus, ko dalībvalstis paziņojušas atbilstīgi šim pantam, un šis reģistrs ir publiski pieejams. Līdz 2013. gada 30. jūnijam un katru nākamo gadu Komisija katram ražotājam provizoriski aprēķina:

- a) vidējās īpatnējās CO₂ emisijas iepriekšējā kalendāra gadā;

b) īpatnējo emisiju mērķi iepriekšējā kalendāra gadā;

c) starpību starp ražotāja vidējām īpatnējām CO₂ emisijām iepriekšējā kalendāra gadā un tā īpatnējo emisiju mērķi attiecīgajā gadā.

Komisija katram ražotājam paziņo provizorisko aprēķinu par attiecīgo ražotāju. Paziņojums ietver datus par katrā dalībvalstī reģistrēto jauno vieglo kravas automobiļu skaitu un to īpatnējām CO₂ emisijām.

5. Ražotājs trīs mēnešu laikā pēc 4. punktā minētā provizoriskā aprēķina saņemšanas var paziņot Komisijai par kļūdām datus, norādot dalībvalsti, kurā, pēc ražotāja domām, radusies kļūda.

6. Komisija izskata visus ražotāju ziņojumus un līdz 31. oktobrim vai nu apstiprina, vai arī groza provizoriskos aprēķinus, kas minēti 4. punktā.

7. Attiecībā uz 2012. un 2013. kalendāra gadu un pamatojoties uz aprēķiniem, kas veikti saskaņā ar 5. punktu, Komisija informē ražotāju, ja tai šķiet, ka ražotāja vidējās īpatnējās CO₂ emisijas pārsniedz tā īpatnējo emisiju mērķi.

8. Katrā dalībvalstī kompetentā iestāde monitoringa datu vākšanai un paziņošanai saskaņā ar šo regulu ir tā iestāde, kas izraudzīta saskaņā ar 8. panta 7. punktu Regulā (EK) Nr. 443/2009.

9. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus par monitoringu un datu paziņošanu saskaņā ar šo pantu un par II pielikuma piemērošanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Lai ņemtu vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot šo regulu, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 15. pantu un ievērojot 16. un 17. pantā paredzētos nosacījumus, var grozīt II pielikumu.

10. Turklāt dalībvalstis apkopo un paziņo datus saskaņā ar šo pantu par to M₂ un N₂ kategorijas transportlīdzekļu reģistrāciju, kuri noteikti Direktīvas 2007/46/EK II pielikumā un kuru standartmasa nepārsniedz 2 610 kg, un par transportlīdzekļiem, kuru tipa apstiprinājums ir paplašināts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 715/2007 2. panta 2. punktu.

9. pants

Maksa par pārsniegtajām emisijām

1. Attiecībā uz laikposmu no 2014. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim un katru nākamo kalendāra gadu Komisija nosaka maksu par pārsniegtajām emisijām attiecīgi ražotājam vai grupas vadītājam, ja ražotāja vidējās īpatnējās CO₂ emisijas pārsniedz tā īpatnējo emisiju mērķi.

2. Maksu par pārsniegtajām emisijām, kas minēta 1. punktā, aprēķina pēc šādām formulām:

a) no 2014. gada līdz 2018. gadam:

i) ja emisijas pārsniegtas vairāk nekā par 3 g CO₂/km:

$((\text{pārsniegtās emisijas} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times \text{EUR } 95 + \text{EUR } 45) \times \text{jauno vieglo kravas automobiļu skaits};$

ii) ja emisijas pārsniegtas par vairāk nekā 2 g CO₂/km, bet ne vairāk kā par 3 g CO₂/km:

$((\text{pārsniegtās emisijas} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times \text{EUR } 25 + \text{EUR } 20) \times \text{jauno vieglo kravas automobiļu skaits};$

iii) ja emisijas pārsniegtas par vairāk nekā 1 g CO₂/km, bet ne vairāk kā par 2 g CO₂/km:

$((\text{pārsniegtās emisijas} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times \text{EUR } 15 + \text{EUR } 5) \times \text{jauno vieglo kravas automobiļu skaits};$

iv) ja emisijas pārsniegtas mazāk nekā par 1 g CO₂/km:

$(\text{pārsniegtās emisijas} \times \text{EUR } 5) \times \text{jauno vieglo kravas automobiļu skaits};$

b) no 2019. gada:

$(\text{pārsniegtās emisijas} \times \text{EUR } 95) \times \text{jauno vieglo kravas automobiļu skaits};$

Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

— “pārsniegtās emisijas” ir gramos uz kilometru (pozitīvs skaitlis) izteikta un līdz trim zīmēm aiz komata noapaļota CO₂ vērtība, par kuru ražotājs pārsniedzis īpatnējo emisiju mērķi kalendāra gadā vai tā daļā, uz kuru attiecas 4. pantā noteiktās saistības, ņemot vērā CO₂ emisiju samazinājumu saistībā ar inovatīvu tehnoloģiju izmantošanu, kas apstiprinātas atbilstīgi 12. pantam, un

— “jaunu vieglo kravas automobiļu skaits” ir ražotāja izgatavotu un minētajā laikposmā reģistrētu jaunu vieglo kravas automobiļu skaits atbilstīgi pakāpeniskas ieviešanas kritērijiem, kas noteikts 4. pantā.

3. Komisija pieņem sīki izstrādātus pasākumus šā panta 1. punktā minētās maksas par emisiju pārsniegšanu iekasēšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Maksas par pārsniegtajām emisijām uzskata par Eiropas Savienības vispārējā budžeta ieņēmumiem.

10. pants

Ražotāju darbības rezultātu publicēšana

1. Līdz 2013. gada 31. oktobrim un pēc tam līdz katra nākamā gada 31. oktobrim Komisija publicē sarakstu, kurā par katru ražotāju norāda:

a) tā īpatnējo emisiju mērķi iepriekšējā kalendāra gadā;

b) tā vidējās īpatnējās CO₂ emisijas iepriekšējā kalendāra gadā;

c) atšķirību starp iepriekšējā kalendāra gada vidējām īpatnējām CO₂ emisijām un attiecīgā gada īpatnējo emisiju mērķi;

d) vidējās īpatnējās CO₂ emisijas visiem jaunajiem vieglajiem kravas automobiļiem, kas Savienībā reģistrēti iepriekšējā kalendāra gadā;

e) vidējo masu visiem jaunajiem vieglajiem kravas automobiļiem, kas Savienībā reģistrēti iepriekšējā kalendāra gadā.

2. No 2015. gada 31. oktobra sarakstā, ko publicē saskaņā ar 1. punktu, norāda arī to, vai ražotājs izpildījis 4. panta prasības iepriekšējam kalendāra gadam.

11. pants

Atkāpes dažiem transportlīdzekļu ražotājiem

1. Pieteikumu par atkāpes piemērošanu īpatnējo emisiju mērķim, kas aprēķināts saskaņā ar I pielikumu, var iesniegt ražotājs, kura izgatavoto vieglo kravas automobiļu skaits, kas katru kalendāra gadu tiek reģistrēts Savienībā, nepārsniedz 22 000, un kurš:

a) neietilpst saistītu ražotāju grupā; vai

b) neietilpst saistītu ražotāju grupā, kas kopā ir atbildīga par mazāk nekā 22 000 Savienībā reģistrētiem jauniem vieglajiem kravas automobiļiem vienā kalendāra gadā; vai

c) ir daļa no saistītu ražotāju grupas, bet kuram ir savas ražošanas iekārtas un projektēšanas centrs.

2. Atkāpi, ko piemēro saskaņā ar 1. punktu, var piešķirt maksimāli uz pieciem kalendāra gadiem. Pieteikumu iesniedz Komisijai, un tajā norāda:

a) ražotāja nosaukumu un kontaktpersonu;

b) pierādījumus, ka ražotājam ir tiesības uz 1. punktā minēto atkāpi;

c) informāciju par vieglajiem kravas automobiļiem, ko tas ražo, tostarp par šo vieglo kravas automobiļu masu un īpatnējām CO₂ emisijām; un

d) īpatnējo emisiju mērķi, kas atbilst tā emisiju samazināšanas iespējām, tostarp ekonomiskajām un tehniskajām iespējām samazināt īpatnējās CO₂ emisijas, un ņemot vērā tirgus īpatnības šāda tipa vieglajiem kravas automobiļiem.

3. Komisija piešķir ražotājam atkāpi, ja tā uzskata, ka ražotājam ir tiesības uz 1. punktā minēto atkāpi, un atzīst, ka ražotāja ierosinātais īpatnējo emisiju mērķis atbilst tā emisiju samazināšanas iespējām, tostarp ekonomiskajām un tehniskajām iespējām samazināt īpatnējās CO₂ emisijas, kā arī ņemot vērā ražotā vieglā kravas automobiļa tipa tirgus īpatnības. Atkāpi piemēro no nākamā gada 1. janvāra pēc atkāpes piešķiršanas dienas.

4. Ražotājs, uz kuru saskaņā ar šo pantu attiecas atkāpe, nekavējoties informē Komisiju par visām izmaiņām, kas ietekmē vai var ietekmēt viņa tiesības uz atkāpi.

5. Ja Komisija, pamatojoties uz 4. punktā minēto informāciju vai kāda cita iemesla dēļ uzskata, ka ražotājam vairs nav tiesību uz atkāpi, tā no nākamā kalendāra gada 1. janvāra atceļ atkāpi un paziņo par to ražotājam.

6. Ja ražotājs nesasniedz savu īpatnējo emisiju samazināšanas mērķi, Komisija ražotājam nosaka maksu par pārsniegtajām emisijām saskaņā ar 9. pantu.

7. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 15. pantu un ievērojot 16. un 17. pantā paredzētos nosacījumus, pieņem noteikumus, ar kuriem papildina šā panta 1. līdz 6. punktu, *inter alia* arī noteikumus par to kritēriju interpretāciju, pēc kuriem nosaka tiesības izmantot atkāpes, par pieteikumu saturu un par īpatnējo CO₂ emisiju samazināšanas programmu saturu un novērtēšanu.

8. Pieteikumus par atkāpes piemērošanu, tostarp ar tiem saistīto papildinformāciju, 4. pantā minētos paziņojumus, informāciju par 5. pantā minēto atkāpju atcelšanu un 6. pantā minētajām maksām par pārsniegtajām emisijām, kā arī aktus, kas pieņemti, ievērojot 7. pantu, dara publiski pieejamus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹⁾.

12. pants

Ekoinovācijas

1. Saņemot iesniegumu no piegādātāja vai ražotāja, ņem vērā CO₂ emisiju ietaupījumu, kas panākts, izmantojot inovatīvas tehnoloģijas. Šo tehnoloģiju kopējais ieguldījums ražotāja īpatnējo emisiju mērķa samazināšanā var būt līdz 7 g CO₂/km.

2. Komisija līdz 2012. gada 31. decembrim pieņem sīki izstrādātus noteikumus par šādu inovatīvu tehnoloģiju apstiprināšanas kārtību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Šie sīki izstrā-

dātie noteikumi ir saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 443/2009 12. panta 2. punktā paredzētajiem noteikumiem, un to pamatā ir šādi kritēriji attiecībā uz inovatīvajām tehnoloģijām:

- a) piegādātājam vai ražotājam jābūt atbildīgam par to, ka, izmantojot šīs inovatīvās tehnoloģijas, tiek panākts CO₂ ietaupījums;
- b) inovatīvajām tehnoloģijām jāsniedz pārbaudīts ieguldījums CO₂ samazināšanā;
- c) inovatīvajām tehnoloģijām nedrīkst piemērot standarta pārbaudes cikla CO₂ mērījumus vai obligātos noteikumus saistībā ar papildu pasākumiem, kuri atbilst 10 g CO₂/km samazinājumam, kas minēts Regulas (EK) Nr. 443/2009 1. pantā, kā arī tās nedrīkst būt obligātas saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem.

3. Piegādātājs vai ražotājs, kurš iesniedz pieteikumu apstiprināt pasākumu kā inovatīvu tehnoloģiju, iesniedz Komisijai ziņojumu, tostarp pārbaudes ziņojumu, kuru sagatavojusi neatkarīga sertificēta iestāde. Ja ir iespējama mijiedarbība starp šo pasākumu un citu inovatīvu tehnoloģiju, kas jau ir apstiprināta, ziņojumā min šo mijiedarbību, un pārbaudes ziņojumā izvērtē, cik lielā mērā šī mijiedarbība maina ar katru pasākumu sasniegto samazinājumu.

4. Komisija apliecina panākto samazinājumu, pamatojoties uz 2. punktā noteiktajiem kritērijiem.

13. pants

Pārskatīšana un ziņojums

1. Līdz 2013. gada 1. janvārim Komisija pabeidz pārskatīt I pielikumā paredzētos īpatnējo emisiju mērķus un 11. pantā paredzētās atkāpes, lai noteiktu:

— kārtību, lai līdz 2020. gadam izmaksu ziņā efektīvi sasniedz 147 g CO₂/km ilgtermiņa mērķi, kura īstenojamība vēl jāapstiprina, pamatojoties uz atjauninātiem ietekmes novērtējuma rezultātiem, un

— šā mērķa īstenošanas aspektus, tostarp maksu par pārsniegtajām emisijām.

Pamatojoties uz šādu pārskatu un tā ietekmes novērtējumu, kurā novērtēta arī vispārējā ietekme uz automobiļu ražošanas nozari un ar to saistītajām nozarēm, Komisija vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumu, lai šo regulu grozītu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru un pēc iespējas neitrālāk no konkurences viedokļa, sociāli taisnīgi un ilgtspējīgi.

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

2. Attiecīgā gadījumā Komisija līdz 2014. gadam iesniedz priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei, lai šajā regulā iekļautu tos M_2 un N_2 kategorijas transportlīdzekļus, kuri definēti Direktīvas 2007/46/EK II pielikumā un kuru standartmasa nepārsniedz 2 610 kg, un transportlīdzekļus, kuru tipa apstiprinājums ir paplašināts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 715/2007 2. panta 2. punktu, lai tādējādi no 2020. gada pildītu ilgtermiņa mērķi.

3. Komisija līdz 2014. gadam pēc ietekmes novērtējuma veikšanas publicē ziņojumu par datiem attiecībā uz balstvirsmu un lietderīgo slodzi un to izmantošanu par lietderības parametriem, lai noteiktu īpatnējo emisiju mērķus, un vajadzības gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu grozīt I pielikumu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

4. Komisija līdz 2011. gada 31. decembrim nosaka kārtību, ar kuru iegūst vairākos posmos pabeigtu transportlīdzekļu CO_2 emisiju, degvielas ekonomijas un masas reprezentatīvās vērtības, vienlaikus nodrošinot, ka bāzes transportlīdzekļa ražotājam laikus nodrošina piekļuvi vairākos posmos pabeigta transportlīdzekļa masas un īpatnējām CO_2 emisijām.

5. Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 15. pantu un ievērojot 16. un 17. pantā paredzētos nosacījumus, līdz 2016. gada 31. oktobrim un turpmāk reizi trijos gados groza I pielikumu, lai pielāgotu tajā minēto M_0 vērtību jaunu vieglo kravas automobiļu vidējai masai iepriekšējos trijos kalendāra gados.

Šie pielāgojumi pirmoreiz stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī un turpmāk reizi trīs gados.

6. Komisija iekļauj vieglos kravas automobiļus CO_2 emisiju mērījumu procedūru pārskatīšanā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 443/2009 13. panta 3. punktu.

No dienas, kad CO_2 emisiju mērīšanai piemēro pārskatīto procedūru, inovatīvās tehnoloģijas vairs neapstiprina saskaņā ar 12. pantā noteikto procedūru.

Komisija iekļauj vieglos kravas automobiļus Direktīvas 2007/46/EK pārskatīšanā atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 443/2009 13. panta 4. punktam.

Lai atspoguļotu jebkādas izmaiņas reglamentētajā pārbaudes procedūrā īpatnējo CO_2 emisiju mērīšanai, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 15. pantu un ievērojot 16. un 17. pantā paredzētos nosacījumus, pielāgo I pielikumā norādīto formulu.

14. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Klimata pārmaiņu komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma Nr. 280/2004/EK (2004. gada 11. februāris) par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un par Kioto protokola īstenošanu Kopienā ⁽¹⁾ 9. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

15. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Šīs regulas 8. panta 9. punkta otrajā daļā, 11. panta 7. punktā, 13. panta 5. punktā un 13. panta 6. punkta ceturtajā daļā minētās pilnvaras pieņem deleģētos aktus Komisijai piešķir uz pieciem gadiem, sākot no 2011. gada 3. jūnija. Komisija sniedz ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais sešus mēnešus pirms minētā piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšanu automātiski pagarina uz tikpat ilgjiem laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 16. pantu.

2. Tiklīdz Komisija ir pieņēmusi deleģēto aktu, tā vienlaikus par to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot 16. un 17. pantā paredzētos nosacījumus.

16. pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā brīdī atsaukt 8. panta 9. punkta otrajā daļā, 11. panta 7. punktā, 13. panta 5. punktā un 13. panta 6. punkta ceturtajā daļā minēto pilnvaru deleģējumu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par pilnvaru deleģēšanas atsaukšanu, cenšas pirms galīgā lēmuma pieņemšanas par to savlaicīgi informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas, un minot iespējamās atsaukšanas iemeslus.

3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā datumā, kas tajā norādīts. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus. Lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

⁽¹⁾ OV L 49, 19.2.2004., 1. lpp.

17. pants

Iebildumi pret deleģētajiem aktiem

1. Eiropas Parlaments un Padome divu mēnešu laikā pēc paziņošanas dienas var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu.

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

2. Ja līdz 1. punktā minētā laikposma beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā tajā norādītajā datumā.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome 1. punktā minētajā laikposmā izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, norāda šo iebildumu iemeslus.

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2011. gada 11. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
GYÓRI E.

I PIELIKUMS

ĪPATNĒJO CO₂ EMISIJU MĒRĶI

1. Katra vieglā kravas automobiļa aptuvenās īpatnējās CO₂ emisijas, ko mēra gramos kilometrā, aprēķina, izmantojot šādu formulu:
 - a) no 2014. gada līdz 2017. gadam:
aptuvenās īpatnējās CO₂ emisijas = $175 + a \times (M - M_0)$,
kur
M = transportlīdzekļa masa kilogramos (kg),
M₀ = 1 706,0
a = 0,093;
 - b) no 2018. gada:
aptuvenās īpatnējās CO₂ emisijas = $175 + a \times (M - M_0)$,
kur
M = transportlīdzekļa masa kilogramos (kg),
M₀ = vērtība, kas pieņemta saskaņā ar 13. panta 5. punktu,
a = 0,093.
 2. Ražotāja īpatnējo emisiju mērķi kalendāra gadā aprēķina kā vidējās aptuvenās īpatnējās CO₂ emisijas katram šajā kalendāra gadā reģistrētam jaunam vieglajam kravas automobilim, ko tas saražojis.
-

II PIELIKUMS

EMISIJU MONITORINGS UN ZIŅOŠANA PAR TĀM

- A. Datu apkopošana par vieglajiem kravas automobiļiem un CO₂ monitoringa informācijas noteikšana
1. Par gadu, kas sākas 2012. gada 1. janvārī, un katru nākamo gadu dalībvalsts par katru jaunu vieglo kravas automobili, kurš reģistrēts tās teritorijā, uzskaita šādu informāciju:
 - a) ražotājs;
 - b) tips, variants un versija;
 - c) īpatnējās CO₂ emisijas (g/km);
 - d) masa (kg);
 - e) garenbāze (mm);
 - f) vadāmās ass un pārējo asu šķērsbāze (mm);
 - g) tā tehniski pieļaujamo maksimālo pilno masu (kg) atbilstīgi Direktīvas 2007/46/EK III pielikumam.
 2. Informāciju, kas minēta 1. punktā, iegūst no konkrētā vieglā kravas automobiļa atbilstības sertifikāta. Ja atbilstības sertifikātā norādīta gan minimālā, gan maksimālā vieglā kravas automobiļa masa, dalībvalstis šīs regulas nolūkā izmanto tikai to vērtību, kas atbilst maksimālajai masai. Attiecībā uz divu degvielu (benzīns/gāze) transportlīdzekļiem, kuru atbilstības sertifikātā ir norādītas abu degvielas veidu īpatnējās CO₂ emisijas, dalībvalstis izmanto tikai tos datus, kas mērīti attiecībā uz gāzi.
 3. Kalendāra gadā, kas sākas 2012. gada 1. janvārī, un katrā nākamajā kalendāra gadā katra dalībvalsts atbilstīgi šā pielikuma B daļā izklāstītajām metodēm par katru ražotāju nosaka:
 - a) tās teritorijā reģistrēto jaunu vieglo kravas automobiļu kopējo skaitu;
 - b) vidējās īpatnējās CO₂ emisijas atbilstīgi šā pielikuma B daļas 2. punktam;
 - c) vidējo masu atbilstīgi šā pielikuma B daļas 3. punktam;
 - d) attiecībā uz jaunu vieglā kravas automobiļa katra tipa katra varianta katru versiju:
 - i) tās teritorijā reģistrēto jaunu vieglo kravas automobiļu kopējo skaitu, atbilstīgi šā pielikuma B daļas 4. punktam;
 - ii) īpatnējās CO₂ emisijas;
 - iii) masu;
 - iv) transportlīdzekļa balstvirsmu atbilstīgi šā pielikuma B daļas 5. punktam;
 - v) lietderīgo slodzi.
- B. Metodika jaunu vieglo kravas automobiļu CO₂ monitoringa informācijas noteikšanai
- Monitoringa informāciju, kas dalībvalstīm jānosaka atbilstīgi šā pielikuma A daļas 3. punktam, nosaka saskaņā ar šajā daļā norādīto metodiku.
1. Jaunu reģistrēto vieglo kravas automobiļu skaits (N)

Dalībvalstis nosaka attiecīgajā monitoringa gadā tās teritorijā reģistrēto jauno vieglo kravas automobiļu skaitu (N).

2. Vidējās īpatnējās jaunu vieglo kravas automobiļu CO₂ emisijas (S_{ave})

Visu monitoringa gadā dalībvalsts teritorijā pirmo reizi reģistrēto jauno vieglo kravas automobiļu vidējās īpatnējās CO₂ emisijas (S_{ave}) aprēķina, dalot katra jaunā transportlīdzekļa īpatnējo CO₂ emisiju summu (S) ar jauno transportlīdzekļu skaitu (N).

$$S_{ave} = (1/ N) \times \Sigma S$$

3. Jaunu vieglo kravas automobiļu vidējā masa

Visu monitoringa gadā dalībvalsts teritorijā reģistrēto jaunu vieglo kravas automobiļu vidējo masu (M_{ave}) aprēķina, dalot katra jaunā kravas automobiļa masas summu (M) ar jauno transportlīdzekļu skaitu (N).

$$M_{ave} = (1/ N) \times \Sigma M$$

4. Jaunu vieglo kravas automobiļu sadalījums pēc versijas

Attiecībā uz jauna vieglā kravas automobiļa katra tipa katra varianta katru versiju atzīmē pirmo reizi reģistrēto transportlīdzekļu skaitu, masu, īpatnējās CO₂ emisijas, garenbāzi, šķērsbāzi un tehniski pieļaujamo maksimālo pilno masu.

5. Balstvirsmas

Transportlīdzekļa balstvirsmu aprēķina, reizinot transportlīdzekļa garenbāzi ar vidējo šķērsbāzi.

6. Lietderīgā slodze

Transportlīdzekļa lietderīgo slodzi definē kā atšķirību starp tehniski pieļaujamo maksimālo pilno masu atbilstīgi Direktīvas 2007/46/EK II pielikumam un transportlīdzekļa masu.

7. Vairākos posmos pabeigti transportlīdzekļi

Attiecībā uz vairākos posmos pabeigto transportlīdzekļu īpatnējo CO₂ emisiju attiecina uz bāzes transportlīdzekļa ražotāju.

Lai, bāzes transportlīdzekļa ražotājam neradot pārmērīgi lielu slogu, nodrošinātu, ka vairākos posmos pabeigto transportlīdzekļu CO₂ emisijas, degvielas ekonomijas un masas vērtības ir reprezentatīvas, Komisija ierosina īpašu uzraudzības procedūru un vēlākais līdz 2011. gada 31. decembrim pārskata attiecīgos tipa apstiprināšanu regulējošos tiesību aktus un izdara tajos nepieciešamos grozījumus.

Nosakot šādu kārtību, Komisija attiecīgos gadījumos paredz, kā tiek uzraudzīta masa un CO₂ vērtība, pamatojoties uz tabulā norādītajām kopējās inerces vērtībām dažādām svāra kategorijām vai tikai uz vienu doto CO₂ emisijas vērtību, kas atbilst bāzes transportlīdzekļa standartmasai, tai pieskaitot iepriekš noteiktu papildmasu atbilstīgi N₁ kategorijas klasei. Pēdējā gadījumā šo masu izmantos arī šā pielikuma C daļā.

Komisija arī nodrošina, ka bāzes transportlīdzekļa ražotājs var laicīgi piekļūt vairākos posmos pabeigta vieglā kravas automobiļa masas un īpatnējās CO₂ emisijas vērtībām.

C. Datu nosūtīšanas formāts

Katru gadu dalībvalstis paziņo šā pielikuma A daļas 3. punktā minētos datus par katru ražotāju šādā formātā:

1. iedaļa. Monitoringa datu kopsavilkums

Dalībvalsts ⁽¹⁾ :	
Gads	
Datu avots:	

Ražotājs	Jaunu reģistrēto vieglo kravas automobiļu kopskaits	Jauni viegļie kravas automobiļi ar noteiktu emisijas vērtību (skaits)	Jauni viegļie kravas automobiļi ar noteiktu masu (skaits)	Jauni viegļie kravas automobiļi ar noteiktu garenbāzes vērtību (skaits)	Jauni viegļie kravas automobiļi ar noteiktu vadāmās ass šķērsbāzes vērtību (skaits)	Jauni viegļie kravas automobiļi ar noteiktu pārējo asu šķērsbāzes vērtību (skaits)
(Ražotājs 1)
(Ražotājs 2)
...
Visi ražotāji kopā

⁽¹⁾ ISO 3166 alpha-2 kodi, izņemot Grieķiju un Apvienoto Karalisti, kuru kodi ir attiecīgi "EL" un "UK".

2. iedaļa. Detalizēti uzraudzības dati

Ražotājs, ES standarta nosaukums	Ražotājs, standarta nosaukums dalībvalstī	Ražotājs, nosaukums valsts reģistrā	Tips	Variants	Versija	Marka	Tirdzniecības nosaukums	Transportlīdzekļa apstiprinātais tips	Transportlīdzekļa reģistrētā kategorija	Jauno reģistrāciju kopējais skaits	CO ₂ (g/km) īpatnējās emisijas	Masa (kg)	Tehniski pieļaujamā maksimālā pilnā masa (kg)	Garenbāze (mm)	Vadāmās ass šķērsbāze	Pārējo asu (mm)	Degvielas tips	Degvielas veids	Jauda (cm ³)	Elektroenerģijas patēriņš (Wh/km)	Inovācijas tehnoloģijas vai inovatīvo tehnoloģiju grupas kods	Emisiju samazinājums, izmantojot inovatīvas tehnoloģijas
Ražotājs 1	Ražotājs 1	Ražotājs 1	Tips 1	Variants 1	Versija 1
Ražotājs 1	Ražotājs 1	Ražotājs 1	Tips 1	Variants 1	Versija 2
Ražotājs 1	Ražotājs 1	Ražotājs 1	Tips 1	Variants 2	Versija 1
Ražotājs 1	Ražotājs 1	Ražotājs 1	Tips 1	Variants 2	Versija 2
Ražotājs 1	Ražotājs 1	Ražotājs 1	Tips 2	Variants 1	Versija 1
Ražotājs 1	Ražotājs 1	Ražotājs 1	Tips 2	Variants 1	Versija 2

Ražotājs, ES standarta nosaukums	Ražotājs, standarta nosaukums dalībvalstī	Ražotājs, nosaukums valsts reģistrā	Tips	Variants	Versija	Marka	Tirdzniecības nosaukums	Transportlīdzekļa apstiprinātais tips	Transportlīdzekļa reģistrētā kategorija	Jauno reģistrāciju kopējais skaits	CO ₂ (g/km) īpatnējās emisijas	Masa (kg)	Tehniski pieļaujamā maksimālā pilnā masa (kg)	Garenbāze (mm)	Vadāmās ass šķērsbāze	Pārejo asu (mm)	Degvielas tips	Degvielas veids	Jauda (cm ³)	Elektroenerģijas patēriņš (Wh/km)	Inovācijas tehnoloģijas vai inovatīvo tehnoloģiju grupas kods	Emisiju samazinājums, izmantojot inovatīvās tehnoloģijas
Ražotājs 1	Ražotājs 1	Ražotājs 1	Tips 2	Variants 2	Versija 1
Ražotājs 1	Ražotājs 1	Ražotājs 1	Tips 2	Variants 2	Versija 2
Ražotājs 1	Ražotājs 1	Ražotājs 1
Ražotājs 2	Ražotājs 2	Ražotājs 2	Tips 1	Variants 1	Versija 1
Ražotājs 2	Ražotājs 2	Ražotājs 2	Tips 1	Variants 1	Versija 2
Ražotājs 2	Ražotājs 2	Ražotājs 2	Tips 1	Variants 2	Versija 1

Ražotājs, ES standarta nosaukums	Ražotājs, standarta nosaukums dalībvalstī	Ražotājs, nosaukums valsts reģistrā	Tips	Variants	Versija	Marka	Tirdzniecības nosaukums	Transportlīdzekļa apstiprinātais tips	Transportlīdzekļa reģistrētā kategorija	Jauno reģistrāciju kopējais skaits	CO ₂ (g/km) īpatnējās emisijas	Masa (kg)	Tehniski pieļaujamā maksimālā pilnā masa (kg)	Garenbāze (mm)	Vadāmās ass šķērsbāze	Pārejo asu (mm)	Degvielas tips	Degvielas veids	Jauda (cm ³)	Elektroenerģijas patēriņš (Wh/km)	Inovācijas tehnoloģijas vai inovatīvo tehnoloģiju grupas kods	Emisiju samazinājums, izmantojot inovatīvās tehnoloģijas
Ražotājs 2	Ražotājs 2	Ražotājs 2	Tips 1	Variants 2	Versija 2
Ražotājs 2	Ražotājs 2	Ražotājs 2	Tips 2	Variants 1	Versija 1
Ražotājs 2	Ražotājs 2	Ražotājs 2	Tips 2	Variants 1	Versija 2
Ražotājs 2	Ražotājs 2	Ražotājs 2	Tips 2	Variants 2	Versija 1
Ražotājs 2	Ražotājs 2	Ražotājs 2	Tips 2	Variants 2	Versija 2
Ražotājs 2	Ražotājs 2	Ražotājs 2

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 511/2011

(2011. gada 11. maijs),

ar ko īsteno divpusējo aizsargpasākumu klauzulu Brīvās tirdzniecības nolīgumā starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm un Korejas Republiku

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Padome 2007. gada 23. aprīlī pilnvaroja Komisiju Savienības un tās dalībvalstu vārdā sākt sarunas ar Korejas Republiku ("Koreja") ar mērķi noslēgt brīvās tirdzniecības nolīgumu.
- (2) Minētās sarunas ir pabeigtas, un Brīvās tirdzniecības nolīgums starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses, ("nolīgums") tika parakstīts 2010. gada 6. oktobrī ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta piekrišana saņemta 2011. gada 17. februārī ⁽³⁾, un to piemēro, kā paredzēts nolīguma 15.10. pantā.
- (3) Ir jānosaka dažu ar aizsargpasākumiem saistītu nolīguma noteikumu piemērošanas procedūras.
- (4) Būtu jādefinē termini "nopietns kaitējums", "nopietna kaitējuma draudi" un "pārejas laiks", kas minēti nolīguma 3.5. pantā.
- (5) Aizsargpasākumi apsverami tikai tad, ja attiecīgo precī importē Savienībā tādā palielinātā apjomā un ar tādiem nosacījumiem, ka rodas nopietns kaitējums vai nopietna kaitējuma draudi Savienības ražotājiem, kuri ražo līdzīgas vai tieši konkurējošas preces, kā paredzēts nolīguma 3.1. pantā.
- (6) Aizsargpasākumiem vajadzētu būt vienā no veidiem, kas minēti nolīguma 3.1. pantā.

- (7) Nolīguma pārraudzība un pārskatīšana un vajadzības gadījumā aizsargpasākumu piemērošana būtu jāveic pēc iespējas pārredzamāk.
- (8) Komisijai reizi gadā būtu jāiesniedz ziņojums par nolīguma īstenošanu un aizsargpasākumu piemērošanu.
- (9) Būtu jāizstrādā sīki noteikumi par procedūras ierosināšanu. Komisijai no dalībvalstīm būtu jāsaņem informācija, tostarp pieejamie pierādījumi par visām importa tendencēm, kas varētu liecināt, ka aizsargpasākumi ir vajadzīgi.
- (10) Tādēļ ir būtiski svarīgi, lai statistika par Savienībā no Korejas ievestajām precēm būtu uzticama un lai varētu noteikt, vai ir izpildīti aizsargpasākumu piemērošanas nosacījumi.
- (11) Atsevišķos gadījumos importa apjoma palielināšanās, koncentrējoties vienā vai vairākās dalībvalstīs, var nopietni kaitēt Savienības ražošanas nozarei vai radīt tai nopietna kaitējuma draudus. Ja palielinās importētu preču apjoms, kas ir koncentrēts vienā vai vairākās dalībvalstīs, Komisija var ieviest iepriekšējas uzraudzības pasākumus. Komisija pilnībā apsvērs, kā varētu noteikt precī, saistībā ar kuru tiek veikta izmeklēšana, un līdz ar to Savienības ražotājus, kas ražo līdzīgu precī, lai būtu iespējams efektīvi izvairīties no kaitējuma, vienlaikus ievērojot šajā regulā un nolīgumā noteiktos kritērijus.
- (12) Ja ir pietiekami *prima facie* pierādījumi, lai pamatotu procedūras sākšanu, Komisijai būtu jāpublicē paziņojums *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, kā paredzēts nolīguma 3.2. panta 2. punktā.
- (13) Būtu jāizstrādā sīki noteikumi par izmeklēšanas sākšanu, par to, kā ieinteresētās personas var piekļūt savāktajai informācijai un to pārbaudīt, par iesaistīto personu uzklauššanu un minētajām personām dotajām iespējām iesniegt savu viedokli, kā paredzēts nolīguma 3.2. panta 2. punktā.
- (14) Komisijai būtu rakstiski jāinformē Koreja par izmeklēšanas sākšanu un jāapspriežas ar Koreju, kā paredzēts nolīguma 3.2. panta 1. punktā.
- (15) Tāpat saskaņā ar nolīguma 3.2. un 3.3. pantu ir jānosaka izmeklēšanas sākšanas termiņi kā arī termiņi lēmuma pieņemšanai par to, vai pasākumi ir piemēroti, lai nodrošinātu to, ka šādus lēmumus pieņem ātri, un lai attiecīgie uzņēmēji gūtu lielāku tiesisko noteiktību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 11. aprīļa lēmums.

⁽²⁾ *Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts.

⁽³⁾ *Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta.

- (16) Pirms jebkādu aizsargpasākumu piemērošanas būtu jāveic izmeklēšana, ievērojot, ka Komisijai ir atļauts piemērot pagaidu pasākumus kritiskos apstākļos, kas minēti nolīguma 3.3. pantā.
- (17) Aizsargpasākumi būtu jāpiemēro tikai tādā apjomā un uz tādu laikposmu, kas vajadzīgs, lai novērstu nopietnu kaitējumu un veicinātu situācijas uzlabošanu. Būtu jānosaka aizsargpasākumu maksimālais ilgums un būtu jāparedz īpaši noteikumi par pagarināšanu un par šo pasākumu pārskatīšanu, kā minēts nolīguma 3.2. panta 5. punktā.
- (18) Cieša uzraudzība atvieglos jebkādu lēmumu savlaicīgu pieņemšanu attiecībā uz iespējamu izmeklēšanas sākšanu vai pasākumu piemērošanu. Tādēļ, sākot ar nolīguma piemērošanas dienu, Komisijai būtu regulāri jāuzrauga imports un eksports jutīgajās nozarēs.
- (19) Ir jāizstrādā noteiktas procedūras saistībā ar Protokola 14. panta (Muitas nodokļu atmaksas vai atbrīvojums no tiem) piemērošanu, attiecībā uz definīciju "noteiktas izcelsmes ražojumi" un nolīgumā paredzēto administratīvo sadarbību ("Izcelsmes noteikumu protokols"), lai nodrošinātu efektīvu to mehānismu darbību, kas paredzēti minētajā protokolā, un nodrošinātu visaptverošu informācijas apmaiņu ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm.
- (20) Tā kā piecus gadus pēc nolīguma stāšanās spēkā nevarēs ierobežot muitas nodokļu atmaksu, var rasties nepieciešamība piemērot šajā regulā paredzētos aizsargpasākumus, ja, importējot preces, kurām piemēro nodokļu atmaksu vai atbrīvojumu no nodokļa, Savienības ražotājiem tiktu radīts nopietns kaitējums vai nopietna kaitējuma draudi. Šādas procedūras gadījumā Komisijai būtu jānovērtē visi attiecīgie faktori, kas ietekmē Savienības ražošanas nozari, tostarp Izcelsmes noteikumu protokola 14. panta 2.1. punkta nosacījumi. Tādēļ, sākot ar nolīguma piemērošanas dienu, Komisijai būtu jāseko līdzi Korejas statistikai jutīgās nozarēs, kuras varētu ietekmēt nodokļu atmaksas īstenošana.
- (21) Sākot ar nolīguma piemērošanas dienu, Komisijai jo īpaši rūpīgi un jo īpaši jutīgajās nozarēs būtu arī jāseko līdzi importa no Korejas un eksporta uz to attīstības statistikai.
- (22) Iesniedzot pieteikumus finansiālam atbalstam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1927/2006 (2006. gada 20. decembris) par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi⁽¹⁾, dalībvalstis var atsaukties uz galīgajiem aizsargpasākumiem, kurus pieņem saskaņā ar šo regulu.
- (23) Nolīguma divpusējo aizsargpasākumu klauzulas īstenošana paredz, ka jāpieņem vienoti nosacījumi pagaidu un galīgo aizsargpasākumu pieņemšanai, iepriekšējās uzraudzības pasākumu piemērošanai un izmeklēšanas izbeigšanai bez pasākumu piemērošanas. Komisijai minētie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgos principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kas attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu⁽²⁾.
- (24) Uzraudzības un pagaidu pasākumu pieņemšanai ir atbilstīgi izmantot konsultēšanās procedūru, ņemot vērā šo pasākumu ietekmi un loģisko saistību ar galīgo aizsargpasākumu pieņemšanu. Ja pasākumu piemērošanas kavēšanās varētu radīt grūti labojamu kaitējumu, jāļauj Komisijai pieņemt tādus pagaidu pasākumus, kurus piemēro nekavējoties.
- (25) Šī regula būtu jāpiemēro vienīgi precēm, kuru izcelsme ir Savienībā vai Korejā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- a) "preces" ir preces, kuru izcelsme ir Savienībā vai Korejā. Prece, par kuru notiek izmeklēšana, var ietilpt vienā vai vairākās tarifu pozīcijās vai to apakšgrupās atkarībā no konkrētiem apstākļiem tirgū vai jebkādā vispārpieņemtā Savienības ražošanas nozares preču segmentācijā;
- b) "ieinteresētās personas" ir personas, kuras ietekmē noteiktas preces imports;
- c) "Savienības ražošanas nozare" ir līdzīgu vai tieši konkurējošu preču Savienības ražotāju kopumā, kas darbojas Savienības teritorijā, vai arī tādi Savienības ražotāji, kuru ražotās līdzīgas vai tieši konkurējošas preces kopā veido lielāko daļu no kopējās minēto preču produkcijas Savienībā. Ja līdzīga vai tieši konkurējoša prece ir tikai viena no vairākām precēm, kuras ražo Savienības ražošanas nozares uzņēmumi, ražošanas nozari definē kā līdzīgas vai tieši konkurējošas preces ražošanas īpašas darbības;
- d) "nopietns kaitējums" ir ievērojama, vispārēja Savienības ražotāju stāvokļa pasliktināšanās;
- e) "nopietna kaitējuma draudi" ir nopietns kaitējums, kas nav novēršams. Nopietna kaitējuma draudus nosaka, pamatojoties uz pārbaudāmiem faktiem, nevis tikai uz apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maznozīmīgu iespēju. Nosakot, vai pastāv nopietna kaitējuma draudi, *inter alia* būtu jāņem vērā prognozes, aprēķini un analīzes, kas veiktas, pamatojoties uz 5. panta 5. punktā minētajiem faktoriem;

⁽¹⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- f) "pārejas periods" attiecībā uz precī ir laikposms, kas sākas šā nolīguma piemērošanas dienā, kā paredzēts nolīguma 15.10. pantā, un ilgst katrai atsevišķai precei līdz desmit gadiem pēc tarifa samazināšanas vai atcelšanas pabeigšanas.

2. pants

Principi

1. Aizsargpasākumus var paredzēt saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti šajā regulā, ja, samazinot vai atceļot muitas nodokli Korejas izcelsmes precei, tā tiek importēta Savienībā tādā palielinātā apjomā absolūtā izteiksmē vai attiecībā pret Savienības produkciju un ar tādiem nosacījumiem, ka tiek radīts nopietns kaitējums vai nopietna kaitējuma draudi Savienības ražošanas nozarei, kas ražo līdzīgas vai tieši konkurējošas preces.

2. Aizsargpasākumi var būt vienā no šādiem veidiem:

- a) nolīgumā paredzētā attiecīgajai precei piemērojamā muitas nodokļa likmes turpmākas pazemināšanas apturēšana; vai
- b) muitas nodokļa paaugstināšana precei līdz apmēram, kas nepārsniedz mazāko no šādiem nodokļiem:

— vislielākās labvēlības ("VL") muitas nodokļa likmi precei, kas ir spēkā pasākuma īstenošanas laikā, vai

— muitas nodokļa pamatlikmi, kas noteikta 2.A pielikumā iekļautajos sarakstos saskaņā ar nolīguma 2.5. panta 2. punktu.

3. pants

Uzraudzība

1. Komisija no nolīguma piemērošanas dienas seko līdzī Korejas preču importa un eksporta statistikai jutīgās nozarēs, kuras varētu ietekmēt nodokļu atmaksu, un regulāri sadarbojas un apmainās ar datiem ar dalībvalstīm un Savienības ražošanas nozari.

2. Ja attiecīgās ražošanas nozares ir iesniegušas pienācīgi pamatotu pieprasījumu, Komisija var apsvērt iespēju paplašināt uzraudzību, attiecinot to arī uz citām jomām.

3. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ikgadēju uzraudzības ziņojumu ar aktuāliem statistikas datiem par preču importu no Korejas jutīgās nozarēs un tajās jomās, uz kurām attiecināta uzraudzība pēc ražošanas nozares pieprasījuma.

4. Piecus gadus pēc nolīguma piemērošanas dienas un ja ir pienācīgi pamatots Savienības ražošanas nozares pieprasījums, Komisija pievērš īpašu uzmanību pabeigtu Korejas izcelsmes jutīgo preču importa pieaugumam Savienībā, ja šāds pieaugums ir saistāms ar to, ka palielinās tādu importētu daļu vai komponentu izmantošana Korejā, kuru izcelsme ir trešās valstīs, ar

kurām Savienība nav noslēgusi brīvās tirdzniecības nolīgumu un kurām tiek piemēroti noteikumi par muitas nodokļu atmaksu vai atbrīvojumu no muitas nodokļiem.

5. Piemērojot 4. punktu, uzskata, ka jutīgu preču kategorijā ietilpst vismaz šādas preces: tekstilizstrādājumi un apģērbs (HS 2007, pozīcijas 5204, 5205, 5206, 5207, 5408, 5508, 5509, 5510, 5511), sadzīves elektroniskās iekārtas (HS 2007, pozīcijas 8521, 8528), vieglie automobiļi (HS 2007, pozīcijas 870321, 870322, 870323, 870324, 870331, 870332, 870333), kā arī preces, kas iekļautas saskaņā ar 11. pantu izveidotajā papildu sarakstā.

4. pants

Procedūras sākšana

1. Izmeklēšanu sāk pēc dalībvalsts, jebkuras juridiskas personas vai asociācijas, kas nav juridiska persona un kas rīkojas Savienības ražošanas nozares vārdā, pieprasījuma vai Komisija pēc savas iniciatīvas, ja Komisija uzskata, ka ir pietiekami daudz *prima facie* pierādījumu, kuri konstatēti, pamatojoties uz 5. panta 5. punktā minētajiem faktoriem un kuri pamato izmeklēšanas sākšanu.

2. Pieprasījumā uzsākt izmeklēšanu iekļauj pierādījumus, ka ir ievēroti 2. panta 1. punktā noteiktie aizsargpasākumu piemērošanas nosacījumi. Prasībā iekļauj šādu informāciju: attiecīgās preces importa pieauguma tempu un apjomu absolūtā un relatīvā izteiksmē, pieaugušā importa aizņemto iekšzemes tirgus daļu, pārdošanas apjoma, ražošanas, ražīguma, jaudas izmantošanas, peļņas un zaudējumu, kā arī nodarbinātības izmaiņas.

Izmeklēšanu var sākt arī tad, ja importa pieaugums koncentrējas vienā vai vairākās dalībvalstīs, un ar nosacījumu, ka ir pietiekami daudz *prima facie* pierādījumu par to, ka ir izpildīti nosacījumi izmeklēšanas sākšanai, kuri konstatēti, pamatojoties uz 5. panta 5. punktā minētajiem faktoriem.

3. Dalībvalsts informē Komisiju, ja šķiet, ka tendences attiecībā uz importu no Korejas liecina, ka aizsargpasākumi ir vajadzīgi. Minētā informācija ietver pieejamos pierādījumus, kuri konstatēti, pamatojoties uz 5. panta 5. punktā minētajiem faktoriem. Komisija nodod minēto informāciju visām dalībvalstīm.

4. Komisija nekavējoties apspriežas ar dalībvalstīm, ja atbilstīgi 1. punktam ir saņemts pieprasījums vai ja Komisija apsver iespēju sākt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas. Apspriešanās ar dalībvalstīm notiek astoņas darbdienu laikā no brīža, kad Komisija ir nosūtījusi informācijas pieprasījumu, kā paredzēts attiecīgi šā panta 1. un 3. punktā, komitejas ietvaros, kas minēta 14. pantā. Ja, veicot apspriešanos, tiek noskaidrots, ka ir pietiekami *prima facie* pierādījumi, kuri konstatēti, pamatojoties uz 5. panta 5. punktā minētajiem faktoriem un kuri pamato procedūras sākšanu, Komisija publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Procedūru sāk vienā mēnesī pēc tam, kad atbilstīgi 1. punktam ir saņemts pieprasījums.

5. Paziņojumā, kas minēts 4. punktā:
- a) sniedz saņemtās informācijas kopsavilkumu un nosaka, ka visa svarīgā informācija jādara zināma Komisijai;
 - b) nosaka termiņu, kurā ieinteresētās personas var rakstiski darīt zināmu savu viedokli un iesniegt informāciju, ja šis viedoklis un informācija izmeklēšanā ņemami vērā;
 - c) nosaka termiņu, kurā ieinteresētās personas var pieteikties, lai Komisija tās mutiski uzklautu saskaņā ar 5. panta 9. punktu.
6. Jo īpaši pirmo piecu gadu laikposmā pēc nolīguma piemērošanas dienas pierādījumus, kas savākti, lai sāktu izmeklēšanu saskaņā ar Izcelsmes noteikumu protokola 14. panta 2. punktu, var izmantot arī izmeklēšanā, ko veic, lai piemērotu aizsargpasākumus, ja ir izpildīti šajā pantā minētie nosacījumi.

5. pants

Izmeklēšana

1. Pēc procedūras sākšanas Komisija uzsāk izmeklēšanu. Panta 3. punktā minētais laikposms sākas dienā, kad lēmumu par izmeklēšanas sākšanu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Komisija var pieprasīt, lai dalībvalstis tai nodrošina informāciju, un dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai apmierinātu jebkuru šādu pieprasījumu. Ja minētā informācija izraisa vispārēju interesi un nav konfidenciāla 12. panta nozīmē, to iekļauj datnēs, kas nav konfidenciālas, atbilstīgi 8. punkta noteikumiem.
3. Ja vien iespējams, izmeklēšanu pabeidz sešos mēnešos pēc tās sākšanas. Īpašos gadījumos, tādus kā, cita starpā, neparasti liela iesaistīto pušu skaita gadījumā vai sarežģītas tirgus situācijas gadījumā, minēto termiņu var pagarināt vēl par trim mēnešiem. Komisija informē visas ieinteresētās personas par šādu termiņa pagarinājumu un izskaidro šā pagarinājuma iemeslus.
4. Komisija iegūst visu informāciju, ko uzskata par vajadzīgu, lai izdarītu konstatējumu attiecībā uz 2. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, un, ja uzskata par vajadzīgu, cenšas pārbaudīt minēto informāciju.
5. Izmeklēšanā Komisija novērtē visus objektīvi un kvantitatīvi nosakāmos atbilstošos faktoros, kuri ietekmē situāciju Savienības ražošanas nozarē, jo īpaši attiecīgās preces importa pieauguma tempu un apjomu absolūtā un relatīvā izteiksmē, pieaugušā importa aizņemto iekšzemes tirgus daļu, pārdošanas apjomu, ražošanas, ražīguma, jaudu izmantošanas, peļņas un zaudējumu un nodarbinātības izmaiņas. Šis uzskaitījums nav

visaptverošs, un Komisija nopietna kaitējuma vai nopietna kaitējuma draudu konstatējumā var ņemt vērā arī citus atbilstīgus faktoros, piemēram, akcijas, cenas, kapitāla peļņu, naudas plūsmas un citus faktoros, kas Savienības ražošanas nozarei izraisa vai varēja izraisīt nopietnu kaitējumu vai rada nopietna kaitējuma draudus.

6. Ieinteresētās personas, kas pieteikušās saskaņā ar 4. panta 5. punkta b) apakšpunktu, un Korejas pārstāvji pēc rakstiska lūguma var pārbaudīt visu informāciju, kas Komisijai darīta zināma izmeklēšanas saistībā, izņemot iekšējo dokumentāciju, ko sagatavojušas Savienības vai tās dalībvalstu iestādes, ar nosacījumu, ka minētā informācija ir būtiska viņu lietas izklāstā un nav konfidenciāla 12. panta nozīmē un ka Komisija to izmanto izmeklēšanā. Ieinteresētās personas, kas pieteikušās, var Komisijai darīt zināmus savus viedokļus par attiecīgo informāciju. Minēto viedokli ņem vērā, ja ir pietiekami *prima facie* pierādījumi.

7. Komisija nodrošina, lai visi izmeklēšanā izmantotie dati un statistika būtu pieejama, saprotama, pārredzama un pārbaudāma.

8. Tiklīdz pieņemts nepieciešamais tehniskais regulējums, Komisija nodrošina ar paroli aizsargātu tiešsaistes piekļuvi nekonfidenciālai datnei ("tiešsaistes platforma"), kuru tā pārvalda un caur kuru izplata informāciju, kas 12. panta nozīmē ir būtiska un nav konfidenciāla. Izmeklēšanā ieinteresētās personas, kā arī dalībvalstis un Eiropas Parlaments saņem piekļuvi minētajai tiešsaistes platformai.

9. Komisija uzklauts ieinteresētās personas, jo īpaši, ja tās termiņā, kas noteikts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā paziņojumā, iesniegušas rakstisku pieteikumu ar norādi, ka izmeklēšanas iznākums faktiski var ietekmēt šīs personas un ka pastāv īpaši iemesli tās uzklaut.

Komisija šīs personas uzklauts arī turpmāk, ja ir īpašs pamatojums to darīt.

10. Ja informāciju neiesniedz Komisijas noteiktajā termiņā vai tiek būtiski kavēta izmeklēšana, var sniegt apstiprinošus vai noraidošus atzinumus, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem. Ja Komisija konstatē, ka kāda ieinteresētā persona vai trešā persona tai sniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju, tā neņem vērā minēto informāciju un izmanto pieejamos faktus.

11. Komisija rakstiski ziņo Korejai par izmeklēšanas sākšanu un tik laicīgi, cik praktiski iespējams, apspriežas ar Koreju par aizsargpasākuma piemērošanu, lai pārskatītu informāciju, kas izriet no izmeklēšanas un viedokļu apmaiņas par pasākumu.

6. pants

Iepriekšējas uzraudzības pasākumi

1. Ja kādas Korejas izcelsmes preces importa tendences liecina, ka varētu rasties viena no 2. un 3. pantā minētajām situācijām, minētās preces importam var piemērot iepriekšējas uzraudzības pasākumus.

2. Ja kādā no jutīgajām nozarēm strauji palielinās importētu preču apjoms, kas ir koncentrēts vienā vai vairākās dalībvalstīs, Komisija var ieviest iepriekšējas uzraudzības pasākumus.

3. Iepriekšējas uzraudzības pasākumus Komisija pieņem saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

4. Iepriekšējas uzraudzības pasākumi ir spēkā ierobežotu laiku. Ja vien nav paredzēts citādi, tie zaudē spēku otrā sešu mēnešu perioda beigās pēc pirmajiem sešiem mēnešiem, kurā šie pasākumi ieviesti.

7. pants

Pagaidu aizsargpasākumu piemērošana

1. Pagaidu aizsargpasākumus piemēro kritiskos apstākļos, ja kavēšanās radītu zaudējumus, kurus būtu grūti labot, saskaņā ar iepriekšēju nolēmumu, kas pamatojas uz 5. panta 5. punktā minētajiem kritērijiem un nosaka, ka pastāv pietiekami *prima facie* pierādījumi tam, ka muitas nodokļa mazināšanas vai likvidēšanas rezultātā saskaņā ar nolīgumu Korejas izcelsmes preču imports ir pieaudzis un ka šāds imports rada nopietnu kaitējumu vai tā draudus Savienības ražošanas nozarei.

Pagaidu pasākumus pieņem Komisija saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru. Ārkārtas steidzamības gadījumos, tostarp gadījumā, kas minēts 2. punktā, Komisija saskaņā ar 14. panta 4. punktā minēto procedūru pieņem pagaidu aizsargpasākumus, kurus var piemērot nekavējoties.

2. Ja dalībvalsts pieprasa Komisijas tūlītēju iejaukšanos un ja ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, Komisija piecās darbīdēs pēc pieprasījuma saņemšanas pieņem lēmumu.

3. Pagaidu pasākumus nepiemēro ilgāk par 200 dienām.

4. Ja pagaidu aizsargpasākumus atceļ tāpēc, ka izmeklēšana liecina, ka 2. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi nav izpildīti, minēto pagaidu pasākumu dēļ iekasētos muitas nodokļus atmaksā automātiski.

5. Šajā pantā minētos pasākumus piemēro visām precēm, kas laistas brīvā apgrozībā pēc tam, kad šie pasākumi stājušies spēkā. Tomēr šādi pasākumi neierobežo to preču laišanu brīvā apgrozībā, kas ir jau ceļā uz Savienību, ar noteikumu, ka šādu preču galamērķi nevar mainīt.

8. pants

Izmeklēšanas izbeigšana un turpmāka darbība bez pasākumu noteikšanas

1. Ja galīgie konstatētie fakti liecina, ka nav izpildīti 2. panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi, Komisija pieņem lēmumu par izmeklēšanas izbeigšanu un par turpmāku darbību saskaņā ar 14. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Komisija, pienācīgi ņemot vērā konfidenciālas informācijas aizsardzību 12. panta nozīmē, publicē ziņojumu, kurā sniedz konstatējumu un pamatotus secinājumus, kas izdarīti par visiem attiecīgajiem faktiskajiem un juridiskajiem jautājumiem.

9. pants

Galīgo pasākumu noteikšana

1. Ja galīgie konstatētie fakti liecina, ka ir izpildīti 2. panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi, Komisija saskaņā ar 14. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru pieņem lēmumu par galīgo aizsargpasākumu noteikšanu.

2. Komisija, pienācīgi ņemot vērā konfidenciālas informācijas aizsardzību 12. panta nozīmē, publicē ziņojumu ar to būtisko faktu un apsvērumu kopsavilkumu, kas attiecas uz aizsargpasākumu noteikšanu.

10. pants

Aizsargpasākumu ilgums un pārskatīšana

1. Aizsargpasākums saglabājas spēkā tikai tik ilgi, cik vajadzīgs, lai novērstu vai labotu nopietnu kaitējumu vai atvieglotu pielāgošanos. Minētais laikposms nepārsniedz divus gadus, ja vien tas netiek pagarināts saskaņā ar 3. punktu.

2. Termiņa pagarinājuma laikā aizsargpasākums aizvien ir spēkā, kamēr tiek gaidīts pārskatīšanas iznākums.

3. Sākotnējo aizsargpasākuma termiņu izņēmuma kārtā var pagarināt maksimāli par diviem gadiem, ja ir noteikts, ka aizsargpasākums joprojām ir vajadzīgs, lai novērstu vai labotu nopietnu kaitējumu un atvieglotu pielāgošanos, un ja ir pierādījumi, ka Savienības ražošanas nozare pielāgojas.

4. Pagarinājumus pieņem saskaņā ar šajā regulā noteiktajām procedūrām, ko piemēro izmeklēšanai, un izmanto tās pašas procedūras, kādas izmanto sākotnējiem pasākumiem.

Aizsargpasākuma kopējais ilgums nepārsniedz četrus gadus, termiņā ieskaitot visus pagaidu pasākumus.

5. Aizsargpasākumu nedrīkst piemērot pēc pārejas perioda beigām, izņemot ar Korejas piekrišanu.

11. pants

Izcelsmes noteikumu protokola 14. panta piemērošanas procedūra

1. Lai piemērotu Izcelsmes noteikumu protokola 14. pantu, Komisija cieši uzrauga attiecīgo preču importa un eksporta statistikas izmaiņas gan vērtības ziņā, gan vajadzības gadījumā arī kvantitātes ziņā un regulāri nosūta šos datus Eiropas Parlamentam, Padomei un attiecīgajām Savienības ražošanas nozarēm, kā arī ziņo par saviem konstatējumiem. Uzraudzība sākas ar nolīguma piemērošanas dienu, un ar datiem apmainās ik pēc diviem mēnešiem.

Papildus tarifu pozīcijām, kas iekļautas Izcelsmes noteikumu protokola 14. panta 1. punktā, Komisija sadarbībā ar Savienības ražošanas nozari sagatavo sarakstu ar galvenajām tarifu pozīcijām, kas nav īpaši paredzētas autobūves nozarei, bet ir svarīgas tai un citām saistītām nozarēm. Tiek veikta specifiska uzraudzība, kā noteikts Izcelsmes noteikumu protokola 14. panta 1. punktā.

2. Komisija pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas nekavējoties pārbauda, vai ir izpildīti nosacījumi, lai piemērotu Izcelsmes noteikumu protokola 14. pantu, un 10 darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas ziņo par saviem konstatējumiem. Pēc apspriešanās ar īpašo komiteju, kas minēta Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 3. punkta trešajā daļā, Komisija lūdz apspriešanos ar Koreju vienmēr, kad tiek izpildīti Izcelsmes noteikumu protokola 14. panta nosacījumi. Komisija konstatē, ka nosacījumi ir izpildīti, ja *inter alia* ir sasniegtas šā panta 3. punktā minētās robežvērtības.

3. Piemērojot Izcelsmes noteikumu protokola 14. panta 2.1. punkta a) apakšpunktu, atšķirība 10 procentpunktu apmērā tiek uzskatīta par "nozīmīgu", vērtējot palielināto Korejā importēto daļu vai sastāvdaļu daudzumu salīdzinājumā ar gatavo ražojumu eksporta no Korejas uz Savienību pieaugumu. Piemērojot Izcelsmes noteikumu protokola 14. panta 2.1. punkta b) apakšpunktu, atšķirību 10 procentpunktu apmērā uzskata par "nozīmīgu", vērtējot no Korejas uz Savienību eksportēto gatavo ražojumu daudzuma pieaugumu absolūtos skaitļos vai attiecībā pret Savienības ražošanu. Pieaugumu, kas nesasniedz šīs robežvērtības, arī var uzskatīt par "nozīmīgu", katru situāciju vērtējot atsevišķi.

12. pants

Konfidencialitāte

1. Saskaņā ar šo regulu saņemto informāciju izmanto tikai tam mērķim, kuram tā pieprasīta.

2. Bez informācijas sniedzēja īpašas atļaujas neizpauž nedz konfidenciālu informāciju, nedz arī konfidenciāli sniegtu informāciju, kas saņemta saskaņā ar šo regulu.

3. Katrā lūgumā ievērot konfidencialitāti norādāmi iemesli, kāpēc informācija ir konfidenciāla. Taču, ja informācijas sniedzējs nedz vēlas to darīt publiski pieejamu, nedz arī atļauj to

izpaust tiklab kopumā, kā konspektīvi un ja tiek uzskatīts, ka konfidencialitātes pieprasījums nav pamatots, tad attiecīgo informāciju var atstāt bez ievēribas.

4. Informāciju katrā ziņā uzskata par konfidenciālu, ja tās izpaušana varētu būtiski negatīvi iespaidot informācijas sniedzēju vai šādas informācijas avotu.

5. Šā panta 1. līdz 4. punkts neliedz Savienības iestādēm atsaukties uz vispār pieejamu informāciju un jo īpaši uz iemesliem, pamatojoties uz kuriem pieņemti lēmumi saskaņā ar šo regulu. Minētās iestādes tomēr ņem vērā attiecīgo fizisko un juridisko personu likumīgās intereses neatklāt noslēpumus, kas saistās ar to uzņēmējdarbību.

13. pants

Ziņojums

1. Komisija publicē gada ziņojumu par nolīguma piemērošanu un īstenošanu. Ziņojumā iekļauj informāciju par to struktūru darbību, kurām ir jāuzrauga nolīguma īstenošana un no tā izrietošo saistību, tostarp saistību par tirdzniecības šķēršļiem, ievērošana.

2. Īpašās ziņojuma nodaļās apskata nolīguma 13. nodaļā minēto saistību ievērošanu un vietējās konsultantu grupas un Pilsoniskās sabiedrības foruma darbības.

3. Ziņojumā iekļauj arī statistikas kopsavilkumu un tirdzniecības attiecību ar Koreju attīstības izklāstu. Īpaši jāmin nodokļu atmaksas uzraudzības rezultāti.

4. Ziņojumā iekļauj informāciju par šīs regulas īstenošanu.

5. Eiropas Parlaments vienā mēnesī pēc Komisijas ziņojuma publicēšanas var uzaicināt Komisiju apmeklēt tā atbildīgās komitejas *ad hoc* sanāksmi, lai izklāstītu un izskaidrotu jebkādas jautājumus saistībā ar nolīguma īstenošanu.

14. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar 4. panta 1. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 260/2009 (2009. gada 26. februāris) par kopējiem importa noteikumiem⁽¹⁾. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 4. pantu.

5. Šā panta 2., 3. un 4. punkts nekādā veidā neierobežo Eiropas Parlamenta un Padomes pilnvaras, kuras noteiktas Regulas (ES) Nr. 182/2011 11. pantā.

⁽¹⁾ OV L 84, 31.3.2009., 1. lpp.

*15. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no nolīguma piemērošanas dienas, kā paredzēts tā 15.10. pantā. *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē paziņojumu, kurā norāda nolīguma piemērošanas dienu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2011. gada 11. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
GYŐRI E.

I PIELIKUMS

KOMISIJAS DEKLARĀCIJA

Komisija atzinīgi novērtē Eiropas Parlamenta un Padomes vienošanos pirmajā lasījumā par aizsargpasākumu regulu.

Kā noteikts regulā, Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam un Padomei gada ziņojumu par ES un Korejas BTN un būs gatava atbildēt ar Eiropas Parlamenta atbildīgo komiteju jebkurus jautājumus, kas izriet no nolīguma īstenošanas.

Šajā sakarā Komisija vēlas norādīt:

- a) Komisija cieši uzraudzīs, kā Koreja pilda savas saistības regulatīvo jautājumu jomā, tostarp īpaši saistības attiecībā uz tehnisko regulējumu automobiļu rūpniecībā. Uzraudzībā ietilpst visi ārpustarifū šķēršļi, un tās rezultātus dokumentē un nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei;
- b) Komisija īpašu nozīmi piešķirs arī saistību efektīvai pildīšanai darba apstākļu un vides jomā, uz ko attiecas BTN 13. nodaļa (Tirdzniecība un ilgtspējīga attīstība). Šajā sakarā Komisija lūgs padomu vietējo padomdevēju grupai, kurā piedalīsies pārstāvji no uzņēmēju organizācijām, arodbiedrībām un nevalstiskajām organizācijām. BTN 13. nodaļas piemērošana tiks pilnībā dokumentēta, un par to ziņos Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija piekrīt arī tam, ka ir svarīgi nodrošināt efektīvu aizsardzību pret iespējamu pēkšņu importēto preču apjoma pieaugumu jutīgās nozarēs, tostarp mazo automobiļu ražošanas nozarē. Uzraudzībai pakļautās jutīgās nozares ir automobiļu rūpniecība, tekstilrūpniecība un plaša patēriņa elektronika. Šajā sakarā Komisija norāda, ka mazo automobiļu ražošanas nozari var uzskatīt par atbilstīgu tirgu, lai uzsāktu izmeklēšanu par iespējamu aizsargpasākumu ieviešanu.

Komisija norāda, ka, lai Korejas pussalu noteiktu par ārējo pārstrādes zonu saskaņā ar Izcelsmes noteikumu protokola 12. pantu, būtu vajadzīga starptautiska vienošanās starp pusēm, un par to Eiropas Parlamentam būtu jādod piekrišana. Komisija Parlamentu pilnībā informēs par Korejas pussalas eksportējamo preču pārstrādes zonu komitejas apspriedēm.

Visbeidzot, Komisija arī norāda, ka, ja ārkārtēju apstākļu dēļ tā nolemj pagarināt izmeklēšanu saskaņā ar 5. panta 3. punktu, tā nodrošinās, ka šāda pagarinājuma termiņš nepārsniedz jebkādu saskaņā ar 7. pantu ieviestu pagaidu pasākumu termiņu.

II PIELIKUMS

KOPIĢA DEKLARĀCIJA

Komisija un Eiropas Parlaments vienojas par to, ka ir būtiski cieši sadarboties ES un Korejas brīvās tirdzniecības nolīguma (BTN) un aizsargpasākumu regulas īstenošanas uzraudzībā. Šajā sakarā tās vienojas par šādiem punktiem:

- ja Eiropas Parlaments pieņem ieteikumu, lai uzsāktu izmeklēšanu par iespējamu aizsargpasākumu ieviešanu, Komisija rūpīgi izmeklēs, vai ir ievēroti regulā paredzētie nosacījumi *ex-officio* uzsākšanai. Ja Komisija uzskata, ka nosacījumi nav izpildīti, tā iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamenta atbildīgajai komitejai, tostarp paskaidrojumu par visiem faktoriem, kas attiecas uz šādas izmeklēšanas sākšanu,
- pēc Eiropas Parlamenta atbildīgās komitejas pieprasījuma Komisija tai ziņo par jebkādām īpašām bažām, ko rada Korejas puses saistību īstenošana attiecībā uz BTN ārpustarifa pasākumiem vai 13. nodaļu (Tirdzniecība un ilgtspējīga attīstība).

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 512/2011

(2011. gada 11. maijs),

**ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 732/2008 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas
piemērošanu laikposmā no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Kopš 1971. gada Savienība piešķir tirdzniecības preferences jaunattīstības valstīm saskaņā ar savu vispārējo tarifa preferenču sistēmu (VPS). VPS tika īstenota ar secīgām regulām par vispārējās tarifa preferenču sistēmas ("sistēma") piemērošanu, kuras parasti ir spēkā trīs gadus.
- (2) Spēkā esošā sistēma ir izveidota ar Padomes Regulu (EK) Nr. 732/2008 ⁽²⁾, un tā ir piemērojama līdz 2011. gada 31. decembrim. Šai regulai būtu jānodrošina, lai sistēma būtu piemērojama arī pēc minētā datuma.
- (3) Turpmāku sistēmas uzlabojumu pamatā vajadzētu būt Komisijas priekšlikumam par jaunu regulu ("nākamā regula"), kurā būtu ņemti vērā attiecīgie apsvērumi par Regulas (EK) Nr. 732/2008 efektivitāti sistēmai noteikto mērķu sasniegšanā. Nākamajā regulā būtu jāietver nepieciešamie grozījumi, lai nodrošinātu sistēmas turpmāku efektivitāti. Turklāt ir ļoti svarīgi Komisijas priekšlikumā ņemt vērā datus par tirdzniecības statistiku, kas kļuva zināmi vien 2010. gada jūlijā, attiecībā uz importu, kurš saskaņā ar sistēmu veikts laikposmā, kurā ietilpst 2009. gads – gads, kam bija raksturīgs straujš pasaules tirdzniecības apjoma kritums, tostarp arī jaunattīstības valstīs. Vienlīdz svarīgi ir arī nodrošināt, lai ekonomikas dalībnieki un saņēmējvalstis tiktu pienācīgi informētas par izmaiņām, ko radīs jaunā regula. Šo iemeslu dēļ atlikušais Regulas (EK) Nr. 732/2008 piemērošanas periods nav pietiekams, lai Komisija izstrādātu priekšlikumu un pēc tam nākamo regulu pieņemtu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Tomēr ir vēlams nodrošināt sistēmas darbības nepārtrauktību pēc 2011. gada 31. decembra līdz brīdim, kad tiks pieņemta un būs piemērojama nākamā regula.

(4) Regulas (EK) Nr. 732/2008 pagarinājums nedrīkstētu būt beztermiņa. Šā iemesla dēļ un lai dotu pietiekamu laiku likumdošanas procedūrai jaunās sistēmas pieņemšanai, minētās regulas piemērošanas termiņš būtu jāpagarina līdz 2013. gada 31. decembrim. Ja nākamā regula kļūs piemērojama pirms minētā datuma, pagarinājuma termiņš būtu attiecīgi jāsaīsina.

(5) Lai nodrošinātu sistēmas darbības konsekveci un nepārtrauktību, ir nepieciešami daži tehniski grozījumi Regulā (EK) Nr. 732/2008.

(6) Jaunattīstības valstīm, kuras atbilst īpašā veicināšanas režīma ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai (VPS+) piešķiršanas kritērijiem, būtu jāspēj izmantot papildu tarifa preferences saskaņā ar minēto režīmu, ja pēc to pieprasījuma, kas iesniegts līdz 2011. gada 31. oktobrim vai 2013. gada 30. aprīlim, Komisija attiecīgi līdz 2011. gada 15. decembrim vai 2013. gada 15. jūnijam izlemj piešķirt tām īpašo veicināšanas režīmu. Jaunattīstības valstīm, kam jau piešķirtas priekšrocības saskaņā ar īpašo veicināšanas režīmu atbilstīgi Komisijas Lēmumam 2008/938/EK (2008. gada 9. decembris) par to valstu sarakstu, kurām piešķirams īpašais veicināšanas režīms ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai, kā paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 732/2008 ⁽³⁾, un Komisijas Lēmumam 2010/318/ES (2010. gada 9. jūnijs) par saņēmējvalstīm, kurām laikposmā no 2010. gada 1. jūlija līdz 2011. gada 31. decembrim piešķirams īpašais veicināšanas režīms ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai, kā paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 732/2008 ⁽⁴⁾, šis statuss būtu jāsaģlabā spēkā esošās sistēmas termiņa pagarinājuma laikā.

(7) Tādēļ Regula (EK) Nr. 732/2008 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo Regulu (EK) Nr. 732/2008 groza šādi:

1) regulas virsrakstu aizstāj ar šādu:

"Padomes Regula (EK) Nr. 732/2008 (2008. gada 22. jūlijs) par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmā no 2009. gada 1. janvāra un par grozījumiem Regulās (EK) Nr. 552/97, (EK) Nr. 1933/2006 un Komisijas Regulās (EK) Nr. 1100/2006 un (EK) Nr. 964/2007";

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 24. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 14. aprīļa lēmums.

⁽²⁾ OV L 211, 6.8.2008., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 334, 12.12.2008., 90. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 142, 10.6.2010., 10. lpp.

2) regulas 8. panta 2. punkta otrajā daļā pievieno šādus apakšpunktus:

“c) regulas 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punkta mērķiem – datus, kas pieejami 2010. gada 1. septembrī, kā gada vidējo rādītāju par trīs secīgiem gadiem;

d) regulas 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta mērķiem – datus, kas pieejami 2012. gada 1. septembrī, kā gada vidējo rādītāju par trīs secīgiem gadiem.”;

3) regulas 9. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta a) apakšpunktā pēc ii) punkta iekļauj šādus punktus:

“vai

iii) līdz 2011. gada 31. oktobrim, lai saņemtu īpašo veicināšanas režīmu no 2012. gada 1. janvāra;

vai arī

iv) līdz 2013. gada 30. aprīlim, lai saņemtu īpašo veicināšanas režīmu no 2013. gada 1. jūlija.”;

b) panta 3. punktu groza šādi:

i) otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Valstīm, kam, pamatojoties uz pieprasījumu atbilstīgi 1. punkta a) apakšpunkta i) punktam, piešķirts īpašs veicināšanas režīms ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai, nav jāiesniedz pieprasījums atbilstīgi 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktam, 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktam vai 1. panta a) apakšpunkta iv) punktam.”;

ii) pievieno šādu daļu:

“Valstīm, kam, pamatojoties uz pieprasījumu atbilstīgi 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktam, piešķirts īpašs veicināšanas režīms ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai, nav jāiesniedz pieprasījums atbilstīgi 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktam vai 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktam. Valstīm, kam, pamatojoties uz pieprasījumu atbilstīgi 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktam, piešķirts īpašs veicināšanas režīms ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai, nav jāiesniedz pieprasījums atbilstīgi 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktam.”;

4) regulas 10. panta 3. punktu groza šādi:

a) punkta b) apakšpunkta beigās pievieno vārdu “vai”;

b) pievieno šādus apakšpunktus:

“c) līdz 2011. gada 15. decembrim attiecībā uz pieprasījumiem saskaņā ar 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktu; vai

d) līdz 2013. gada 15. jūnijam attiecībā uz pieprasījumiem saskaņā ar 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktu.”;

5) regulas 32. panta 2. punktā vārdus “2011. gada 31. decembrim” aizstāj ar vārdiem: “2013. gada 31. decembrim vai līdz nākamajai regulā noteiktajam datumam, piemērojot agrāko no datumiem”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2011. gada 11. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
GYŐRI E.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 513/2011

(2011. gada 11. maijs),

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1060/2009 par kredītreitingu aģentūrām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Galīgajā ziņojumā, ko Komisijas pilnvarotā augsta līmeņa ekspertu grupa *J. de Larosière* vadībā publicēja 2009. gada 25. februārī, tika secināts, ka ir jāstiprina Eiropas Savienības finanšu nozares uzraudzības sistēma, lai mazinātu nākotnes finanšu krīžu risku un smagumu. Tā ieteica veikt uzraudzības struktūras tālejošas reformas. Ekspertu grupa arī secināja, ka vajadzētu izveidot Eiropas finanšu uzraudzības sistēmu (EFUS), ko veidotu trīs Eiropas Uzraudzības iestādes (EUI), proti, vērtspapīru nozarē, apdrošināšanas un fondēto pensiju nozarē un banku nozarē, kā arī ieteica izveidot Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju.

(2) Komisijas 2009. gada 4. marta paziņojumā "Impulsi Eiropas atveseļošanai" tika ierosināts sagatavot tiesību akta projektu, ar kuru izveido EFUS, un Komisijas 2009. gada 27. maija paziņojumā "Eiropas finanšu uzraudzība" tika sniegta sīkāka informācija par šādas jaunas uzraudzības sistēmas iespējamo struktūru, uzsverot kredītreitingu aģentūru uzraudzības specifiku.

(3) Eiropadome 2009. gada 19. jūnija secinājumos ieteica izveidot EFUS, kura sastāvētu no valstu finanšu uzraudzības iestāžu tīkla un strādātu kopā ar trim jaunajām Eiropas Uzraudzības iestādēm. EFUS mērķim vajadzētu būt valstu uzraudzības kvalitātes un konsekvences uzlabošanai, pārrobežu grupu uzraudzības stiprināšanai, izveidojot uzraudzības kolēģijas, un vienota Eiropas noteikumu kopuma pieņemšanai, kas piemērojams visiem finanšu tirgu dalībniekiem iekšējā tirgū. Eiropadome uzsvēra, ka Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde būtu jāpilnvaro uzraudzīt kredītreitingu aģentūras. Turklāt Komisijai būtu jāpatur sava kompetence nodrošināt Līgumu izpildi un jo īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību (LES) VII sadaļas I nodaļas attiecībā uz vispārējiem noteikumiem par konkurenci saskaņā ar pieņemtajiem īstenošanas noteikumiem.

(4) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1905/2010 ⁽⁴⁾ ir izveidota Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde) (EVTI).

(5) Būtu skaidri jādefinē EVTI pilnvaru joma, lai finanšu tirgus dalībnieki varētu identificēt kompetento iestādi kredītreitingu aģentūru darbības jomā. EVTI būtu jāpiešķir vispārējas pilnvaras par jautājumiem, kas saistīti ar kredītreitingu aģentūru reģistrāciju un reģistrēto kredītreitingu aģentūru pastāvīgu uzraudzību atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1060/2009 ⁽⁵⁾.

(6) EVTI vajadzētu būt vienīgajai atbildīgajai iestādei par kredītreitingu aģentūru reģistrāciju un uzraudzību Savienībā. Ja EVTI deleģē konkrētus uzdevumus kompetentajām iestādēm, EVTI vajadzētu saglabāt juridisko atbildību. Valstu kompetento iestāžu vadītājus un citus darbiniekus vajadzētu iesaistīt EVTI lēmumu pieņemšanas procesā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1905/2010, proti, viņiem vajadzētu darboties EVTI struktūru locekļu statusā, piemēram, tās uzraudzības padomē vai tās iekšējās darba grupās. EVTI vajadzētu būt īpašām pilnvarām slēgt sadarbības līgumus par informācijas apmaiņu ar trešo valstu uzraudzības iestādēm. Šiem sadarbības līgumiem vajadzētu attiekties arī uz kompetentajām iestādēm, taču tādā mērā, kādā tās piedalās EVTI lēmumu pieņemšanas procesā vai izpilda uzdevumus EVTI vārdā.

⁽¹⁾ OV C 337, 14.12.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 54, 19.2.2011., 37. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 11. aprīļa lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 302, 17.11.2009., 1. lpp.

- (7) Tās informācijas pārredzamībai, kuru reitingu saņēmuša finanšu instrumenta emitents sniedzis nozīmētajai kredītreitingu aģentūrai, varētu būt daudz lielāka potenciālā pievienotā vērtība attiecībā uz tirgus darbību un ieguldītāju aizsardzību. Tāpēc būtu lietderīgi pārdomāt, kā vislabāk paplašināt tās informācijas pārredzamību, pamatojoties uz kuru tiek noteikti visu finanšu instrumentu reitingi. Pirmkārt, atklājot minēto informāciju citām reģistrētām vai sertificētām kredītreitingu aģentūrām, būtu iespējams palielināt konkurenci starp tām, jo tas varētu izraisīt nepasūtītu reitingu skaita pieaugumu. Šādu nepasūtītu reitingu izsniegšanai būtu jāveicina vairāk nekā viena reitinga izmantošana par vienu finanšu instrumentu. Tas varētu arī palīdzēt izvairīties no iespējamām interešu konfliktiem, jo īpaši saistībā ar modeli "emitents maksā", un uzlabot reitingu kvalitāti. Otrkārt, atklājot šo informāciju visam tirgum, varētu palielināt arī ieguldītāju spēju veidot pašiem savu riska analīzi, pienācīgi rūpīgi pamatojot to ar šo papildu informāciju. Šāda atklāšana varētu arī samazināt atkarību no kredītreitingiem, kurus izsniegušas kredītreitingu aģentūras. Lai sasniegtu minētos pamatmērķus, Komisijai vajadzētu dziļāk izpētīt minētos jautājumus, papildus apsverot publiskošanas pienākuma pienācīgu darbības jomu, tajā skaitā ņemot vērā ietekmi uz vietējiem vērtspapīrzācības tirgiem, turpmāku dialogu ar ieinteresētajām pusēm, tirgus uzraudzību un reglamentējošām norisēm, kā arī citās jurisdikcijās gūto pieredzi. Ņemot vērā šo novērtējumu, Komisijai vajadzētu iesniegt atbilstīgus tiesību aktu priekšlikumus. Komisijas novērtējumam un priekšlikumiem vajadzētu ļaut noteikt jaunas pārredzamības prasības tādā veidā, kas ir visatbilstošākais sabiedrības interesēm un nodrošina ieguldītāju vislabāko aizsardzību.
- (8) Tā kā kredītreitingus izmanto visā Savienībā, tradicionālais sadalījums starp mītnes dalībvalsts kompetento iestādi un citām kompetentām iestādēm un kolēģijas veida uzraudzības koordinēšana nav pati piemērotākā kredītreitingu aģentūru uzraudzības struktūra. Izveidojot EVTI, vairs nav vajadzības saglabāt šādu struktūru. Tādējādi tiktu optimizēts reģistrācijas process un attiecīgi samazināts tam nepieciešamais laiks.
- (9) EVTI vajadzētu būt atbildīgai par kredītreitingu aģentūru reģistrāciju un nepārtrauktu uzraudzību, taču tai nebūtu jāatbild par kredītreitingu lietotāju pārraudzību. Tādējādi kompetentajām iestādēm, kas ar attiecīgajiem nozares tiesību aktiem ir ieceltas, lai uzraudzītu kredītiestādes, ieguldījumu sabiedrības, apdrošināšanas uzņēmumus, dzīvības apdrošināšanas uzņēmumus, pārapsrošināšanas uzņēmumus, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumus (PVKIU), papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas un alternatīvo ieguldījumu fondus, vajadzētu palikt atbildīgām par uzraudzību pār to, kā kredītreitingus izmanto minētās finanšu iestādes un uzņēmumi, kurus uzrauga valstu līmenī, saistībā ar citām finanšu pakalpojumu direktīvām un to piemērošanu, un par kredītreitingu izmantošanu prospektos.
- (10) Ir vajadzīgs efektīvs instruments, lai izstrādātu saskaņotus regulatīvus tehniskos standartus, kas atvieglotu Regulas (EK) Nr. 1060/2009 piemērošanu ikdienā un ieguldītājiem un patērētājiem visā Savienībā nodrošinātu godīgas konkurences nosacījumus un atbilstošu aizsardzību. Regulatīvu tehnisko standartu projekta izstrādi ir efektīvi un lietderīgi uzticēt EVTI kā struktūrai ar augsti specializētām zināšanām.
- (11) Kredītreitingu aģentūru jomā EVTI būtu jāiesniedz Komisijai tehnisko standartu projekts par informāciju, kas kredītreitingu aģentūrai jāsniedz reģistrācijas pieteikumā, informāciju, kas kredītreitingu aģentūrai jāsniedz sertifikācijas pieteikumā un lai izvērtētu tās sistēmisko nozīmi saistībā ar finanšu stabilitāti vai finanšu tirgu integritāti, par to, kā sniedzama informācija, tostarp tās struktūra, formāts, metodi un pārskata laikposmu, ko kredītreitingu aģentūras dara zināmu atklātībai, par to, kā izvērtēt kredītreitingu metodikas atbilstību Regulā (EK) Nr. 1060/2009 noteiktajām prasībām, un par reitingu informācijas saturu un formātu periodiskajiem pārskatiem, ko EVTI pastāvīgi uzraudzībai pieprasa no kredītreitingu aģentūrām. Saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010 Komisijai vajadzētu pieņemt regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai piešķirtu tam saistošu juridisku spēku. Sagatavojot savu regulatīvo tehnisko standartu projektu, EVTI būtu jāņem vērā Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas jau sagatavotie norādījumi saistībā ar Regulas (EK) Nr. 1060/2009 saturu un tie jāatjaunina, ja tas ir piemēroti un vajadzīgi.
- (12) Jomās, uz kurām neattiecas regulatīvie tehniskie standarti, EVTI būtu jāpilnvaro izdot un atjaunināt nesaistošus norādījumus par jautājumiem, kas saistīti ar Regulas (EK) Nr. 1060/2009 piemērošanu.
- (13) Lai EVTI varētu efektīvi pildīt savus pienākumus, tai vajadzētu būt iespējai ar vienkāršu pieprasījumu vai lēmumu pieprasīt kredītreitingu aģentūrām, personām, kas iesaistītas kredītreitingu noteikšanas darbībās, vērtējamām juridiskām personām un saistītām trešām personām, trešām personām, kurām kredītreitingu aģentūras ārpakalpojumu veidā deleģējušas darbības funkcijas, un personām, kas ir citādi cieši un būtiski saistītas ar kredītreitingu aģentūrām vai kredītreitingu noteikšanas darbībām, sniegt visu vajadzīgo informāciju. Pēdējā minētajā personu grupā vajadzētu ietilpt, piemēram, kredītreitingu aģentūras darbiniekiem, kuri nav tieši iesaistīti kredītreitingu noteikšanas darbībās, bet kuriem sakarā ar viņu darbu kredītreitingu aģentūrā varētu būt zināma būtiska informācija par

konkrētu gadījumu. Minētajā kategorijā var ietilpt arī uzņēmumi, kas ir snieguši pakalpojumus attiecīgajai kredītreitingu aģentūrai. Uzņēmumiem, kas izmanto kredītreitingus, nevajadzētu ietilpt minētajā kategorijā. Ja EVTI šādu informāciju pieprasa ar vienkāršu pieprasījumu, tā adresātam nav pienākuma sniegt informāciju, bet, ja viņš to brīvprātīgi sniedz, sniegtajai informācijai nevajadzētu būt nepatiesai vai maldinošai. Šādu informāciju vajadzētu sniegt nekavējoties.

- (14) Lai EVTI varētu efektīvi īstenot savas uzraudzības pilnvaras, tai vajadzētu būt iespējai veikt izmeklēšanu un pārbaudes uz vietas.
- (15) Kompetentajām iestādēm būtu jāpaziņo jebkura informācija saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1060/2009 un jāpalīdz EVTI, un jāsadarbojas ar to. EVTI un kompetentajām iestādēm būtu cieši jāsadarbojas arī ar nozares kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par Regulas (EK) Nr. 1060/2009 4. panta 1. punktā minēto uzņēmumu uzraudzību. EVTI vajadzētu būt iespējai deleģēt konkrētus uzraudzības uzdevumus dalībvalsts kompetentajai iestādei, piemēram, ja uzraudzības uzdevuma veikšanai ir vajadzīgas ar vietējiem apstākļiem saistītas zināšanas un pieredze, kas ir daudz vieglāk pieejama valstu līmenī. Uzdevumu veidi, kurus vajadzētu būt iespējai deleģēt, ir konkrētu izmeklēšanas uzdevumu veikšana un pārbaudes uz vietas. Pirms uzdevumu deleģēšanas EVTI būtu jākonsultējas ar attiecīgo kompetento iestādi par detalizētiem nosacījumiem saistībā ar šādu uzdevumu deleģēšanu, tostarp par deleģējamā uzdevuma apjomu, uzdevuma izpildes termiņu un vajadzīgās informācijas apmaiņu ar EVTI. EVTI būtu kompetentajām iestādēm jāatlīdzina izmaksas par deleģēta uzdevuma veikšanu saskaņā ar regulējumu par maksām, ko Komisija nosaka, pieņemot deleģētu aktu. EVTI nevajadzētu būt iespējai deleģēt tiesības pieņemt lēmumus par reģistrāciju.
- (16) Jānodrošina, lai kompetentās iestādes varētu pieprasīt EVTI pārbaudīt, vai ir izpildīti kredītreitingu aģentūras reģistrācijas anulēšanas nosacījumi, un pieprasīt EVTI apturēt reitingu izmantošanu, ja tās uzskata, ka kredītreitingu aģentūra būtiski un pastāvīgi pārkāpj Regulas (EK) Nr. 1060/2009 noteikumus. EVTI būtu jāizvērtē šādas prasības un jāveic attiecīgi pasākumi.
- (17) EVTI vajadzētu būt iespējai piemērot periodiskus soda maksājumus, lai panāktu, ka kredītreitingu aģentūras izbeidz pārkāpumu, pēc EVTI pieprasījuma sniedz pilnīgu

informāciju vai pakļaujas izmeklēšanai vai pārbaudei uz vietas.

- (18) EVTI vajadzētu būt iespējai kredītreitingu aģentūrām piemērot naudas sodus, ja tiek konstatēts, ka tās tīši vai nolaidības dēļ ir pārkāpušas Regulas (EK) Nr. 1060/2009 noteikumus. Naudas sodus vajadzētu piemērot atbilstoši pārkāpumu smaguma līmenim. Pārkāpumus vajadzētu sadalīt dažādās grupās, par katru no kurām vajadzētu piemērot konkrētus naudas sodus. Lai aprēķinātu naudas sodu, kas saistīts ar konkrētu pārkāpumu, EVTI vajadzētu izmantot divpakāpju metodiku, kas paredz noteikt pamatsummu un vajadzības gadījumā koriģēt minēto pamatsummu ar noteiktiem koeficientiem. Pamatsummu vajadzētu noteikt, ņemot vērā attiecīgās kredītreitingu aģentūras gada apgrozījumu, un korekcijas būtu jāveic ar pamatsummas palielināšanu vai samazināšanu, piemērojot attiecīgus koeficientus saskaņā ar šo regulu.
- (19) Ar šo regulu nosaka koeficientus, kas saistīti ar atbildību pastiprinošiem un mīkstinājošiem apstākļiem, lai EVTI sniegtu nepieciešamos instrumentus, lemjot par naudas sodu, kas ir samērīgs ar kredītreitingu aģentūras izdarītā pārkāpuma smagumu, ņemot vērā minētā pārkāpuma izdarīšanas apstākļus.
- (20) Pirms pieņemt lēmumu par naudas soda vai periodiska soda maksājuma piemērošanu, EVTI vajadzētu dot iespēju personām, kuru lieta tiek izskatīta, tikt uzklautām, lai ievērotu viņu tiesības uz aizstāvību.
- (21) Dalībvalstīm būtu jā saglabā kompetence paredzēt un īstenot noteikumus par sankcijām, kuras piemērojamas, ja finanšu iestādes un citas juridiskas personas neievēro pienākumu regulatīviem nolūkiem izmantot tikai tādas kredītreitingus, ko izsniegušas kredītreitingu aģentūras, kas reģistrētas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1060/2009.
- (22) Ar šo regulu nebūtu jārada precedents tam, ka Eiropas Uzraudzības iestāžu finanšu tirgus dalībniekiem vai citiem uzņēmumiem saistībā ar citiem darbības veidiem piemēro finansiālus vai ar finansēm nesaistītus sodus.
- (23) EVTI būtu jāatturas no naudas sodu vai periodisku soda maksājumu piemērošanas gadījumos, kad kriminālprocesā saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir stājies spēkā *res judicata* attaisnojošs vai notiesājošs spriedums, kas izriet no identiskiem faktiem vai faktiem, kuru būtība ir tāda pati.

- (24) EVTI lēmumiem, ar kuriem tiek uzlikti naudas sodi un periodiskie soda maksājumi vajadzētu būt izpildāmiem, un uz to izpildi būtu jāattiecinā civilprocesa noteikumi, kas ir spēkā tās valsts teritorijā, kurā izpilde notiek. Civilprocesa noteikumos nevajadzētu iekļaut kriminālprocesa noteikumus, bet tajos būtu jāiekļauj administratīvā procesa noteikumi.
- (25) Kredītreitingu aģentūras izdarīta pārkāpuma gadījumā EVTI vajadzētu būt pilnvarotai veikt virkni uzraudzības pasākumu, tostarp, bet ne tikai – pieprasīt kredītreitingu aģentūrai izbeigt pārkāpumu, apturēt kredītreitingu izmantošanu regulatīviem nolūkiem, uz laiku aizliegt kredītreitingu aģentūrai izsniegt kredītreitingus un – kā galējo līdzekli – anulēt reģistrāciju, ja kredītreitingu aģentūra ir būtiski vai atkārtoti pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 1060/2009 noteikumus. EVTI būtu jāpieņem uzraudzības pasākumi, ņemot vērā pārkāpuma veidu un smagumu un ievērojot proporcionalitātes principu. Pirms pieņemt lēmumu par uzraudzības pasākumiem, EVTI vajadzētu dot iespēju personām, kuru lieta tiek izskatīta, tikt uzklautām, lai ievērotu viņu tiesības uz aizstāvību.
- (26) Šajā regulā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un dalībvalstu konstitucionālajās tradīcijās. Attiecīgi šī regula būtu jāinterpretē un jāpieņem saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem, tostarp tiem, kas attiecas uz preses brīvību un vārda brīvību plašsaziņas līdzekļos, un – kā daļu no vispārējām tiesībām uz taisnīgu tiesu – arī tiesībām uz mutisku un rakstisku tulkojumu tiem, kas nerunā tiesvedības valodā vai nesaprot to.
- (27) Tiesiskās noteiktības nolūkā ir lietderīgi noteikt skaidrus pārejas noteikumus par to, kā kompetentajām iestādēm jānodod lietas un darba dokumenti EVTI.
- (28) Kompetentās iestādes izsniegta kredītreitingu aģentūras reģistrācija turpina būt derīga visā Savienībā arī pēc tam, kad EVTI pārņem uzraudzības pilnvaras no kompetentās iestādes.
- (29) Komisija būtu jāpilnvaro saskaņā ar LESD 290. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai sīkāk precizētu vai grozītu trešās valsts regulatīvās un uzraudzības sistēmas līdzvērtības novērtēšanas kritērijus un, lai ņemtu vērā notikumus finanšu tirgū, pieņemtu regulu par maksām un detalizētus noteikumus par naudas sodiem un periodiskiem soda maksājumiem, kā arī lai grozītu Regulas (EK) Nr. 1060/2009 pielikumus. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī.
- (30) Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina savlaicīga un nepārtraukta attiecīgo dokumentu informācijas nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (31) Eiropas Parlamentam un Padomei vajadzētu būt iespējai trīs mēnešos izteikt iebildumus pret deleģēto aktu. Vajadzētu būt arī iespējai pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto laikposmu pagarināt par trim mēnešiem attiecībā uz īpaši problemātiskām jomām. Eiropas Parlamentam un Padomei vajadzētu būt iespējai informēt otru iestādi par lēmumu neizteikt iebildumus. Šāda priekšlaicīga deleģēto aktu apstiprināšana ir īpaši piemērota gadījumos, kad jāievēro termiņi, piemēram, ja pamataktā ir termiņi, saskaņā ar kuriem Komisijai ir jāpieņem deleģētie akti.
- (32) Starpvaldību konferences, kas pieņēma Lisabonas līgumu, Nobeiguma aktam pievienotajā Deklarācijā par Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu konference atzīmēja Komisijas nodomu saskaņā ar jau iedibināto praksi turpināt konsultācijas ar dalībvalstu ieceltajiem ekspertiem, sagatavojot deleģēto aktu projektus finanšu pakalpojumu jomā.
- (33) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾ attiecas uz personas datu apstrādi, ko veic Regulas (EK) Nr. 1060/2009 piemērošanas gaitā.
- (34) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽²⁾ pilnībā piemēro personas datu apstrādei, ko veic Regulas (EK) Nr. 1060/2009 piemērošanas gaitā.

(1) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

(2) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

(35) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, izveidot efektīvu un lietderīgu kredītreitingu aģentūru uzraudzības sistēmu, vienai kopējai uzraudzības iestādei uzticot reitingu noteikšanas darbību uzraudzību Savienībā, paredzot vienu kontaktpunktu kredītreitingu aģentūrām un nodrošinot noteikumu konsekventu piemērošanu kredītreitingu aģentūrām, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka uzraugāmo reitinga noteikšanas darbību struktūra un ietekme aptver visu Eiropu, šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(36) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1060/2009,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi

Regulu (EK) Nr. 1060/2009 groza šādi:

1) regulas 3. panta 1. punktam pievieno šādus apakšpunktus:

- “p) “kompetentās iestādes” ir iestādes, ko katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar 22. pantu;
- q) “nozares tiesību akti” ir Savienības tiesību akti, kas minēti 4. panta 1. punkta pirmajā daļā;
- r) “nozares kompetentās iestādes” ir valstu kompetentās iestādes, kas saskaņā ar attiecīgajiem nozares tiesību aktiem ir ieceltas, lai uzraudzītu kredītiestādes, ieguldījumu sabiedrības, apdrošināšanas uzņēmumus, dzīvības apdrošināšanas uzņēmumus, pārapsrošināšanas uzņēmumus, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumus (PVKIU), papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas un alternatīvo ieguldījumu fondus.”;

2) regulas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“1. Kredītiestādes, kā tās definētas Direktīvā 2006/48/EK, ieguldījumu sabiedrības, kā tās definētas Direktīvā 2004/39/EK, apdrošināšanas uzņēmumi, kuriem piemēro Padomes Pirmo direktīvu 73/239/EEK (1973. gada 24. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav

dzīvības apdrošināšana (*), dzīvības apdrošināšanas uzņēmumi, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu (**), pārapsrošināšanas uzņēmumi, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/68/EK (2005. gada 16. novembris) par pārapsrošināšanu (***), PVKIU, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (****), papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas, kā tās definētas Direktīvā 2003/41/EK, un alternatīvie ieguldījumu fondi regulatīviem nolūkiem drīkst izmantot tikai tādas kredītreitingus, ko izsniegušas kredītreitingu aģentūras, kuras veic uzņēmējdarbību Savienībā un ir reģistrētas saskaņā ar šo regulu.

- (*) OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.
- (**) OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.
- (***) OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.
- (****) OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.”;

b) panta 3. punktu groza šādi:

i) punkta b), c) un d) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

- “b) kredītreitingu aģentūra ir pārbaudījusi un spēj Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 (*), (EVTI) pastāvīgi apliecināt, ka trešās valsts kredītreitingu aģentūras veiktās kredītreitingu noteikšanas darbības, kuru rezultātā izsniedz apstiprināmu kredītreitingu, atbilst prasībām, kas ir vismaz tikpat stingras kā 6. līdz 12. pantā minētās prasības;
- c) EVTI spējas novērtēt un pārbaudīt tādas kredītreitingu aģentūras, kuras veic uzņēmējdarbību trešā valstī, atbilstību b) apakšpunktā minētajām prasībām nav ierobežotas;
- d) kredītreitingu aģentūra pēc pieprasījuma sniedz EVTI visu vajadzīgo informāciju, lai EVTI varētu pastāvīgi uzraudzīt atbilstību šīs regulas prasībām;

(*) OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.”;

ii) punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“h) ir izveidots pienācīgs sadarbības mehānisms starp EVTI un tās kredītreitingu aģentūras attiecīgo uzraudzības iestādi, kura veic uzņēmējdarbību trešā valstī. EVTI nodrošina, ka šādā sadarbības mehānismā nosaka vismaz:

i) mehānismu informācijas apmaiņai starp EVTI un attiecīgo tās kredītreitingu aģentūras uzraudzības iestādi, kura veic uzņēmējdarbību trešā valstī; un

ii) uzraudzības darbību koordinēšanas procedūras, lai dotu iespēju EVTI pastāvīgi pārraudzīt kredītreitingu noteikšanas darbības, kuru rezultātā izsniedz apstiprinātu kredītreitingu.”;

3) regulas 5. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Panta 1. punktā minētā kredītreitingu aģentūra var iesniegt sertifikācijas pieteikumu. Pieteikumu iesniedz EVTI saskaņā ar 15. panta atbilstīgajiem noteikumiem.”;

b) panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“3. EVTI izvērtē un lemj par sertifikācijas pieteikumu saskaņā ar 16. pantā noteikto procedūru. Lēmumu par sertifikāciju pieņem, pamatojoties uz šā panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem.”;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Kredītreitingu aģentūra, kas minēta 1. punktā, arī var iesniegt pieteikumu atbrīvot to:

a) katru gadījumu izskatot atsevišķi, no dažu vai visu I pielikuma A iedaļā un 7. panta 4. punktā minēto prasību ievērošanas, ja šī kredītreitingu aģentūra spēj pierādīt, ka šīs prasības nav samērīgas, ņemot vērā tās uzņēmējdarbības būtību, apjomu un sarežģītību un kredītreitingu izsniegšanas būtību un klāstu;

b) no prasības pēc fiziskas klātbūtnes Savienībā, ja šāda prasība būtu pārāk apgrūtinājoša un nesamērīga, ņemot vērā aģentūras uzņēmējdarbības būtību, apjomu un sarežģītību un kredītreitingu izsniegšanas būtību un klāstu.

Pieteikumu par atbrīvojumu saskaņā ar pirmās daļas a) vai b) apakšpunktu kredītreitingu aģentūra iesniedz kopā ar sertifikācijas pieteikumu. Izvērtējot šādu pieteikumu, EVTI ņem vērā 1. punktā minētās kredītreitingu aģentūras lielumu, izvērtējot tās uzņēmējdarbības būtību, apjomu un sarežģītību un kredītreitingu izsniegšanas būtību un klāstu, kā arī kredītreitingu aģentūras izsniegto kredītreitingu ietekmi uz finanšu stabilitāti un finanšu tirgu integritāti vienā vai vairākās dalībvalstīs. Pamatojoties uz minētajiem apsvērumiem, EVTI var piešķirt 1. punktā minētajai kredītreitingu aģentūrai šādu atbrīvojumu.”;

d) panta 5. punktu svīturo;

e) panta 6. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Lai ņemtu vērā notikumus finanšu tirgos, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu un ievērojot 38.b un 38.c panta nosacījumus, nosaka pasākumus, ar kuriem precīzē vai groza šā punkta otrās daļas a), b) un c) apakšpunktā noteiktos kritērijus.”;

f) panta 7. un 8. punktu aizstāj ar šādiem:

“7. EVTI izveido sadarbības līgumus ar attiecīgajām uzraudzības iestādēm trešās valstīs, kuru tiesiskā un uzraudzības sistēma saskaņā ar 6. punktu tiek uzskatīta par līdzvērtīgu šīs regulas prasībām. Šādos līgumos nosaka vismaz:

a) mehānismu informācijas apmaiņai starp EVTI un attiecīgo trešo valstu uzraudzības iestādēm; un

b) uzraudzības darbību koordinēšanas procedūras.

8. Regulas 20. un 24. pantu *mutatis mutandis* piemēro sertificētām kredītreitingu aģentūrām un to izsniegtajiem kredītreitingiem.”;

4) regulas 6. panta 3. punktu groza šādi:

a) pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“3. Pēc kredītreitingu aģentūras pieprasījuma EVTI var atbrīvot kredītreitingu aģentūru no I pielikuma A iedaļas 2., 5. un 6. punkta noteikumu un 7. panta 4. punktā minēto prasību ievērošanas, ja kredītreitingu aģentūra spēj apliecināt, ka minētās prasības nav samērīgas, ņemot vērā tās uzņēmējdarbības būtību, apjomu un sarežģītību un kredītreitingu izsniegšanas būtību un klāstu, un ka:”;

b) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Attiecībā uz kredītreitingu aģentūru grupu EVTI nodrošina, ka vismaz vienai no grupā ietilpstošajām kredītreitingu aģentūrām nepiešķir atbrīvojumu no I pielikuma A iedaļas 2., 5. un 6. punkta noteikumu un 7. panta 4. punktā minēto prasību ievērošanas.”;

5) regulas 9. pantu aizstāj ar šādu:

“9. pants

Ārpalpojumi

Svarīgu darbības funkciju nodošanu ārpalpojumu sniedzējam neveic tādā veidā, kas būtiski pasliktinātu kredītreitingu aģentūras iekšējās kontroles kvalitāti un EVTI spēju uzraudzīt kredītreitingu aģentūras atbilstību šajā regulā noteiktajām prasībām.”;

6) regulas 10. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Kredītreitingu aģentūra neizmanto EVTI vai kompetentās iestādes nosaukumu tādā veidā, kas norādītu vai ļautu secināt, ka EVTI vai kompetentā iestāde ir apstiprinājusi vai atzinīgi novērtējusi kredītreitingu aģentūras izsniegtos kredītreitingus vai kredītreitingu noteikšanas darbības.”;

7) regulas 11. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Kredītreitingu aģentūra EVTI izveidotajā centrālajā repozitorijā dara pieejamu informāciju par savas iepriekšējās darbības datiem, tostarp informāciju par to, cik bieži reitingi ir mainīti, un informāciju par iepriekš izsniegtiem kredītreitingiem un to izmaiņām. Informāciju minētajam repozitorijam kredītreitingu aģentūra sniedz standartizētā veidā, kā to noteikusi EVTI. EVTI dara minēto informāciju publiski pieejamu un katru gadu publicē kopsavilkumu par būtiskākajām novērotajām tendencēm.

3. Kredītreitingu aģentūra reizi gadā līdz 31. martam EVTI sniedz informāciju par I pielikuma E iedaļas II daļas 2. punktā noteiktajiem jautājumiem.”;

8) regulas 14. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Reģistrācija ir spēkā visā Savienības teritorijā, tiklīdz ir stājies spēkā EVTI pieņemts lēmums par reģistrāciju, kā minēts 16. panta 3. punktā vai 17. panta 3. punktā.”;

b) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Kredītreitingu aģentūras bez nepamatotas kavēšanās paziņo EVTI par jebkādam būtiskām izmaiņām sākotnējās reģistrācijas nosacījumos, tostarp par filiāles atvēršanu vai slēgšanu Savienībā.”;

c) panta 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

“4. Neskarot 16. vai 17. pantu, EVTI reģistrē kredītreitingu aģentūru, ja, izskatot pieteikumu, tā secina, ka kredītreitingu aģentūra atbilst šajā regulā noteiktajiem kredītreitingu izsniegšanas nosacījumiem, ņemot vērā 4. un 6. pantu.

5. EVTI reģistrācijai nepiemēro prasības, kas nav paredzētas šajā regulā.”;

9) regulas 15. līdz 21. pantu aizstāj ar šādiem:

“15. pants

Reģistrācijas pieteikums

1. Kredītreitingu aģentūra iesniedz reģistrācijas pieteikumu EVTI. Pieteikumā norāda informāciju par II pielikumā noteiktajiem jautājumiem.

2. Ja reģistrācijas pieteikumu iesniedz kredītreitingu aģentūru grupa, grupas locekļi pilnvaro vienu no grupas locekļiem grupas vārdā iesniegt visus pieteikumus EVTI. Pilnvarotā kredītreitingu aģentūra nodrošina informāciju par II pielikumā noteiktajiem jautājumiem attiecībā uz katru grupas locekli.

3. Kredītreitingu aģentūra iesniedz reģistrācijas pieteikumu jebkurā no Savienības iestāžu oficiālajām valodām. Regulu Nr. 1 (1958. gada 15. aprīlis), ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (*), *mutatis mutandis* piemēro jebkurai citai EVTI un kredītreitingu aģentūru un to darbinieku saziņai.

4. EVTI 20 darb dienās pēc pieteikuma saņemšanas izvērtē, vai pieteikums ir pilnīgs. Ja pieteikums nav pilnīgs, EVTI nosaka termiņu, līdz kuram kredītreitingu aģentūrai ir jāsniedz papildu informācija.

Kad EVTI ir pārliecinājies, ka pieteikums ir pilnīgs, tā par to attiecīgi paziņo kredītreitingu aģentūrai.

16. pants

Kreditreitingu aģentūras reģistrācijas pieteikuma izskatīšana, ko veic EVTI

1. EVTI 45 darb dienās pēc 15. panta 4. punkta otrajā daļā minētās paziņošanas izskata kreditreitingu aģentūras reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz kreditreitingu aģentūras atbilstību šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. EVTI var pagarināt izskatīšanas laikposmu par 15 darb dienām, jo īpaši, ja kreditreitingu aģentūra:

- a) ir paredzējusi apstiprināt kreditreitingus, kā minēts 4. panta 3. punktā;
- b) ir paredzējusi izmantot ārpalpojumu; vai
- c) lūdz piešķirt atbrīvojumu no atbilstības saskaņā ar 6. panta 3. punktu.

3. EVTI 45 darb dienās pēc 15. panta 4. punkta otrajā daļā minētās paziņošanas vai 60 darb dienās pēc minētās paziņošanas, ja piemēro šā panta 2. punktu, pieņem pilnībā pamatotu lēmumu par reģistrāciju vai tās atteikumu.

4. Lēmums, ko EVTI pieņēmusi atbilstīgi 3. punktam, stājas spēkā piektajā darb dienā pēc tā pieņemšanas.

17. pants

Kreditreitingu aģentūru grupas reģistrācijas pieteikumu izskatīšana, ko veic EVTI

1. EVTI 55 darb dienās pēc 15. panta 4. punkta otrajā daļā minētās paziņošanas izskata kreditreitingu aģentūru grupas reģistrācijas pieteikumus, pamatojoties uz minēto kreditreitingu aģentūru atbilstību šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. EVTI var pagarināt izskatīšanas laikposmu par 15 darb dienām, jo īpaši, ja kāda no kreditreitingu aģentūru grupā ietilpstošajām kreditreitingu aģentūrām:

- a) ir paredzējusi apstiprināt kreditreitingus, kā minēts 4. panta 3. punktā;
- b) ir paredzējusi izmantot ārpalpojumu; vai
- c) lūdz piešķirt atbrīvojumu no atbilstības saskaņā ar 6. panta 3. punktu.

3. EVTI 55 darb dienās pēc 15. panta 4. punkta otrajā daļā minētās paziņošanas vai 70 darb dienās pēc minētās paziņošanas, ja piemēro šā panta 2. punktu, par katru grupā ietilpstošo kreditreitingu aģentūru pieņem atsevišķus pilnībā pamatotus lēmumus par reģistrāciju vai tās atteikumu.

4. Lēmums, ko EVTI pieņēmusi atbilstīgi 3. punktam, stājas spēkā piektajā darb dienā pēc tā pieņemšanas.

18. pants

Lēmuma par kreditreitingu aģentūras reģistrāciju, reģistrācijas atteikumu vai reģistrācijas anulēšanu paziņošana un reģistrēto kreditreitingu aģentūru saraksta publicēšana

1. EVTI piecās darb dienās pēc 16., 17. vai 20. pantā minētā lēmuma pieņemšanas paziņo savu lēmumu attiecīgajai kreditreitingu aģentūrai. Ja EVTI atsakās reģistrēt kreditreitingu aģentūru vai anulē kreditreitingu aģentūras reģistrāciju, tā savā lēmumā sniedz pilnīgu pamatojumu.

2. EVTI dara zināmus Komisijai, Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (**)(EBI), Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādei), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 (***) (EAFPI), kompetentajām iestādēm un nozares kompetentajām iestādēm visus saskaņā ar 16., 17. vai 20. pantu pieņemtos lēmumus.

3. EVTI publicē savā tīmekļa vietnē to kreditreitingu aģentūru sarakstu, kas ir reģistrētas saskaņā ar šo regulu. Minēto sarakstu atjaunina piecās darb dienās pēc lēmuma pieņemšanas saskaņā ar 16., 17. vai 20. pantu. Komisija 30 dienās pēc šādas atjaunināšanas publicē minēto atjaunināto sarakstu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

19. pants

Reģistrācijas un uzraudzības maksas

1. EVTI nosaka kreditreitingu aģentūrām maksas saskaņā ar šo regulu un 2. punktā minēto regulu par maksām. Minētās maksas pilnībā sedz EVTI izdevumus, kas vajadzīgi kreditreitingu aģentūru reģistrācijai un uzraudzībai un lai kompensētu jebkādas izmaksas, kas kompetentajām iestādēm varētu rasties, veicot darbu saskaņā ar šo regulu, jo īpaši saistībā ar uzdevumu deleģēšanu atbilstīgi 30. pantam.

2. Komisija pieņem regulu par maksām. Minētajā regulā konkrēti nosaka maksu veidu un pozīcijas, par ko pienākas maksas, maksu apmēru, veidu, kādā tās tiek maksātas, un veidu, kādā EVTI kompensē izmaksas, kas kompetentajām iestādēm varētu rasties, veicot darbu saskaņā ar šo regulu, jo īpaši saistībā ar uzdevumu deleģēšanu atbilstīgi 30. pantam.

Kreditreitingu aģentūrai pieprasītās maksas summa sedz visus administratīvos izdevumus un ir samērīga ar attiecīgās kreditreitingu aģentūras apgrozījumu.

Punkta pirmajā daļā minēto regulu par maksām Komisija pieņem ar deleģēto aktu saskaņā ar 38.a pantu un ievērojot 38.b un 38.c panta nosacījumus.

20. pants

Reģistrācijas anulēšana

1. Neskarot 24. pantu, EVTI anulē kreditreitingu aģentūras reģistrāciju, ja kreditreitingu aģentūra:

- skaidri atsakās no reģistrācijas vai sešus mēnešus pēc kārtas nav izsniegusi nevienu kreditreitingu;
- ir ieguvusi reģistrāciju, sniedzot nepatiesu informāciju vai izmantojot citus nelikumīgus līdzekļus; vai
- vairs neatbilst nosacījumiem, saskaņā ar kuriem to reģistrēja.

2. Ja tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā izmanto attiecīgās kreditreitingu aģentūras izsniegtos kreditreitingus, uzskata, ka kāds no 1. punktā minētajiem nosacījumiem ir izpildīts, tā var pieprasīt, lai EVTI pārbauda, vai ir izpildīti nosacījumi attiecīgās kreditreitingu aģentūras reģistrācijas anulēšanai. Ja EVTI nolemj neanulēt attiecīgās kreditreitingu aģentūras reģistrāciju, tā pilnībā pamato savu lēmumu.

3. Lēmums par reģistrācijas anulēšanu nekavējoties stājas spēkā visā Savienībā, ievērojot 24. panta 4. punktā noteikto pārejas laikposmu kreditreitingu izmantošanai.

II NODAĻA

UZRAUDZĪBA, KO VEIC EVTI

21. pants

EVTI

1. Neskarot 25.a pantu, EVTI nodrošina šīs regulas piemērošanu.

2. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 16. pantu EVTI izdod un atjaunina norādījumus par sadarbību starp EVTI, kompetentajām iestādēm un nozares kompetentajām iestādēm saistībā ar šīs regulas un attiecīgo nozares tiesību aktu piemērošanu, tostarp procedūrām un detalizētiem nosacījumiem par uzdevumu deleģēšanu.

3. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 16. pantu EVTI līdz 2011. gada 7. jūnijam sadarbībā ar EBI un EAFPI izdod un atjaunina pamatnostādnes par apstiprināšanas režīma piemērošanu saskaņā ar šīs regulas 4. panta 3. punktu.

4. Līdz 2012. gada 2. janvāra EVTI iesniedz apstiprināšanai Komisijā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. pantu regulatīvo tehnisko standartu projektu par:

- informāciju, kas kreditreitingu aģentūrai jāsniedz reģistrācijas pieteikumā, kā izklāstīts II pielikumā;
- informāciju, kas kreditreitingu aģentūrai jāsniedz sertifikācijas pieteikumā un saistībā ar vajadzību novērtēt tās sistēmisko nozīmīgumu finanšu stabilitātei vai finanšu tirgu integritātei, kā minēts 5. pantā;
- informācijas pasniegšanu, ko kreditreitingu aģentūras atklāj sabiedrībai saskaņā ar 11. panta 2. punktu un I pielikuma E iedaļas II daļas 1. punktu, tostarp pārskata struktūru, formātu, metodes un pārskata laikposmu;
- to, kā novērtēt kreditreitingu noteikšanas metodikas atbilstību 8. panta 3. punktā izklāstītajām prasībām;
- reitingu informācijas saturu un formātu periodiskajiem ziņojumiem, ko EVTI pieprasīs no kreditreitingu aģentūrām, lai veiktu to pastāvīgu uzraudzību.

5. EVTI katru gadu un pirmoreiz līdz 2012. gada 1. janvārim publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Minētajā ziņojumā jo īpaši ietver novērtējumu par to, kā saskaņā ar šo regulu reģistrētās kreditreitingu aģentūras īsteno I pielikumu.

6. EVTI ik gadu iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu par veiktajiem uzraudzības pasākumiem, kā arī sankcijām, ko EVTI piemērojusi saskaņā ar šo regulu, tostarp soda naudām un periodiskiem soda maksājumiem.

7. EVTI, veicot savus uzdevumus, sadarbojas ar EBI un EAFPI un apspriežas ar EBI un EAFPI, pirms izdod un atjaunina norādījumus un iesniedz 2., 3. un 4. punktā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu.

(*) OV L 17, 6.10.1958., 385. lpp.

(**) OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

(***) OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.”;

10) iekļauj šādu pantu:

“22.a pants

Pienākuma veikt atpakaļejošas pārbaudes izpildes kontrole

1. EVTI, veicot reģistrēto kredītreitingu aģentūru pastāvīgu uzraudzību saskaņā ar šo regulu, regulāri pārbauda atbilstību 8. panta 3. punktam.

2. Neskarot 23. pantu, EVTI, veicot 1. punktā minēto pārbaudi, arī:

- a) kontrolē kredītreitingu aģentūru atpakaļejošas pārbaudes;
- b) analizē šo atpakaļejošo pārbaumu rezultātus; un
- c) pārbauda, vai kredītreitingu aģentūrās ir ieviestas procedūras, lai atpakaļejošo pārbaumu rezultātus ņemtu vērā reitingu metodikā.”;

11) regulas 23. līdz 27. pantu aizstāj ar šādiem:

“23. pants

Neiejaukšanās reitingu vai metodikas saturā

Pildot savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, ne EVTI, ne Komisija, ne arī kādas dalībvalsts publiskā sektora iestādes neiejaucas kredītreitingu saturā vai metodikā.

23.a pants

23.b līdz 23.d pantā minēto pilnvaru īstenošana

Pilnvaras, kas 23.b līdz 23.d pantā ir noteiktas EVTI vai kādai EVTI amatpersonai vai citai EVTI pilnvarotai personai, nedrīkst izmantot, lai pieprasītu tādas informācijas vai dokumentu atklāšanu, uz kuriem attiecas juridiskas konfidencialitātes prasība.

23.b pants

Informācijas pieprasījumi

1. EVTI var ar vienkāršu pieprasījumu vai lēmumu pieprasīt kredītreitingu aģentūrām, personām, kas iesaistītas kredītreitingu noteikšanas darbībās, vērtējamām juridiskām personām un saistītām trešām personām, trešām personām, kurām kredītreitingu aģentūras ārpakalpojumu veidā deleģējušas konkrētas funkcijas vai darbības, un personām, kas ir citādi cieši un būtiski saistītas ar kredītreitingu aģentūrām vai kredītreitingu noteikšanas darbībām, sniegt visu vajadzīgo informāciju, lai tā varētu pildīt savus pienākumus saskaņā ar šo regulu.

2. Sūtot vienkāršu pieprasījumu sniegt informāciju saskaņā ar 1. punktu, EVTI:

- a) atsaucas uz šo pantu kā pieprasījuma juridisko pamatu;
- b) norāda pieprasījuma mērķi;
- c) norāda, kāda informācija ir vajadzīga;
- d) nosaka termiņu, līdz kuram informācija ir jāsniedz;
- e) informē personu, no kuras informācija tiek lūgta, ka tai nav pienākuma informāciju sniegt, bet, ja atbilde uz informācijas pieprasījumu tiek sniegta, tā nedrīkst būt nepareiza vai maldinoša;
- f) norāda, ka 36.a pantā saistībā ar III pielikuma II iedaļas 7. punktu ir paredzēts naudas sods, ja atbildes uz uzdotajiem jautājumiem ir nepareizas vai maldinošas.

3. Ja informācija saskaņā ar 1. punktu tiek pieprasīta ar lēmumu, EVTI:

- a) atsaucas uz šo pantu kā pieprasījuma juridisko pamatu;
- b) norāda pieprasījuma mērķi;
- c) norāda, kāda informācija ir vajadzīga;
- d) nosaka termiņu, līdz kuram informācija ir jāsniedz;
- e) norāda 36.b pantā paredzētos periodiskos soda maksājumus, ja pieprasītā informācija netiek iesniegta pilnā apmērā;
- f) norāda, ka 36.a pantā saistībā ar III pielikuma II iedaļas 7. punktu ir paredzēts naudas sods, ko piemēro, ja atbildes uz uzdotajiem jautājumiem ir nepareizas vai maldinošas; un
- g) norāda uz tiesībām lēmumu pārsūdzēt Apelācijas padomē un iespēju lēmumu nodot pārskatīšanai Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 60. un 61. pantu.

4. Personas, kas minētas 1. punktā vai to pārstāvji un – juridisko personu vai asociāciju, kam nav juridiskas personas statusa, gadījumā – personas, kam ar likumu vai statūtiem piešķirtas pilnvaras tās pārstāvēt, sniedz pieprasīto informāciju. Juristi, kas ir attiecīgi pilnvaroti rīkoties, var sniegt informāciju savu klientu vārdā. Klienti pilnībā atbild, ja sniegtā informācija ir nepilnīga, nepareiza vai maldinoša.

5. EVTI nekavējoties nosūta vienkāršā pieprasījuma vai lēmuma kopiju tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras teritorijā pastāvīgi uzturas vai veic uzņēmējdarbību 1. punktā minētās personas, uz kurām attiecas pieprasījums sniegt informāciju.

23.c pants

Vispārēja izmeklēšana

1. Lai veiktu šajā regulā noteiktos pienākumus, EVTI var veikt vajadzīgo izmeklēšanu attiecībā uz 23.b panta 1. punktā minētajām personām. Šajā nolūkā EVTI amatpersonas un citas EVTI pilnvarotas personas ir tiesīgas:

- a) pārbaudīt visu uzskaiti, datus, procedūras un jebkurus citus materiālus, kas saistīti ar tās uzdevumu izpildi, neatkarīgi no tā, kādā formātā šī informācija tiek glabāta;
- b) iegūt šādas uzskaites, datu, procedūru un citu materiālu apstiprinātas kopijas vai izrakstus;
- c) uzaicināt 23.b panta 1. punktā minētās personas vai to pārstāvjus vai darbiniekus un lūgt tiem sniegt mutiskus vai rakstiskus paskaidrojumus par faktiem vai dokumentiem, kas attiecas uz pārbaudes priekšmetu un mērķi, kā arī fiksēt atbildes;
- d) iztaujāt jebkuru citu fizisku vai juridisku personu, kas piekrīt iztaujāšanai, lai savāktu informāciju, kas saistīta ar izmeklēšanas priekšmetu;
- e) lūgt telefona sarunu izdrukā vai datplūsmas pārskatus.

2. EVTI amatpersonas un citas personas, ko EVTI pilnvarojusi veikt 1. punktā minēto izmeklēšanu, īsteno savas pilnvaras, uzrādot rakstisku pilnvaru, kurā norādīts izmeklēšanas priekšmets un nolūks. Minētajā pilnvarā norāda arī 36.b pantā paredzētos periodiskos soda maksājumus, ja pieprasītā uzskaitē, datu, procedūras vai citi materiāli, vai atbildes uz 23.b panta 1. punktā minēto personu uzdotajiem jautājumiem nav sniegtas vai ir nepilnīgas, kā arī norāda 36.a pantā saistībā ar III pielikuma II iedaļas 8. punktu paredzētos naudas sodus, ja atbildes uz 23.b panta 1. punktā minēto personu uzdotajiem jautājumiem ir nepareizas vai maldinošas.

3. Personām, kas minētas 23.b panta 1. punktā, ir jāpakļaujas izmeklēšanai, kas sāka, pamatojoties uz EVTI lēmumu. Lēmumā nosaka izmeklēšanas priekšmetu un mērķi, periodiskos soda maksājumus, kas paredzēti 36.b

pantā, tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ir pieejami saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010, un tiesības lēmumu pārskatīt Eiropas Savienības Tiesā.

4. Savlaicīgi pirms izmeklēšanas EVTI informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras teritorijā ir veicama izmeklēšana, par izmeklēšanu un par pilnvaroto personu identitāti. Attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes amatpersonas pēc EVTI pieprasījuma sniedz palīdzību minētajām pilnvarotajām personām viņu pienākumu izpildē. Attiecīgās kompetentās iestādes amatpersonas pēc pieprasījuma var arī apmeklēt uz vietas veiktās pārbaudes.

5. Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem 1. punkta e) apakšpunktā minētajām telefona sarunu izdrukām vai datplūsmas pārskatiem ir vajadzīga atļauja no tiesu iestādes, iesniedz pieteikumu šādas atļaujas saņemšanai. Šādu atļauju var pieprasīt arī kā piesardzības pasākumu.

6. Ja tiek pieprasīta 5. punktā minētā atļauja, valsts tiesu iestāde pārbauda EVTI lēmuma autentiskumu un to, vai paredzētie piespiedu līdzekļi nav ne patvaļīgi, ne pārmērīgi, ņemot vērā izmeklēšanas priekšmetu. Pārbaudot piespiedu pasākumu samērīgumu, valsts tiesu iestāde var lūgt EVTI sniegt sīkākus paskaidrojumus, jo īpaši attiecībā uz iemesliem, kas EVTI radījuši pamatu aizdomām, ka ir pārkāpta šī regula, un uz iespējamā pārkāpuma smagumu, un par tās personas iesaistes būtību, uz kuru attiecas piespiedu pasākumi. Tomēr valsts tiesu iestāde nepārskata izmeklēšanas nepieciešamību un nepieprasa tai sniegt EVTI lietas materiālos iekļauto informāciju. EVTI lēmuma likumīgumu pārskata vienīgi Eiropas Savienības Tiesa, ievērojot Regulā (ES) Nr.1095/2010 paredzēto procedūru.

23.d pants

Pārbaudes uz vietas

1. Lai pildītu savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, EVTI 23.b panta 1. punktā minēto juridisko personu uzņēmējdarbības telpās var veikt visas vajadzīgās pārbaudes uz vietas. Ja tas nepieciešams pārbaudīto pienācīgai veikšanai un efektivitātei, EVTI var veikt pārbaudi uz vietas, par to iepriekš nepaziņojot.

2. EVTI amatpersonas un citas personas, ko EVTI pilnvarojusi veikt pārbaudes uz vietas, drīkst iekļūt to juridisko personu uzņēmējdarbības telpās un teritorijā, uz kurām attiecas izmeklēšana, kas veikta, pamatojoties uz EVTI pieņemto lēmumu, un tām ir visas 23.panta 1. punktā paredzētās pilnvaras. Turklāt tās ir pilnvarotas aizzīmogot jebkuras uzņēmējdarbības telpas un uzskaites žurnālus vai reģistrus uz tādu laikposmu un tādā mērā, kā vajadzīgs pārbaudes veikšanai.

3. EVTI amatpersonas un citas personas, ko EVTI pilnvarojusi veikt pārbaudes uz vietas, īsteno savas pilnvaras, uzrādot rakstisku pilnvaru, kurā norādīts pārbaudes priekšmets un nolūks un 36.b pantā paredzētie periodiskie soda maksājumi, ja attiecīgās personas nepakļaujas pārbaudei. Savlaicīgi pirms pārbaudes EVTI par pārbaudi paziņo tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras teritorijā tā jāveic.

4. Personām, kas minētas 23.b panta 1. punktā, ir jāpakļaujas ar EVTI lēmumu noteiktām pārbaudēm uz vietas. Lēmumā norāda pārbaudes priekšmetu un nolūku, nosaka tās sākuma datumu un 36.b pantā paredzētos periodiskos soda maksājumus, tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ir pieejami saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010, un tiesības nodot lēmumu pārskatīšanai Eiropas Savienības Tiesā. EVTI pieņem šādus lēmumus pēc apspriešanās ar tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras teritorijā pārbaude veicama.

5. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes amatpersonas, kuras teritorijā pārbaude jāveic, kā arī šādas kompetentās iestādes pilnvarotas vai ieceltas personas pēc EVTI pieprasījuma sniedz aktīvu palīdzību EVTI amatpersonām un citām EVTI pilnvarotām personām. Šajā nolūkā tām piešķir 2. punktā minētās pilnvaras. Attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes amatpersonas pēc pieprasījuma arī var apmeklēt uz vietas veiktās pārbaudes.

6. EVTI var arī pieprasīt kompetentajām iestādēm tās vārdā veikt konkrētus izmeklēšanas uzdevumus un pārbaudes uz vietas, kas paredzētas šajā pantā un 23.c panta 1. punktā. Šajā nolūkā kompetentajām iestādēm piešķir tādas pašas pilnvaras kā EVTI, kā tas noteikts šajā pantā un 23.c panta 1. punktā.

7. Ja amatpersonas un citas EVTI pilnvarotas pavadošās personas konstatē, ka persona pretojas pārbaudei, kuras veikšana uzdots saskaņā ar šo pantu, attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde tām sniedz nepieciešamo atbalstu, vajadzības gadījumā lūdzot policijas vai līdzvērtīgas tiesībsardzības iestādes palīdzību, lai dotu tām iespēju veikt pārbaudi uz vietas.

8. Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem 1. punktā minētajām pārbaudēm uz vietas vai 7. punktā minētajai palīdzībai ir vajadzīga atļauja no tiesu iestādes, iesniedz pieteikumu šādas atļaujas saņemšanai. Šādu atļauju var pieprasīt arī kā piesardzības pasākumu.

9. Ja tiek pieprasīta 8. punktā minētā atļauja, valsts tiesu iestāde pārbauda EVTI lēmuma autentiskumu un to, vai paredzētie piespiedu līdzekļi nav ne patvaļīgi, ne pārmērīgi, ņemot vērā pārbaudes priekšmetu. Pārbaudot piespiedu

pasākumu samērīgumu, valsts tiesu iestāde var lūgt EVTI sniegt sīkākus paskaidrojumus, jo īpaši attiecībā uz iemesliem, kas EVTI radījuši pamatu aizdomām, ka ir pārkāpta šī regula, un uz iespējamā pārkāpuma smagumu, un par tās personas iesaistes būtību, uz kuru attiecas piespiedu pasākumi. Tomēr valsts tiesu iestāde nepārskata izmeklēšanas nepieciešamību un nepieprasa tai sniegt EVTI lietas materiālos iekļauto informāciju. EVTI lēmuma likumīgumu pārskata vienīgi Eiropas Savienības Tiesa, ievērojot Regulā (ES) Nr. 1095/2010 paredzēto procedūru.

23.e pants

Procedūras noteikumi par uzraudzības pasākumu veikšanu un naudas sodu piemērošanu

1. Ja, veicot šajā regulā noteiktos pienākumus, EVTI konstatē, ka ir nopietnas aizdomas par to, ka, iespējams, pastāv fakti, kas varētu liecināt par III pielikumā uzskaitītu pārkāpumu vai pārkāpumiem, EVTI lietas izmeklēšanai iecel neatkarīgu izmeklēšanas darbinieku, kas darbojas EVTI struktūrā. Izmeklēšanas darbinieks nav un nav bijis iesaistīts attiecīgās kredītreitingu aģentūras tiešā vai netiešā uzraudzībā vai reģistrācijā un savus uzdevumus pilda neatkarīgi no EVTI Uzraudzības padomes.

2. Izmeklēšanas darbinieks izmeklē iespējamos pārkāpumus, ņemot vērā to personu komentārus, uz kurām izmeklēšana attiecas, un savu konstatējumu kopumu iesniedz EVTI Uzraudzības padomei.

Savu uzdevumu veikšanai izmeklēšanas darbinieks var izmantot pilnvaras pieprasīt informāciju saskaņā ar 23.b pantu un veikt izmeklēšanas un pārbaudes uz vietas saskaņā ar 23.c un 23.d pantu. Īstenojot minētās pilnvaras, izmeklēšanas darbinieks ievēro 23.a pantu.

Uzdevumu veikšanas laikā izmeklēšanas darbiniekam ir piekļuve visiem dokumentiem un informācijai, ko, veicot uzraudzību, ir apkopojusi EVTI.

3. Pabeidzot izmeklēšanu un pirms konstatējumu kopums tiek iesniegts EVTI Uzraudzības padomei, izmeklēšanas darbinieks tām personām, uz kurām izmeklēšana attiecas, dod iespēju tikt uzklaušītām par izmeklētajiem jautājumiem. Izmeklēšanas darbinieks savus konstatējumus pamato tikai ar tiem faktiem, par kuriem personām, attiecībā uz kurām tiek veikta izmeklēšana, tika dota iespēja sniegt savus komentārus.

Izmeklēšanā, kas veikta saskaņā ar šo pantu, pilnībā ievēro attiecīgo personu tiesības uz aizstāvību.

4. Iesniedzot savu konstatējumu kopumu EVTI Uzraudzības padomei, izmeklēšanas darbinieks par to informē personas, uz kurām izmeklēšana attiecas. Personām, attiecībā uz kurām tiek veikta izmeklēšana, tiek dotas tiesības piekļūt lietas materiāliem, ievērojot citu personu likumīgās intereses attiecībā uz viņu komercnoslēpumu aizsardzību. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidencialu informāciju, kas skar trešās personas.

5. Pamatojoties uz izmeklēšanas darbinieka konstatējumiem un, ja to pieprasa attiecīgās personas, uzklusot personas, uz ko attiecas izmeklēšana saskaņā ar 25. pantu un 36.c pantu, EVTI Uzraudzības padome pieņem lēmumu par to, vai personas, uz kurām attiecas izmeklēšana, ir veikušas III pielikumā paredzētu pārkāpumu vai uzskaitītus pārkāpumus, un – ja tā – veic uzraudzības pasākumu saskaņā ar 24. pantu un piemēro naudas sodu saskaņā ar 36.a pantu.

6. Izmeklēšanas darbinieks nepiedalās EVTI Uzraudzības padomes apspriedēs un arī nekādā citādā veidā neiejaucas EVTI Uzraudzības padomes lēmumu pieņemšanas procesā.

7. Komisija pieņem turpmākus procedūras noteikumus, lai īstenotu pilnvaras piemērot naudas sodus vai periodiskos soda maksājumus, tostarp noteikumus par aizstāvības tiesībām, pagaidu noteikumus un naudas sodu vai periodisko soda maksājumu iekasēšanu, un pieņem sīki izstrādātus noteikumus par sankciju piemērošanas un izpildes noilguma termiņiem.

Šā punkta pirmajā daļā minētos noteikumus nosaka, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, ievērojot 38.b un 38.c panta nosacījumus.

8. Ja, veicot šajā regulā noteiktos pienākumus, EVTI konstatē, ka ir nopietnas aizdomas par to, ka, iespējams, pastāv fakti, kas varētu liecināt par noziedzīgiem nodarījumiem, EVTI lietu nodod attiecīgajām valsts iestādēm krimināllietas ierosināšanai. Turklāt EVTI atturas no naudas sodu vai periodisko soda maksājumu piemērošanas gadījumos, kad kriminālprocesā saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir stājies spēkā *res judicata* attaisnojošs vai notiesājošs spriedums, kas izriet no identiskiem faktiem vai faktiem, kuru būtība ir tāda pati.

24. pants

EVTI veiktie uzraudzības pasākumi

1. Ja saskaņā ar 23.e panta 5. punktu EVTI Uzraudzības padome konstatē, ka kredītreitingu aģentūra ir pieļāvusi

kādu no III pielikumā minētajiem pārkāpumiem, tā pieņem vienu vai vairākus no šādiem lēmumiem:

- a) anulēt kredītreitingu aģentūras reģistrāciju;
- b) uz laiku aizliegt kredītreitingu aģentūrai izsniegt kredītreitingus, kas ir spēkā visā Savienībā, līdz pārkāpums ir izbeigts;
- c) pārtraukt tādu minētās kredītreitingu aģentūras izsniegto kredītreitingu izmantošanu regulatīviem nolūkiem, kas ir spēkā visā Savienībā, līdz pārkāpums ir izbeigts;
- d) pieprasīt kredītreitingu aģentūrai izbeigt pārkāpumu;
- e) sniegt publiskus paziņojumus.

2. Pieņemot 1. punktā minētos lēmumus, EVTI Uzraudzības padome ņem vērā pārkāpuma veidu un smagumu, ievērojot šādus kritērijus:

- a) pārkāpuma ilgumu un biežumu;
- b) vai pārkāpums ir atklājis nopietnus vai sistēmiskus trūkumus uzņēmuma procedūrās vai tā vadības sistēmās vai iekšējā kontrolē;
- c) vai pārkāpums ir veicinājis vai izraisījis finanšu noziedzumu vai kā citādi ir ar to saistīts;
- d) vai pārkāpums ir noticis tīši vai nolaidības dēļ.

3. Pirms 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto lēmumu pieņemšanas EVTI Uzraudzības padome par to informē EBI un EAFPI.

4. Pēc tam, kad ir pieņemti 1. punkta a) un c) apakšpunktā paredzētie lēmumi, kredītreitingus var turpināt izmantot regulatīviem nolūkiem laikposmā, kas nepārsniedz:

- a) desmit darbdienu no dienas, kad saskaņā ar 5. punktu ir publicēts EVTI lēmums, ja citas saskaņā ar šo regulu reģistrētas kredītreitingu aģentūras ir izsniegušas kredītreitingu par to pašu finanšu instrumentu vai juridisko personu; vai
- b) trīs mēnešus no dienas, kad saskaņā ar 5. punktu ir publicēts EVTI lēmums, ja citas saskaņā ar šo regulu reģistrētas kredītreitingu aģentūras nav izsniegušas kredītreitingu par to pašu finanšu instrumentu vai juridisko personu.

EVTI Uzraudzības padome var pagarināt, tostarp pēc EBI vai EAFPI pieprasījuma, pirmās daļas b) apakšpunktā minēto laikposmu par trim mēnešiem izņēmuma gadījumos, kas saistīti ar iespējamiem tirgus darbības traucējumiem vai finanšu nestabilitāti.

5. EVTI Uzraudzības padome bez liekas kavēšanās par lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 1. punktu, informē attiecīgo kredītreitingu aģentūru un par to paziņo kompetentajām iestādēm un nozares kompetentajām iestādēm, Komisijai, EBI un EAFPI. Tā publisko katru šādu lēmumu savā tīmekļa vietnē 10 darbdienās no tā pieņemšanas dienas.

EVTI Uzraudzības padome, publicējot pirmajā daļā minēto lēmumu, publisko arī informāciju par kredītreitingu aģentūras tiesībām pārsūdzēt lēmumu un attiecīgā gadījumā arī to, ka šāda apelācija ir iesniegta, precizējot, ka šāda apelācija neaptur lēmuma piemērošanu, un to, ka Apelācijas padomei ir iespēja apturēt pārsūdzētā lēmuma piemērošanu atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1095/2010 60. panta 3. punktam.

25. pants

Attiecīgo personu uzklaušana

1. Pirms tiek pieņemti 24. panta 1. punktā minētie lēmumi, EVTI Uzraudzības padome dod iespēju personām, kuru lieta tiek izskatīta, tikt uzklautām par konstatējumiem. EVTI Uzraudzības padome savus lēmumus pamato tikai ar konstatējumiem, par kuriem personām, kuru lieta tiek izskatīta, tika dota iespēja sniegt paskaidrojumus.

Pirmo daļu nepiemēro, ja ir jārīkojas steidzami, lai novērstu būtisku draudošu kaitējumu finanšu sistēmai. Šādā gadījumā EVTI Uzraudzības padome var pieņemt pagaidu lēmumu un sniedz attiecīgajām personām iespēju tikt uzklautām pēc iespējas drīzāk pēc lēmuma pieņemšanas.

2. Lietas izskatīšanā pilnībā ievēro personu, kuru lieta tiek izskatīta, tiesības uz aizstāvību. Minētajām personām tiek dotas tiesības piekļūt EVTI lietas materiāliem, ievērojot citu personu likumīgās intereses attiecībā uz viņu komercnoslēpumu aizsardzību. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidenciālu informāciju.

25.a pants

Nozares kompetentās iestādes, kas atbildīgas par 4. panta 1. punkta piemērošanas uzraudzību un prasību izpildi (kredītreitingu izmantošana)

Nozares kompetentās iestādes ir atbildīgas par 4. panta 1. punkta piemērošanas uzraudzību un prasību izpildi saskaņā ar attiecīgajiem nozares tiesību aktiem.

III NODAĻA

EVTI, KOMPETENTO IESTĀŽU UN NOZARES KOMPETENTO IESTĀŽU SADARBĪBA

26. pants

Pienākums sadarboties

EVTI, EBI, EAFPI, kompetentās iestādes un nozares kompetentās iestādes sadarbojas, piemērojot šo regulu un attiecīgos nozares tiesību aktus.

27. pants

Informācijas apmaiņa

1. EVTI, kompetentās iestādes un nozares kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās cita citai sniedz informāciju, kas nepieciešama, lai izpildītu šajā regulā un attiecīgos nozares tiesību aktos tām paredzētos pienākumus.

2. EVTI var nosūtīt centrālajām bankām, Eiropas Centrālo banku sistēmai un Eiropas Centrālajai bankai kā monetārām iestādēm, Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai un attiecīgā gadījumā citām publiskām iestādēm, kas atbildīgas par maksājumu un norēķinu sistēmu pārzināšanu, konfidenciālu informāciju, kas paredzēta to uzdevumu izpildei. Līdzīgi šādām iestādēm vai struktūrām neliedz paziņot EVTI informāciju, kas EVTI var būt nepieciešama, lai tā veiktu savus pienākumus saskaņā ar šo regulu.”;

12) regulas 28. un 29. pantu svīturo;

13) regulas 30., 31. un 32. pantu aizstāj ar šādiem:

“30. pants

EVTI uzdevumu deleģēšana kompetentajām iestādēm

1. Ja tas vajadzīgs uzraudzības uzdevuma pienācīgai veikšanai, EVTI var dalībvalsts kompetentajai iestādei deleģēt konkrētus uzraudzības uzdevumus saskaņā ar norādījumiem, ko EVTI sniegusi atbilstīgi 21. panta 2. punktam. Šie deleģētie uzraudzības uzdevumi jo īpaši var ietvert pilnvaras pieprasīt informāciju saskaņā ar 23.b pantu un veikt izmeklēšanu un pārbaudes uz vietas saskaņā ar 23.d panta 6. punktu.

2. Pirms uzdevuma deleģēšanas EVTI konsultējas ar attiecīgo kompetento iestādi. Konsultācijās apspriež:

a) deleģējamā uzdevumu apjomu;

b) deleģējamā uzdevuma izpildes termiņu; un

c) vajadzīgās informācijas apmaiņu ar EVTI.

3. Saskaņā ar regulu par maksām, ko Komisija pieņem saskaņā ar 19. panta 2. punktu, EVTI kompetentajai iestādei atlīdzina izmaksas, kas radušās, veicot deleģētos uzdevumus.

4. Attiecīgos laikposmos EVTI pārskata 1. punktā minēto deleģējumu. Uzdevumu deleģējumu var atsaukt jebkurā laikā.

Uzdevumu deleģējums neietekmē EVTI atbildību un neierobežo EVTI spējas veikt un pārraudzīt deleģēto darbību. Šajā regulā paredzētos uzraudzības pienākumus, tostarp lēmumus par reģistrāciju, galīgos novērtējumus un pēckontroles lēmumus saistībā ar pārkāpumiem, nedeleģē.

31. pants

Kompetento iestāžu paziņojumi un darbības apturēšanas pieprasījumi

1. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde konstatē, ka tās dalībvalsts teritorijā vai citas dalībvalsts teritorijā tiek vai ir tikusi īstenota rīcība, ar kuru tiek pārkāpta šī regula, tā pēc iespējas precīzāk paziņo šo faktu EVTI. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata, ka tas nepieciešams izmeklēšanas nolūkos, kompetentā iestāde var arī ierosināt EVTI, lai tā izskata vajadzību lietot 23.b un 23.c pantā paredzētās pilnvaras attiecībā uz šādā rīcībā iesaistīto kredītreitingu aģentūru.

EVTI rīkojas atbilstīgi. Tā informē paziņotāju kompetento iestādi par rezultātu un iespēju robežās par visiem nozīmīgiem starposma notikumiem.

2. Neskarot 1. punktā minēto paziņošanas pienākumu, ja dalībvalsts paziņotāja kompetentā iestāde uzskata, ka reģistrēta kredītreitingu aģentūra, kuras izsniegtos kredītreitingus izmanto attiecīgās dalībvalsts teritorijā, pārkāpj no šīs regulas izrietošas saistības un pārkāpumi ir pietiekami smagi un ilgstoši, lai būtiski ietekmētu ieguldītāju aizsardzību vai finanšu sistēmas stabilitāti attiecīgajā dalībvalstī, paziņotāja kompetentā iestāde var pieprasīt EVTI apturēt attiecīgās kredītreitingu aģentūras kredītreitingu izmantošanu regulatīviem nolūkiem, ko veic 4. panta 1. punktā minētās finanšu iestādes un citas iestādes. Paziņotāja kompetentā iestāde pilnībā pamato EVTI savu pieprasījumu.

Ja EVTI uzskata, ka pieprasījums nav pamatots, tā informē paziņotāju kompetento iestādi rakstveidā, izklāstot iemeslus. Ja EVTI uzskata, ka pieprasījums ir pamatots, tā veic atbilstošus pasākumus, lai atrisinātu šo jautājumu.

32. pants

Dienesta noslēpums

1. Pienākumu ievērot dienesta noslēpumu piemēro EVTI, kompetentajām iestādēm un visām personām, kas strādā vai ir strādājušas EVTI, kompetentajās iestādēs vai pie jebkuras citas personas, kurai EVTI ir deleģējusi uzdevumus, arī revidentiem un ekspertiem, ar ko EVTI ir noslēgusi līgumus. Informāciju, kam piemēro dienesta noslēpuma statusu, atklāj citai personai vai iestādei tikai tad, ja šāda atklāšana ir nepieciešama tiesvedībai.

2. Visu informāciju, kuru atbilstīgi šai regulai iegūst vai ar kuru apmainās EVTI, kompetentās iestādes, nozares kompetentās iestādes un citas iestādes un struktūras, kas minētas 27. panta 2. punktā, uzskata par konfidenciālu, izņemot gadījumus, kad EVTI vai attiecīgā kompetentā iestāde vai cita iesaistītā iestāde vai struktūra, sniedzot šādu informāciju, norāda, ka to drīkst atklāt, vai gadījumos, kad šāda atklāšana ir nepieciešama tiesvedībai.”;

14) regulas 33. pantu svīturo;

15) regulas 34. un 35. pantu aizstāj ar šādiem:

“34. pants

Līgumi par informācijas apmaiņu

EVTI var slēgt sadarbības līgumus par informācijas apmaiņu ar trešo valstu uzraudzības iestādēm tikai tad, ja uz atklāto informāciju attiecas dienesta noslēpuma garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kuras paredzētas 32. pantā.

Šādas informācijas apmaiņas nolūks ir EVTI vai minēto uzraudzības iestāžu uzdevumu izpilde.

Saistībā ar personas datu nosūtīšanu trešām valstīm EVTI piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (*).

35. pants

No trešām valstīm saņemtas informācijas atklāšana

EVTI drīkst atklāt no trešo valstu uzraudzības iestādēm saņemto informāciju tikai tad, ja EVTI vai kompetentā iestāde ir saņēmusi skaidru piekrišanu no uzraudzības iestādes, kas sniegusi informāciju, un attiecīgā gadījumā – ja informāciju atklāj tikai tiem nolūkiem, kuriem minētā uzraudzības iestāde ir devusi savu piekrišanu, vai ja šāda atklāšana ir nepieciešama tiesvedībai.

(*) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.;

16) regulas IV sadaļas I nodaļas virsrakstu “Sankcijas, komitejas procedūra un ziņojumu sniegšana” aizstāj ar virsrakstu “Sankcijas, naudas sodi, periodiskie soda maksājumi, komitejas procedūra, pilnvaru deleģēšana un ziņojumu sniegšana”;

17) regulas 36. panta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādām:

“Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par 4. panta 1. punkta pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to izpildi. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgā nozares kompetentā iestāde atklāj sabiedrībai visas sankcijas, kas ir piemērotas par 4. panta 1. punkta pārkāpumiem, izņemot gadījumus, kad to publicēšana radītu nopietnus traucējumus finanšu tirgos vai izraisītu nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām pusēm.”;

18) iekļauj šādus pantus:

“36.a pants

Naudas sodi

1. Ja saskaņā ar 23.e panta 5. punktu EVTI Uzraudzības padome konstatē, ka kredītreitingu aģentūra tīši vai nolaidības dēļ ir pieļāvusi kādu no III pielikumā uzskaitītajiem pārkāpumiem, tā pieņem lēmumu, ar kuru atbilstīgi 2. punktam piemēro naudas sodu.

Kredītreitingu aģentūras pārkāpumu uzskata par tīši izdarītu, ja EVTI ir konstatējusi objektīvus faktus, kuri liecina, ka kredītreitingu aģentūra vai tās augstākā vadība, izdarot pārkāpumu, ir rīkojusies apzināti.

2. Panta 1. punktā minētā naudas soda pamatsummas nosaka šādā apmērā:

a) par pārkāpumiem, kas minēti III pielikuma I iedaļas 1. līdz 5., 11. līdz 15., 19., 20., 23., 28., 30., 32., 33., 35., 41., 43., 50. un 51. punktā, naudas sods ir vismaz EUR 500 000, bet ne vairāk kā EUR 750 000;

b) par pārkāpumiem, kas minēti III pielikuma I iedaļas 6. līdz 8., 16. līdz 18., 21., 22., 24., 25., 27., 29., 31., 34., 37. līdz 40., 42., 45. līdz 47., 48., 49., 52. un 54. punktā, naudas sods ir vismaz EUR 300 000, bet ne vairāk kā EUR 450 000;

c) par pārkāpumiem, kas minēti III pielikuma I iedaļas 9., 10., 26., 36., 44. un 53. punktā, naudas sods ir vismaz EUR 100 000, bet ne vairāk kā EUR 200 000;

d) par pārkāpumiem, kas minēti III pielikuma II iedaļas 1., 6., 7. un 8. punktā, naudas sods ir vismaz EUR 50 000, bet ne vairāk kā EUR 150 000;

e) par pārkāpumiem, kas minēti III pielikuma II iedaļas 2., 4. un 5. punktā, naudas sods ir vismaz EUR 25 000, bet ne vairāk kā EUR 75 000;

f) par pārkāpumiem, kas minēti III pielikuma II iedaļas 3. punktā, naudas sods ir vismaz EUR 10 000, bet ne vairāk kā EUR 50 000;

g) par pārkāpumiem, kas minēti III pielikuma III iedaļas 1. līdz 3. punktā un 11. punktā, naudas sods ir vismaz EUR 150 000, bet ne vairāk kā EUR 300 000;

h) par pārkāpumiem, kas minēti III pielikuma III iedaļas 4., 6., 8. un 10. punktā, naudas sods ir vismaz EUR 90 000, bet ne vairāk kā EUR 200 000;

i) par pārkāpumiem, kas minēti III pielikuma III iedaļas 5., 7. un 9. punktā, naudas sods ir vismaz EUR 40 000, bet ne vairāk kā EUR 100 000.

Lai izlemtu, vai naudas sodam vajadzētu atbilst pirmajā daļā minētajai minimālajai, vidējai vai maksimālajai pamatsummai, EVTI izvērtē attiecīgās kredītreitingu aģentūras iepriekšējā uzņēmējdarbības gada apgrozījumu. Naudas soda pamatsumma tuvinās minimālajai pamatsummai attiecībā uz kredītreitingu aģentūrām, kuru gada apgrozījums ir mazāks nekā EUR 10 miljoni, pamatsummas robežu vidējam rādītājam attiecībā uz kredītreitingu aģentūrām, kuru gada apgrozījums ir EUR 10 līdz 50 miljoni, un maksimālajai pamatsummai attiecībā uz kredītreitingu aģentūrām, kuru gada apgrozījums ir lielāks nekā EUR 50 miljoni.

3. Pamatsummas, kas definētas, ņemot vērā šā panta 2. punktā noteiktos ierobežojumus, vajadzības gadījumā pielāgo, ievērojot atbildību pastiprinošus vai mīkstinājošus apstākļus saskaņā ar attiecīgajiem IV pielikumā definētajiem koeficientiem.

Pamatsummai vienu pēc otra piemēro attiecīgo koeficientu, kas saistīts ar atbildību pastiprinošiem apstākļiem. Ja piemērojami vairāki ar atbildību pastiprinošiem apstākļiem saistīti koeficienti, starpību starp pamatsummu un summu, kas iegūta, piemērojot katru atsevišķo ar atbildību pastiprinošiem apstākļiem saistīto koeficientu, pieskaita pamatsummai.

Pamatsummai vienu pēc otra piemēro attiecīgo koeficientu, kas saistīts ar atbildību mīkstinošiem apstākļiem. Ja piemērojami vairāki ar atbildību mīkstinošiem apstākļiem saistīti koeficienti, starpību starp pamatsummu un summu, kas iegūta, piemērojot katru atsevišķo ar atbildību mīkstinošiem apstākļiem saistīto koeficientu, atskaita no pamatsummas.

4. Neatkarīgi no 2. un 3. punkta noteikumiem naudas soda summa nepārsniedz 20 % no attiecīgās kredītreitingu aģentūras gada apgrozījuma iepriekšējā saimnieciskajā gadā, un, ja kredītreitingu aģentūra no pārkāpuma ir tieši vai netieši guvusi finansiālu labumu, naudas soda summai jābūt vismaz vienādai ar šo finansiālo labumu.

Ja kredītreitingu aģentūras darbība vai bezdarbība ietver vairāk nekā vienu no III pielikumā uzskaitītajiem pārkāpumiem, piemēro tikai lielāko naudas sodu, kas aprēķināts saskaņā ar 2. un 3. punktu un attiecas tikai uz vienu no minētajiem pārkāpumiem.

36.b pants

Periodiski soda maksājumi

1. EVTI Uzraudzības padome, pieņemot lēmumu, piemēro periodiskos soda maksājumus, lai panāktu, ka:

- a) kredītreitingu aģentūra izbeidz pārkāpumu atbilstīgi lēmumam, kas pieņemts saskaņā ar 24. panta 1. punkta d) apakšpunktu;
- b) regulas 23.b panta 1. punktā minētā persona iesniedz pilnīgu informāciju, kas pieprasīta ar lēmumu, kurš pieņemts saskaņā ar 23.b pantu;
- c) regulas 23.b panta 1. punktā minētā persona pakļaujas izmeklēšanai un jo īpaši uzrāda visu uzskaiti, datus, procedūras vai jebkurus citus pieprasītos materiālus, papildina un izlabo citu informāciju, kura sniegta izmeklēšanai, kas sāka ar atbilstīgi 23.c pantam pieņemtu lēmumu;
- d) regulas 23.b panta 1. punktā minētā persona pakļaujas pārbaudei uz vietas, kas pieprasīta ar lēmumu, kurš pieņemts saskaņā ar 23.d pantu.

2. Periodiskie soda maksājumi ir iedarbīgi un samērīgi. Periodisko soda maksājumu piemēro par katru kavējuma dienu, līdz kredītreitingu aģentūra vai attiecīgā persona ievēro attiecīgo 1. punktā minēto lēmumu.

3. Neatkarīgi no 2. punkta noteikumiem periodisko soda maksājumu summa ir 3 % no dienas vidējā apgrozījuma iepriekšējā saimnieciskajā gadā vai – attiecībā uz fiziskām personām – 2 % no dienas vidējiem ienākumiem iepriekšējā kalendārajā gadā. To aprēķina no dienas, kas noteikta lēmumā, ar kuru uzliek periodisko soda maksājumu.

4. Periodisko soda maksājumu var uzlikt uz laika posmu, kas nepārsniedz sešus mēnešus pēc EVTI lēmuma paziņošanas dienas.

36.c pants

To personu uzklauššana, kuru lieta tiek izskatīta

1. Pirms tiek pieņemts lēmums, ar ko uzliek 36.a pantā un 36.b panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā paredzētu naudas sodu un/vai periodisku soda maksājumu, EVTI Uzraudzības padome dod iespēju personām, kuru lieta tiek izskatīta, tikt uzklaušām par EVTI konstatējumiem. EVTI Uzraudzības padome lēmumus pieņem, pamatojoties tikai uz tiem konstatējumiem, par kuriem personām, kuru lieta tiek izskatīta, tika dota iespēja sniegt paskaidrojumus.

2. Izskatot lietu, pilnībā ievēro personu, kuru lieta tiek izskatīta, tiesības uz aizstāvību. Personām tiek dotas tiesības piekļūt EVTI lietas materiāliem, ievērojot citu personu likumīgās intereses attiecībā uz viņu komercnoslēpumu aizsardzību. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidenciālu informāciju vai EVTI iekšējiem sagatavošanas dokumentiem.

36.d pants

Informācijas publiskošana par naudas sodiem un periodiskiem soda maksājumiem, to veids, uzlikšanas kārtība un izmantošana

1. EVTI publisko informāciju par visiem naudas sodiem un periodiskiem soda maksājumiem, kas piemēroti saskaņā ar 36.a un 36.b pantu, ja vien šādas informācijas publiskošana būtiski nekaitē finanšu tirgiem vai nerada nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām.

2. Naudas sodiem un periodiskiem soda maksājumiem, kas piemēroti saskaņā ar 36.a un 36.b pantu, ir administratīvs raksturs.

3. Naudas sodi un periodiski soda maksājumi, kas piemēroti saskaņā ar 36.a un 36.b pantu, ir izpildāmi.

Izpildi reglamentē civilprocesa noteikumi, kas ir spēkā tās valsts teritorijā, kurā izpilde notiek. Iestāde, ko šim nolūkam ieceļ katras dalībvalsts valdība un dara to zināmu EVTI un Eiropas Savienības Tiesai, lēmumam pievieno izpildes rīkojumu, iepriekš pārbaudot tikai lēmuma autentiskumu.

Kad pēc attiecīgās personas pieprasījuma ir izpildītas minētās formalitātes, minētā persona var sākt izpildi saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, iesniedzot lietu tieši kompetentajai struktūrai.

Izpildi var apturēt tikai ar Eiropas Savienības Tiesas lēmumu. Tomēr sūdzības par nepareizu izpildi ir attiecīgās valsts tiesu jurisdikcijā.

4. Naudas sodu un periodisku soda maksājumu summas ieskaita Eiropas Savienības vispārējā budžetā.

36.e pants

Pārskatīšana Eiropas Savienības Tiesā

Eiropas Savienības Tiesas neierobežotā jurisdikcijā ir pārskatīt lēmumus, ar ko EVTI ir uzlikusi naudas sodu vai periodisku soda maksājumu. Tā var anulēt, samazināt vai palielināt uzlikto naudas sodu vai periodisko soda maksājumu.”;

19) regulas 37. pantu aizstāj ar šādu:

“37. pants

Grozījumi pielikumos

Lai ņemtu vērā notikumus finanšu tirgos, tostarp starptautiskā mērogā, jo īpaši saistībā ar jauniem finanšu instrumentiem, Komisija, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 38.a pantu un ievērojot 38.b un 38.c panta noteikumus, var noteikt pasākumus, ar ko groza pielikumos, izņemot III pielikumu.”;

20) regulas 38. panta 2. punktu svītros;

21) iekļauj šādus pantus:

“38.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt 5. panta 6. punkta trešajā daļā, 19. panta 2. punktā, 23.e panta 7. punktā un 37. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četrus gadu laikposmu no 2011. gada 1. jūnija. Komisija sagatavo ziņo-

jumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais sešus mēnešus pirms četrus gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 38.b pantu.

2. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot 38.b un 38.c pantā izklāstītos nosacījumus.

38.b pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 6. punkta trešajā daļā, 19. panta 2. punktā, 23.e panta 7. punktā un 37. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, cenšas laikus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuru pilnvaru deleģēšana varētu tikt atsaukta.

3. Ar atsaukšanas lēmumu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus. Lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

38.c pants

Iebildumi pret deleģētajiem aktiem

1. Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu trīs mēnešos no tā paziņošanas dienas.

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trijiem mēnešiem.

2. Ja pēc 1. punktā minētā laikposma beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā dienā, kas tajā norādīta.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. Ja 1. punktā minētajā laikposmā Eiropas Parlaments vai Padome izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. pantu iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, iebildumus pamato.”;

22) regulas 39. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu svītrot;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Līdz 2011. gada 1. jūlijam Komisija, ņemot vērā izmaiņas kredītreitingu aģentūru regulatīvajā un uzraudzības sistēmā trešās valstīs, iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šo izmaiņu un 40. pantā minēto pārejas noteikumu ietekmi uz finanšu tirgu stabilitāti Savienībā.”;

23) iekļauj šādu pantu:

“39.a pants

EVTI ziņojums

Līdz 2011. gada 31. decembrim EVTI izvērtē personāla un resursu apjomu, kas nepieciešams tās pilnvaru un pienākumu īstenošanai atbilstīgi šīs regulas noteikumiem, un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.”;

24) regulas 40. panta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Kredītreitingu aģentūras, kas jau darbojas, var turpināt izsniegt kredītreitingus, kurus regulatīviem mērķiem var izmantot finanšu iestādes un citas 4. panta 1. punktā minētas juridiskas personas, ja vien reģistrācija netiek atteikta. Ja reģistrācija tiek atteikta, piemēro 24. panta 4. un 5. punktu.”;

25) iekļauj šādu pantu:

“40.a pants

Pārejas posma pasākumi attiecībā uz EVTI

1. Visas kompetences un pienākumi, kas saistīti ar uzraudzības un prasību izpildes darbību veikšanu kredītreitingu aģentūru jomā un bija uzticēti kompetentajām iestādēm, kuras darbojās vai nedarbojās kā mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes, un kolēģijām, ja tādas bija izveidotas, beidzas 2011. gada 1. jūlijā.

Tomēr reģistrācijas pieteikumus, ko mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes vai attiecīgā kolēģija ir saņēmušas līdz 2010. gada 7. septembrim, nenodod EVTI, un minētās iestādes un attiecīgā kolēģija pieņem lēmumus par reģistrāciju vai tās atteikumu.

2. Neskarot 1. punkta otro daļu, visus lietas materiālus un darba dokumentus, kas saistīti ar uzraudzības un prasību izpildes darbību veikšanu kredītreitingu aģentūru jomā, tostarp visas notiekošās pārbaudes un prasību izpildes darbības, vai šo dokumentu apstiprinātas kopijas EVTI pārņem 1. punktā minētajā dienā.

3. Kompetentās iestādes un kolēģijas, kas minētas 1. punktā, nodrošina, ka visi esošie uzskaites un darba dokumenti vai to apstiprinātas kopijas tiek nodotas EVTI iespējami drīz, bet ne vēlāk kā 2011. gada 1. jūlijā. Minētās kompetentās iestādes un kolēģijas sniedz arī visu nepieciešamo palīdzību un konsultē EVTI, lai atvieglotu ar kredītreitingu aģentūrām saistītu uzraudzības un prasību izpildes darbību faktiski un efektīvu nodošanu un pārņemšanu.

4. EVTI darbojas kā 1. punktā minēto kompetento iestāžu un kolēģiju tiesību pārņēmēja visos administratīvajos procesos vai tiesvedībās, kuri izriet no uzraudzības un prasību izpildes darbības, ko minētās kompetentās iestādes un kolēģijas ir veikušas saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas šī regula.

5. Ikvienu kredītreitingu aģentūras reģistrācija, ko atbilstīgi III sadaļas I nodaļas noteikumiem veikusi kāda no šā panta 1. punktā minētajām kompetentajām iestādēm, paliek spēkā arī pēc tam, kad EVTI ir pārņēmusi attiecīgās kompetences.

6. EVTI saistībā ar tās īstenoju pastāvīgu uzraudzību līdz 2014. gada 1. jūlijam veic vismaz vienu visu to kredītreitingu aģentūru pārbaudi, uz kurām attiecas tās uzraudzības kompetences joma.”;

26) I pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas I pielikumu;

27) pievieno jaunus pielikumus, kā norādīts šīs regulas II pielikumā.

2. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2011. gada 11. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
GYŐRI E.

I PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 1060/2009 I pielikumu groza šādi:

1) pielikuma A iedaļas 2. punkta pēdējo daļu aizstāj ar šādu:

“Valdei periodiski iesniedz neatkarīgo administratīvās vai uzraudzības valdes locekļu sniegtos atzinumus par a) līdz d) apakšpunktā minētajiem jautājumiem un pēc pieprasījuma dara tos pieejamus EVTL.”;

2) pielikuma B iedaļas 8. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“8. Iedaļas 7. punktā minēto uzskaiti un auditēšanas pierakstus glabā reģistrētās kredītreitingu aģentūras telpās vismaz piecus gadus un pēc pieprasījuma dara tos pieejamus EVTL.”;

3) pielikuma E iedaļas II daļas 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“2) reizi gadā – šādu informāciju:

- a) 20 lielāko kredītreitingu aģentūras klientu sarakstu, ņemot vērā no tiem gūtos ieņēmumus;
- b) to kredītreitingu aģentūras klientu sarakstu, kuru kredītreitingu aģentūras devums ieņēmumu radīšanas izaugsmes koeficientā iepriekšējā finanšu gadā par pusotru reizi pārsniedza kredītreitingu aģentūras kopējo ieņēmumu izaugsmes koeficientu tajā pašā gadā. Jebkuru šādu klientu iekļauj sarakstā tikai tad, ja tajā gadā šis klients veidoja vairāk nekā 0,25 % no kopējiem kredītreitingu aģentūras ieņēmumiem visā pasaulē; un
- c) gada laikā izsniegto kredītreitingu sarakstu, norādot to, cik liela daļa no tiem ir nepasūtīti kredītreitingi.”

II PIELIKUMS

Regulai (EK) Nr. 1060/2009 pievieno šādus pielikumus:

"III PIELIKUMS

Pārkāpumu saraksts, kuri minēti 24. panta 1. punktā un 36.a panta 1. punktā

I. Pārkāpumi, kas saistīti ar interešu konfliktiem, organizatoriskām vai darbības prasībām

1. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 4. panta 3. punktu, jo apstiprina trešā valstī izsniegtu kredītreitingu, neizpildot minētā punkta nosacījumus, izņemot gadījumus, kad minētais pārkāpums veikts bez kredītreitingu aģentūras zināšanas vai kontroles.
2. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 4. panta 4. punktu, jo izmanto trešā valstī izsniegta kredītreitinga apstiprinājumu, lai izvairītos no šīs regulas prasību izpildes.
3. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 1. punktu, jo neizveido administratīvo vai uzraudzības valdi.
4. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 2. punkta pirmo daļu, jo aģentūra nenodrošina, lai tās uzņēmējdarbības intereses nemazinātu kredītreitingu noteikšanas darbību neatkarību vai precizitāti.
5. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 2. punkta otro daļu, jo ieceļ tādu augstāko vadību, kurai nav labas reputācijas, pietiekamu zināšanu vai pieredzes vai kura nespēj nodrošināt pareizu un saprātīgu kredītreitingu aģentūras pārvaldību.
6. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 2. punkta trešo daļu, jo administratīvajā vai uzraudzības valdē neieceļ vajadzīgo neatkarīgu valdes locekļu skaitu.
7. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 2. punkta ceturto daļu, jo izveido administratīvās vai uzraudzības valdes neatkarīgo locekļu atalgojuma sistēmu, kas saistīta ar kredītreitingu aģentūras uzņēmējdarbības rādītājiem, vai tās struktūra nenodrošina to sprieduma neatkarību, vai tā nosaka administratīvās vai uzraudzības valdes neatkarīgo locekļu pilnvaru termiņu uz laikposmu, kas pārsniedz piecus gadus, vai nosaka atjaunojamu termiņu; vai atbrīvo no amata administratīvās vai uzraudzības valdes neatkarīgo locekli cita iemesla dēļ, kas nav profesionālās darbības pārkāpums vai nepilnīga pienākumu izpilde.
8. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 2. punkta piekto daļu, jo administratīvajā vai uzraudzības valdē ieceļ locekļus, kam nav pietiekamu zināšanu finanšu pakalpojumu jomā, vai jo kredītreitingu aģentūra izsniedz strukturētu finanšu instrumentu kredītreitingu, kaut arī tā nav iecēlusi vismaz vienu neatkarīgu valdes locekli un vēl vienu valdes locekli, kam ir padziļinātas zināšanas un augstākā vadības līmeņa pieredze par strukturēto finanšu instrumentu tirgiem.
9. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 2. punkta sesto daļu, jo nenodrošina, ka administratīvās vai uzraudzības valdes neatkarīgie locekļi pārraudzības pienākumus veic attiecībā uz visiem minētā punkta sestajā daļā paredzētajiem jautājumiem.
10. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 2. punkta septīto daļu, jo nenodrošina, lai administratīvās vai uzraudzības valdes neatkarīgie locekļi periodiski iesniegtu valdei atzinumus par jautājumiem, kas paredzēti minētā punkta sestajā daļā, vai pēc pieprasījuma darītu minētos atzinumus pieejamus EVTI.
11. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 3. punktu, jo neizstrādā atbilstīgu politiku vai procedūras, lai nodrošinātu atbilstību šajā regulā paredzētajiem pienākumiem.
12. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 4. punktu, jo aģentūrai nav pareizu administratīvo vai grāmatvedības procedūru, iekšējo kontroles mehānismu, efektīvu riska novērtēšanas procedūru vai efektīvu kontroles pasākumu vai aizsargpasākumu attiecībā uz informācijas apstrādes sistēmām; vai ja tā neisteno vai neuztur lēmumu pieņemšanas procedūras vai organizatoriskās struktūras, kā noteikts minētajā punktā.

13. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 5. punktu, jo nav izveidots vai netiek uzturēts pastāvīgs un efektīvs atbilstības uzraudzītāja amats, kurš darbojas neatkarīgi.
14. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 6. punkta pirmo daļu, jo aģentūra nenodrošina apstākļus, kuros atbilstības uzraudzītājs var veikt savus pienākumus pareizi vai neatkarīgi, kā noteikts minētā punkta pirmajā daļā.
15. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 7. punktu, jo neievieš atbilstīgus un efektīvus organizatoriskos vai administratīvos pasākumus, lai novērstu, konstatētu, likvidētu vai risinātu un publiskotu visus I pielikuma B iedaļas 1. punktā minētos interešu konfliktus, vai tā nenodrošina uzskaites veikšanu, reģistrējot visus būtiskos apdraudējumus kredītreitinga noteikšanas darbību neatkarībai, tostarp apdraudējumus I pielikuma C iedaļā minētajiem noteikumiem par kredītreitinga analītiķiem, kā arī aizsargpasākumus, kas piemēroti, lai minētos apdraudējumus mazinātu.
16. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 8. punktu, jo neizmanto piemērotas sistēmas, resursus un procedūras, lai nodrošinātu savu kredītreitinga noteikšanas darbību nepārtrauktību un regularitāti.
17. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 9. punktu, jo nav izveidots pārskatītāja amats, kura pienākumu izpildītājs:
 - a) ir atbildīgs par metodikas, modeļu un galveno kredītreitinga noteikšanas pieņēmumu vai jebkuru tajos izdarītu būtisku izmaiņu vai grozījumu periodisku pārskatīšanu vai minētās metodikas, modeļu vai galveno kredītreitinga noteikšanas pieņēmumu piemērotības pārskatīšanu, ja tos izmanto vai tos paredzēts izmantot jaunu finanšu instrumentu vērtēšanai;
 - b) darbojas neatkarīgi no uzņēmējdarbības elementiem, kas ir atbildīgi par kredītreitingu noteikšanas darbībām; vai
 - c) ziņo administratīvās vai uzraudzības valdes locekļiem.
18. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma A iedaļas 10. punktu, jo nepārrauga vai nenovērtē savu sistēmu, iekšējo kontroles mehānismu un to pasākumu piemērotību un efektivitāti, kuri ieviesti saskaņā ar šo regulu, vai nepiemēro atbilstīgus pasākumus, lai risinātu jebkādus trūkumus.
19. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma B iedaļas 1. punktu, jo nenodrošina, ka skaidri vai pamanāmi tiek konstatēti, novērsti vai risināti un publiskoti faktiskie vai potenciālie interešu konflikti, kas var ietekmēt analīzes vai spriedumus, ko sniedz reitingu noteikšanā iesaistītie analītiķi, darbinieki vai citas fiziskas personas, kuru sniegtos pakalpojumus izmanto vai pārrauga kredītreitingu aģentūra un kas ir tieši iesaistīti kredītreitingu izsniegšanā, vai to personu analīzes un spriedumus, kas apstiprina kredītreitingus.
20. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma B iedaļas 3. punktu, jo izsniedz kredītreitingu jebkurā no minētā punkta pirmajā daļā minētajiem gadījumiem vai, ja kredītreitings ir izsniegts, nekavējoties neziņo, ka attiecīgā kredītreitinga saturs, iespējams, negatīvi ietekmēts.
21. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma B iedaļas 3. punkta otro daļu, jo nekavējoties nenovērtē, vai ir pamats atkārtoti noteikt kredītreitingu vai atsaukt izsniegto kredītreitingu.
22. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma B iedaļas 4. punkta pirmo daļu, jo sniedz konsultācijas vai padomdevējas pakalpojumus vērtējamai juridiskai personai vai saistītai trešai personai attiecībā uz vērtētās juridiskās personas vai ar to saistītās trešās personas uzņēmumu vai juridisko struktūru, aktīviem, vērtējamās juridiskās personas vai saistītās trešās personas saistībām vai darbībām.
23. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma B iedaļas 4. punkta trešās daļas pirmo daļu, jo nenodrošina, ka papildu pakalpojumu sniegšana nerada interešu konfliktus saistībā ar kredītreitinga noteikšanas darbībām, ko veic aģentūra.
24. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma B iedaļas 5. punktu, jo nenodrošina, ka reitinga analītiķi vai personas, kas apstiprina reitingus, neierosina priekšlikumus vai ieteikumus saistībā ar tādu strukturēto finanšu instrumentu izstrādi, par kuriem no kredītreitingu aģentūras sagaida kredītreitingu.

25. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma B iedaļas 6. punktu, jo neizstrādā savus ziņošanas vai saziņas kanālus tā, lai nodrošinātu B iedaļas 1. punktā minēto personu neatkarību attiecībā pret pārējām kredītreitingu aģentūras darbībām, kuras veic komerciālos nolūkos.
26. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma B iedaļas 8. punkta otro daļu, jo neglabā uzskaites datus vismaz trīs gadus pēc tam, kad ir anulēta aģentūras reģistrācija.
27. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 7. panta 1. punktu, jo nenodrošina, ka kredītreitinga analītiķiem, kredītreitingu aģentūras darbiniekiem, kā arī citām fiziskām personām, kuru sniegtos pakalpojumus izmanto vai kontrolē kredītreitingu aģentūra un kuri ir tieši iesaistīti kredītreitinga noteikšanas darbībās, ir veicamajiem pienākumiem piemērotas zināšanas un pieredze.
28. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 7. panta 2. punktu, jo nenodrošina, ka 7. panta 1. punktā minētās personas nesāk sarunas vai nepiedalās sarunās par maksām vai maksājumiem ar vērtējamu juridisko personu, ar to saistītu trešo personu vai jebkuru citu personu, kuru ar vērtējamo juridisko personu tieši vai netieši saista kontrole.
29. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 7. panta 3. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma C iedaļas 3. punkta a) apakšpunktu, jo nenodrošina, ka minētās iedaļas 1. punktā minētās personas veic visus saprātīgos pasākumus, lai aizsargātu kredītreitingu aģentūras īpašumu vai tās rīcībā esošo uzskaiti no krāpšanas, zādzības vai ļaunprātīgas izmantošanas, ņemot vērā tās uzņēmējdarbības būtību, apjomu un sarežģītību un tās kredītreitinga noteikšanas darbību būtību un klāstu.
30. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 7. panta 3. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma C iedaļas 5. punktu, jo rada negatīvas sekas minētās iedaļas 1. punktā minētajai personai, ja minētā persona paziņo informāciju atbilstības uzraudzības amatpersonai par to, ka cita minētās iedaļas 1. punktā minētā persona ir iesaistīta darbībā, ko minētā persona uzskata par nelikumīgu.
31. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 7. panta 3. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma C iedaļas 6. punktu, jo nepārskata reitinga analītiķa pēdējo divu gadu darbu līdz viņa aiziešanai, ja reitinga analītiķis beidz savas darba attiecības un pāriet strādāt pie vērtējamās juridiskās personas, kurai tas veicis reitingu, vai uz finanšu uzņēmumu, ar kuru tas strādāja, veicot pienākumus kredītreitingu aģentūrā.
32. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 7. panta 3. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma C iedaļas 1. punktu, jo nenodrošina, ka minētajā punktā minētās personas nepērk, nepārdod un neiesaistās darījumos saistībā ar minētajā punktā paredzēto finanšu instrumentu.
33. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 7. panta 3. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma C iedaļas 2. punktu, jo nenodrošina, ka minētās iedaļas 1. punktā paredzētās personas nepiedalās kredītreitinga noteikšanā vai to citādi neietekmē, kā tas paredzēts minētās iedaļas 2. punktā.
34. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 7. panta 3. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma C iedaļas 3. punkta b), c) un d) apakšpunktu, jo nenodrošina, ka minētās iedaļas 1. punktā paredzētās personas neatklāj, neizmanto vai neizpauž konfidenciālu informāciju, kā paredzēts minētajos punktos.
35. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 7. panta 3. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma C iedaļas 4. punktu, jo nenodrošina, ka minētās iedaļas 1. punktā paredzētās personas nepieprasa vai nepieņem naudu, dāvanas vai pakalpojumus no personām, kurām kredītreitingu aģentūra sniedz pakalpojumus.
36. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 7. panta 3. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma C iedaļas 7. punktu, jo nenodrošina, ka minētās iedaļas 1. punktā paredzētās personas neieceļ nekādos galvenajos vadītāju amatos vērtējamā juridiskajā personā vai ar to saistītā trešā personā, pirms nav pagājuši seši mēneši kopš kredītreitinga izsniegšanas.
37. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 7. panta 4. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma C iedaļas 8. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, jo nenodrošina, ka galvenais reitinga analītiķis neiesaistās kredītreitingu noteikšanas darbībās, kas saistītas ar to pašu vērtējamo juridisko personu vai ar to saistītām trešām personām, uz laiku, kas pārsniedz četrus gadus.
38. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 7. panta 4. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma C iedaļas 8. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu, jo nenodrošina, ka reitinga analītiķis neiesaistās kredītreitingu noteikšanas darbībās, kas saistītas ar to pašu vērtējamo juridisko personu vai ar to saistītām trešām personām, uz laiku, kas pārsniedz piecus gadus.

39. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 7. panta 4. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma C iedaļas 8. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, jo nenodrošina, ka personas, kuras apstiprina kredītreitingus, neiesaistās kredītreitingu noteikšanas darbībās, kas saistītas ar to pašu vērtējamo juridisko personu vai ar to saistītām trešām personām, uz laiku, kas pārsniedz septiņus gadus.
40. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 7. panta 4. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma C iedaļas 8. punkta otro daļu, jo nenodrošina, ka minētā punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā paredzētās personas neiesaistās kredītreitingu noteikšanas darbībās saistībā ar to pašu vērtējamo juridisko personu vai ar to saistītām trešām personām, kas paredzētas minētajos punktos, divus gadus pēc minētajos apakšpunktos minētā laika posma.
41. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 7. panta 5. punktu, jo atalgojumu vai veikuma novērtējumu nosaka pēc ieņēmumu apjoma, kuru kredītreitingu aģentūra gūst no vērtējamām juridiskām personām vai ar tām saistītām trešām personām.
42. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 8. panta 2. punktu, jo nepieņem, neīsteno vai neizpilda atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās izsniegtie kredītreitingi pamatojas uz rūpīgu tās visas informācijas analīzi, kas aģentūrai ir pieejama un kas saskaņā ar aģentūras vērtēšanas metodiku ir svarīga analīzes veikšanai.
43. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 8. panta 3. punktu, jo neizmanto stingru, sistemātisku, pēctecīgu un izvērtēšanai pakļautu kredītreitinga noteikšanas metodiku, balstoties uz pagātnes pieredzi, tostarp atpakaļejošām pārbaudēm.
44. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 8. panta 4. punkta pirmo daļu, jo atsakās izsniegt juridiskas personas vai finanšu instrumenta kredītreitingu tādēļ, ka daļu juridiskās personas vai finanšu instrumenta bija iepriekš vērtējusi cita kredītreitingu aģentūra.
45. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 8. panta 4. punkta otro daļu, jo neregistrē visus gadījumus, kad tā kredītreitingu noteikšanas procesā nepamatojas uz izsniegtiem un citas kredītreitingu aģentūras sagatavotiem kredītreitingiem attiecībā uz pamatā esošajiem aktīviem vai strukturētiem finanšu instrumentiem vai nepamato atšķirīgo novērtējumu.
46. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 8. panta 5. punkta pirmo teikumu, jo neuzrauga savus kredītreitingus vai nepārskata regulāri un vismaz reizi gadā savus kredītreitingus vai metodiku.
47. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 8. panta 5. punkta otro teikumu, jo neievieš iekšējos pasākumus, lai uzraudzītu makroekonomikas vai finanšu tirgus apstākļu pārmaiņu ietekmi uz kredītreitingiem.
48. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 8. panta 6. punkta b) apakšpunktu, jo tiek mainīta kredītreitingu noteikšanas darbībās izmantotā metodika, modeļi un galvenie kredītreitingu noteikšanas pieņēmumi, nepārskatot skartos kredītreitingus saskaņā ar minēto punktu vai vienlaikus nenovērojot minētos reitingus.
49. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 8. panta 6. punkta c) apakšpunktu, jo atkārtoti nevērtē kredītreitingu, kas tika noteikts, pamatojoties uz metodiku, modeļiem un galvenajiem kredītreitinga noteikšanas pieņēmumiem, kuri ir mainīti, ja minēto izmaiņu vispārējā kopējā ietekme nelabvēlīgi iespaido minēto kredītreitingu.
50. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 9. pantu, jo svarīgas darbības funkcijas nodod ārpalpojumu sniedzējam tādā veidā, kas būtiski pasliktinātu kredītreitingu aģentūras iekšējās kontroles kvalitāti vai EVTI spēju uzraudzīt kredītreitingu aģentūras atbilstību šajā regulā noteiktajām prasībām.
51. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 10. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma D iedaļas I daļas 4. punkta otro daļu, jo izsniedz kredītreitingu vai neatceļ jau izsniegtu kredītreitingu gadījumos, kad uzticamu datu trūkums vai jauna veida finanšu instrumentu struktūras sarežģītība vai pieejamās informācijas kvalitāte nav pietiekama vai rada nopietnas šaubas par to, vai kredītreitingu aģentūra var nodrošināt ticamu kredītreitingu.
52. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 10. panta 6. punktu, jo izmanto EVTI vai kompetentās iestādes nosaukumu tādā veidā, kas norāda vai ļauj secināt, ka EVTI vai kompetentā iestāde ir apstiprinājusi vai atzinīgi novērtējusi kredītreitingu aģentūras izsniegtos kredītreitingus vai kredītreitinga noteikšanas darbības.
53. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 13. pantu, jo piemēro maksu par informāciju, kas sniegta saskaņā ar 8. līdz 12. pantu.

54. Kredītreitingu aģentūra, ja tā ir juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, pārkāpj 14. panta 1. punktu, jo neiesniedz reģistrācijas pieteikumu 2. panta 1. punkta nolūkiem.

II. Pārkāpumi, kas saistīti ar šķēršļiem uzraudzības darbībām

1. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma B iedaļas 7. punktu, jo nesakārto tās kredītreitingu noteikšanas darbības uzskaiti vai auditēšanas pierakstus atbilstīgi minētajiem noteikumiem.
2. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma B iedaļas 8. punkta pirmo daļu, jo neglabā minētās iedaļas 7. punktā paredzēto uzskaiti vai auditēšanas pierakstus tās telpās vismaz piecus gadus vai pēc EVTI pieprasījuma nenodrošina tai piekļuvi minētajai uzskaiti vai auditēšanas pierakstiem.
3. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma B iedaļas 9. punktu, jo neglabā dokumentāciju, kurā izklāstīta kredītreitingu aģentūras vai vērtējamās juridiskās personas vai ar to saistīto trešo personu attiecīgās tiesības un pienākumi saskaņā ar vienošanos sniegt kredītreitingu noteikšanas pakalpojumus, vismaz tik ilgi, kamēr ilgst attiecības ar vērtējamo juridisko personu vai ar to saistītām trešām personām.
4. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 11. panta 2. punktu, jo nedara pieejamu pieprasīto informāciju vai nesniedz minēto informāciju pieprasītajā formātā, kā paredzēts minētajā punktā.
5. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 11. panta 3. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma E iedaļas I daļas 2. punktu, jo nepublicē EVTI savu papildu pakalpojumu sarakstu.
6. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 14. panta 3. punkta otro daļu, jo neziņo EVTI par jebkādam būtiskām izmaiņām sākotnējās reģistrācijas nosacījumos saskaņā ar minēto daļu.
7. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 23.b panta 1. punktu, jo sniedz nepatiesu vai maldinošu informāciju, atbildot uz vienkāršu pieprasījumu sniegt informāciju saskaņā ar 23.b panta 2. punktu vai pildot lēmumu, ar kuru tiek pieprasīta informācija saskaņā ar 23.b panta 3. punktu.
8. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 23.c panta 1. punkta c) apakšpunktu, jo sniedz nepatiesas vai maldinošas atbildes uz jautājumiem, kas uzdoti saskaņā ar minēto apakšpunktu.

III. Pārkāpumi, kas saistīti ar noteikumiem par informācijas atklāšanu

1. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma B iedaļas 2. punktu, jo neatklāj sabiedrībai vērtējamo juridisko personu vai ar tām saistīto trešo personu nosaukumus, no kurām tā saņem vairāk nekā 5 % no saviem gada ieņēmumiem.
2. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 6. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma B iedaļas 4. punkta trešās daļas otro pusi, jo galīgajā kredītreitinga ziņojumā nepublicē visus papildu pakalpojumus, ko tā ir sniegusi vērtējamai juridiskai personai vai ar to saistītai trešai personai.
3. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 8. panta 1. punktu, jo neatklāj metodiku, modeļus vai galvenos kredītreitinga noteikšanas pieņēmumus, ko tā izmanto, nosakot kredītreitingu, kā noteikts I pielikuma E iedaļas I daļas 5. punktā.
4. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 8. panta 6. punkta a) apakšpunktu, ja tiek mainīta metodika, modeļi vai galvenie reitinga noteikšanas pieņēmumi, nepublicējot nekavējoties vai publicējot, bet neizmantojot tos pašus saziņas veidus, ko izmantoja skarto kredītreitingu izplatīšanā, informāciju par to, kādā mērā, visticamāk, tiks ietekmēti kredītreitingi.
5. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 10. panta 1. punktu, jo nepublicē neselektīvi un savlaicīgi lēmumus pārtraukt kredītreitinga noteikšanu, tostarp lēmuma pilnīgu pamatojumu.
6. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 10. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma D iedaļas I daļas 1. vai 2. punktu, 4. punkta pirmo daļu vai 5. punktu vai I pielikuma D iedaļas II daļu, jo, prezentējot reitingu, nesniedz minētajos noteikumos paredzēto informāciju.
7. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 10. panta 2. punktu, to lasot saistībā ar I pielikuma D iedaļas I daļas 3. punktu, jo vērtējamai juridiskai personai nepaziņo kredītreitingu vismaz 12 stundas pirms tā publicēšanas.

8. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 10. panta 3. punktu, ja nenodrošina, ka kredītreitingu kategorijas, ko piemēro strukturētiem finanšu instrumentiem, ir skaidri nošķirtas, izmantojot papildu simbolu, no kredītreitingu kategorijām, ko izmanto citām juridiskām personām, finanšu instrumentiem vai finanšu saistībām.
9. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 10. panta 4. punktu, ja nepublico savu politiku vai procedūras attiecībā uz nepasūtītiem kredītreitingiem.
10. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 10. panta 5. punktu, ja, izsniedzot nepasūtītu kredītreitingu, nenorāda minētajā punktā pieprasīto informāciju vai attiecīgi neapzīmē to kā nepasūtītu kredītreitingu.
11. Kredītreitingu aģentūra pārkāpj 11. panta 1. punktu, ja pilnībā neatklāj sabiedrībai vai nekavējoties neatjauno informāciju par I pielikuma E iedaļas I daļā izklāstītajiem jautājumiem.

IV PIELIKUMS

Ar atbildību pastiprinošiem vai mīkstinošiem apstākļiem saistītie koeficienti, kas izmantojami, piemērojot 36.a panta 3. punktu

Turpmāk izklāstītos koeficientus kumulatīvi piemēro 36.a panta 2. punktā minētajām pamatsummām, ņemot vērā katru no atbildību pastiprinošiem vai mīkstinošiem apstākļiem.

I. Ar atbildību pastiprinošiem apstākļiem saistītie pielāgojuma koeficienti

1. Ja pārkāpums veikts atkārtoti, par katru šādu atkārtotu pārkāpumu piemēro papildu koeficientu 1,1.
2. Ja pārkāpums ildzis vairāk nekā sešus mēnešus, piemēro koeficientu 1,5.
3. Ja pārkāpuma rezultātā ir atklājušies kredītreitingu aģentūras organizatoriskās struktūras, sevišķi procedūru, vadības sistēmu vai iekšējās kontroles, nopietni vai sistēmiski trūkumi, piemēro koeficientu 2,2.
4. Ja pārkāpums ir negatīvi ietekmējis attiecīgās kredītreitingu aģentūras kredītreitingu kvalitāti, piemēro koeficientu 1,5.
5. Ja veikts tīšs pārkāpums, piemēro koeficientu 2.
6. Ja kopš pārkāpuma atklāšanas nav veiktas koriģējošas darbības, piemēro koeficientu 1,7.
7. Ja kredītreitingu aģentūras augstākā vadība nav sadarbojusies ar EVTI, tai veicot izmeklēšanu, piemēro koeficientu 1,5.

II. Ar atbildību mīkstinošiem apstākļiem saistītie pielāgojuma koeficienti

1. Ja pārkāpums saistīts ar kādu no darbībām, kas uzskaitītas III pielikuma II vai III iedaļā, un ildzis mazāk nekā 10 darbdienu, piemēro koeficientu 0,9.
 2. Ja kredītreitingu aģentūras augstākā vadība var apliecināt, ka tā ir veikusi visas nepieciešamās darbības, lai pārkāpumu novērstu, piemēro koeficientu 0,7.
 3. Ja kredītreitingu aģentūra par pārkāpumu ir ātri, efektīvi un pilnībā informējusi EVTI, piemēro koeficientu 0,4.
 4. Ja kredītreitingu aģentūra ir brīvprātīgi veikusi darbības, lai nodrošinātu, ka līdzīgu pārkāpumu turpmāk vairs nav iespējams veikt, piemēro koeficientu 0,6."
-

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

